விளம்பிநாகனூர்

இயற்றிய

நான்மணிக் கடிகை

மறைமலையடிகள்

மாணவரும்

கழகத் தமிழ்ப்புலவருமான

திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை

அவர்கள் எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,

திருநெல்வேலி. :: சென்னை-1.

கழக வெளியீடு : கஎ

57/2

விளம்பிநாகனார்
இயற்றிய

நான்மணிக்கடிகை

திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
(இளவழகனார்) எழுதிய
உரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி :: சென்னை–1.

Reprints: April, 1941; Nov., 1946; Feb., 1950;
March, 1955; Aug., 1959.

NANMANIKKADIKAI

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, MADRAS - 1.

Head Office:

98, EAST CAR STREET, TIRUNELVELI.

Appar Achakam, 2/140, Broadway, Madras-1.—C. 1600.

பதிப்புரை

நான்மணிக்கடிகை என்பது, கடைச்சங்கப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டனுள் ஒன்றாகும்.

கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டாவன: நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை யைம்பது, திணைமொழி யைம்பது, ஐந்திணை யெழுபது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக் கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி என்பன.

இனி நான்மணிக்கடிகை என்னும் இந்நூலை இயற்றினர் விளம்பிநாகனர் எனப்படும் நல்லிசைப் புலவராவர். நாகனர் என்னும் பெயருடைய இவர் விளம்பியென்னும் ஊரிலே பிறந்தமையாலோ, இருந்தமையாலோ விளம்பி நாகனர் என்று வழங்கப்பட்டனரெனக் கொள்ளல் வேண்டும். இவர் கடைச்சங்கப் புலவர் எனக் கொள்ளப்படுதலின் இவரது காலம் கி. பி. 200-க்கு முற்பட்டதெனக் கருதலாம்.

இவர் இயற்றிய இந் நூலின் காப்புச் செய்யுளான் இவரது சமயம் வைணவம் என்பது தேற்றம்.

'நான்மணிக்கடிகை' என்னும் இந்நூற் பெயர், நந்நான்கு வகையான நீதி மணிகளாற் கோக்கப்பட்ட ஒருவகை அணிகலன் என விரியும். கடவுள் வாழ்த்து உட்பட நூற்று நான்கு வெண்பாக்களால் இந்நூல் யாக்கப்பெற் றுள்ளது. இது, கடைச்சங்க நூலாகலின் இதன் நடைச்சிறப்பினைப்பற்றிக் கூறல்வேண்டா.

இந் நூற்குப் பழைய உரை ஒன்று உள தேனும் அது குறிப்புரையா யிருக்கின்றமையின், மாணவர்க்கும் பிறர்க்கும் தெளிவான முறையிற் பயன்படுமாறு திருவாளர் தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை யவர்களால் எழுதப்பட்ட பதவுரை கருத் துரை விளக்கவுரைகளோடு இந்நூலை வெளியிட் டுள்ளோம்.

மாணவர்தம் பருவத்திற்கேற்ற நீதிகளும், உண்மைகளும் இந்நூலின்கண் மிளிர்வதனால், இது பள்ளிக்கூடங்களிலும் பாடமாக வைக்கப் படுகின்றது. தமிழகம் இதனை ஆதரிப்பதாக!

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

நான்மணிக்கடிகை

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

க. மதிமன்னு மாயவன் வாள்முகம் ஒக்கும்
கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கரம் ஒக்கும்
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின்
எதிர்மலர் மற்றவன் கண்ஒக்கும் பூவைப்
புதுமலர் ஒக்கும் நிறம்.

(இதன் பொருள்) மதி-திங்கள், மன்னும் மாயவன்-அழிதலில்லாத திருமாலினது, வாள் முகம் ஒக்கும் - ஒளியையுடைய திருமுகத்தை ஒத்திருக்கும்; கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு - ஒளிசிறந்த ஞாயிறு, சக்கரம் ஒக்கும் - அவனது சக்கரப்படையை ஒத்திருக்கும், முதுநீர்ப் பழனத்து - வற்றாத நீரையுடைய கழனிகளில் முளைத்த, தாமரைத்தாளின் - செந்தாமரைத் தண்டினின்றும், எதிர் மலர் - தோன்றுஞ் செந்தாமரைப் பூ, அவன் கண் ஒக்கும் - அவன்றன் கண்களை ஒத்திருக்கும்; பூவைப் புதுமலர் - காயாமரத்தின் புதுப் பூ, நிறம் ஒக்கும் - அவனது திருமேனியின் நிறத்தை ஒத்திருக்கும்.

(விளக்கவுரை) மன்னுதல் - நிலைபெறுதல். மாயவன் - வியக்கத்தக்க ஆற்றலுடையவன்; திருமால். ஒக்கும் - செய்யுமென்னு முற்று. என்றும் உள்ள நீரென்பார், 'முதுநீ' ரென்றார். முதுமை - பழைமை; தொன்றுதொட்டு என்றும் வற்றாது வந்த நீரென்பது பொருள். எதிர்தல் - தோன்றல்; 'எதிர்பூஞ் செவ்வி' (வேனிற்காதை, சஅ) என்னுஞ் சிலப்பதிகாரத்திலும் இப் பொருளுண்மை காண்க. எதிர்மலர் - செவ்வி மலர் எனினுமாம். 'மதிமுக மொக்கு' மென்று கூறிய உவமையை 'முகம் மதியொக்கு' மென்னுங் கருத்திற் கொள்க; பிறவும் அன்ன. இதனை 'மாறிய வுவமை' யென ஓரணியாகக் கொள்ளுப. 'நான்மணிக் கடிகை' யென்னு நூல் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் நந்நான்கு பொருள் வைத்துக் கூறுதலின், அக்குறிப்பினை இக் கடவுள்

வாழ்த்துச் செய்யுளும் நான்கு பொருளே கூறிக் குறிப்பதாயிற்று. இக் குறிப்பினை மேற்பாட்டினுங் காண்க. இது பஃறொடை வெண்பா. மற்று: அசை. (1)

உ. படியை மடியகத் திட்டான் அடியினல்
முக்காற் கடந்தான் முழுநிலம்—அக்காலத்து
ஆப்பனித்* தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோவின்
அருமை யழித்த மகன்.

(இ - ள்.) படியை - உலகத்தை, மடியகத்து இட்டான் - வயிற்றில் வைத்தான், அடியினல் - தன் திருவடிகளால், முழு நிலம் - உலகங்கள் முழுமையும், முக்கால் கடந்தான் - மூன்று முறைகளில் தாவியளந்தான்; அக்காலத்து - இந்திரன் மழை பெய்வித்தபோது, ஆ பனி - ஆனிரைகளின் குளிர் நடுக்கத்தை, தாங்கிய - தாங்கும் பொருட்டு, குன்று எடுத்தான் - 'கோவர்த்தன' மென்னும் மலையைக் குடையாகத் தூக்கினன்; சோவின் அருமை - பாணசுரனது நெருப்பு மதிலின் பெருமையை, அழித்த மகன் - அழித்த பெருமானுன திருமால்.

(வி - ரை.) யசோதைக்குக் கண்ணன் எல்லா உலகங்களையுந் தன் வயிற்றகத்திற் காட்டினனுதலின், 'படியை மடியகத்திட்டா' னென்றார். மடியகத்து, உருபின்மேற் சாரியை நின்றது. மடி - வயிறு; 'மடியகத்திட்டாள் மகவை' (கனாத். உஉ) என்னுஞ் சிலப்பதிகார வடிக்கு அடியார்க்கு நல்லாருரைக்கும் உரையைக் காண்க. 'முக்கா'லென்றது, ஒருகால் நிலவுலகத்தையும் மற்றொருகால் விண்ணுலகத்தையுங் கடந்து பின்னொருகால் மாபலியின் தலைமேல் வைத்துக் கீழுலகத்தையும் அளந்தன னென்றற்கு. தாங்கிய: செய்திய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; தாங்குதல்- துயர்கெடுத்தல் ஆயர்பாடியினர் தேவேந்திரனுக்குத் தைப் பொங்கலில் இட்ட பொங்கலுணவைத் தான் ஏற்றுக் கொண்டமையால், இந்திரன் சினந்து மழை பெய்வித்தபோது பசுக்கள் குளிரால் நடுங்குதல் கண்டு கண்ணன், கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகத் தூக்கிப் பிடித்து அவற்றைப் பாதுகாத்தமையால், 'ஈண்டுக் குன்றெடுத்தா'னென்றார் 'உஷா'வினிடத்திருந்த "அநிருத்தனை" மீட்டற்குச் சென்றபோது ஆங்கெதிர்த்துப் பொருத பாணசுரனை அவன் மதிற் கோட்டையோடு அழித்தமையே 'சோ' அழித்த வரலாறு. அம்மதில் நெருப்பினு னியன்றதாகலின், 'சோவின் அருமை' என்றார். மகன் - இங்கே பெரியோன் என்னும் பொருட்டு. (2)

(பாடம்) * ஆனிரை, ஆநிரை.

நூல்

௩. எள்ளற்க என்றும் எளியாரேன்* றென்பெறினும்
கொள்ளற்க கொள்ளார்கைம் மேலவா†-உள்சுடினும்
சீறற்க சிற்றிற் பிறந்தாரைக் கூறற்க
கூறல் லவற்றை விரைந்து.

(இ - ள்.) என்றும் - எக்காலத்திலும், எளியார் என்று - பொருள்வலிகளாற் குறைந்தவரென்று, எள்ளற்க - பிறரை இகழாதொழிக; என் பெறினும் - மிகச் சிறந்த தொன்றைப் பெறுவதானாலும், கொள்ளார் கை - கொள்ளத்தகாதவருடைய கைகள், மேல ஆ - தன் கைகளுக்கு மேற்பட்டன ஆகும்படி, கொள்ளற்க - அவர்பால் ஒன்றும் எற்றுக்கொள்ளாதொழிக; சிறு இல் பிறந்தாரை - வறுமைமிக்க குடியிற் பிறந்தவர்களை, உள் சுடினும் - அவர் செய்கை தனதுள்ளத்தை வருத்துவதாயினும், சீறற்க - சினவாதொழிக; கூறு அல்லவற்றை - சொல்லத்தகாத சொற்களை, விரைந்து - பதைத்து, கூறற்க - சொல்லாதொழிக.

(கருத்து) எவரையும் எளியரென்று இகழாதே; சிறந்த பொருளாயினுந் தகாதவர் கொடுக்க வாங்காதே; தகாதன செய்தாலும் ஏழை மக்களைச் சீறுதே; தகாத சொற்களைப் பதைத்துச் சொல்லிவிடாதே.

(வி - ரை.) தன்னிடத்தில் ஒன்றை நச்சி நட்பாய் வருங் காலத்திலும், அல்லது தனக்கு ஆக்கம் வந்த காலத்திலும் பிறரை எள்ளற்க வென்பார், 'என்றும்' என்றார். என் பெறினும்- உம்மை உயர்வு சிறப்பு. மேல: பலவின்பால் முற்று. ஆ: ஈறு தொகுத்தல். சுடினும் - உம்மை எதிர்மறை. சிற்றில் என்புழி, சிறுமை வறுமைமேல் நின்றது. (3)

௪. பறைபட வாழா அசுணமா உள்ளங்
குறைபட வாழார் உரவோர்‡—நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாந் தனக்கொவ்வாச்
சொற்பட வாழாதாஞ்§சால்பு.

(இ - ள்.) அசுணமா - கேகயப் பறவைகள், பறை பட வாழா - பறையின் ஓசை தஞ் செவியிற்பட்டால் உயிர்வாழ

(பாடம்) * எளியரென். † கை மேற்பட. ‡ பெரியோர். § சொல்பட்டால் சாவதாம்.

மாட்டா ; உரவோர் - அறிவுடையோர், உள்ளம் குறைபட வாழார் - தமது பெருநிலை குறைபட்டால் உயிர்தாங்கமாட்டார், நிறை வனத்து - மரங்கள் நிறைந்த காட்டில், வெதிர் - மூங்கில் கள், நெல் பட்ட கண்ணே - நெல்லுண்டானபோதே, சாம் - பட்டுப் போகும்; சால்பு - நிறையுடைய சான்றோர், தனக்கு ஒவ் வாச் சொல்பட வாழாது - தமது நிறைவுக்குக் குறைவான இழி வுரைகள் உண்டானல் உயிர் வாழமாட்டார்.

(க - து.) சான்றோர்கள் தமக்கு மானக்கேடு உண்டாகும் படி உயிர்வாழமாட்டார்.

(வி - ரை.) பறை - ஒருமுகக் கருவி. அசுணமா பறை யோசை கேட்கின் இறந்துபடு மென்பதனை, 'மறையிற்றன் யாழ் கேட்ட மானை யருளா, தறைகொன்று மற்றத னுருயிரெஞ்சப், பறையறைந்தாங்கு' (உசு) என்னும் நெய்தற் கலியா னுணர்க. 'உள்ள மென்றது ஈண்டு ஊக்கத்தை. 'உள்ளத்தனைய துயர்வு' (திருக்குறள், ஊக்கமுடைமை, ௫) என்பதுங் காண்க. தமது ஊக்கங் குறையும்படி ஏதேனும் அலர்மொழி ஏற்படுமானல் உர வோர் உயிர்தாங்காரென்பது கருத்து. நெற்பட்ட கண் - கண்: வினையெச்ச விகுதி; ஈண்டு விகாரத்து இயல்பு. சாம் : ஈற்று மிசை யுகரம் மெய்யொடுங் கேட்டது. பெரியோர் செயல் அவ ரியல்பின் மேலேற்றிச் 'சால்பு வாழாதா' மெனப்பட்டது. ஆம் : அசை. இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் நான்கும் ஒன்றே யாயினும், நூன்முறைமைபற்றி நாற்பொருளாய்க் கூறி விளக்கி னர்; மேல்வருமிடங்களிலும் இங்ஙனங் கொள்க. (4)

௫. மண்ணி யறிப மணிநலம் பண்ணமைத்து
ஏறிய பின்னறிப மாநலம் மாசறச்
சுட்டறிப பொன்னின் நலங்காண்பார் கேட்டறிப
கேளிரான் ஆய பயன்.

(இ - ள்.) மணி நலம் - மாணிக்கம் முதலான மணிகளின் நல்லியல்பை, மண்ணி அறிப - கழுவியறிவார்கள்; மா நலம் - குதிரையின் நல்லியல்பை, பண் அமைத்து - அதன்மேற் சேண மமைத்து, ஏறிய பின் அறிப - ஏறிய பின் அறிவார்கள்; பொன் னின் நலம் காண்பார்-பொன்னின் மாற்றை யறிவார், மாசு அற - குற்றங்கெட, சுட்டு அறிப - அதனை உருக்கியறிவார்கள்; கேளி ரான் ஆய பயன் - உறவினரால் உண்டாகும் பயனை, கெட்டு அறிப - செல்வமெல்லாங் கெட அறிவார்கள்.

(க - து.) மக்கள் செல்வம் கெட்டு வறுமையுறும்போது தான் அவர் உறவினரால் அவர்க்கு உண்டாகும் பயன் நன்கறியப்படும்.

(வி - ரை.) மண்ணல் - கழுவல். பண் - சேணத்தை யுணர்த்துதல், 'பண்ணெனப் பரிமாவின் கலணையும் பேர்' (கக : ணகா, கக) என்னுஞ் சூடாமணி நிகண்டினுற் காண்க. பொன்னின்நலமென்பது, வெள்ளி முதலியன கலவாமை. காண்பார், இதனை மற்றவற்றிற்குக் கூட்டியுரைத்தலுமாம். கேளிர் - 'கேண்மை' யென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப் பெயர். செல்வமிக்கா ஞெருவன் தான் வறுமையுற்ற காலத்துக் கேளிரின் நன்றியறிவை நனகறிவானுதலின், 'கெட்டறிப...பயன்' என்ருர். (5)

சு. கள்ளி வயிற்றின் அகில்பிறக்கும் மான்வயிற்றின்
ஒள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுள்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும் அறிவாரியார்
நல்லாள் பிறக்குங் குடி.

(இ - ள்.) அகில் - அகிற்கட்டை, கள்ளி வயிற்றின் பிறக்கும் - கள்ளிமரத்தின் நடுவில் உண்டாகும்; ஒள் அரிதாரம் - ஒளியுள்ள அரிதாரம், மான் வயிற்றின் பிறக்கும் - மான்வயிற்றில் உண்டாகும்; பல் விலைய முத்தம் - மிக்க விலையுடைய முத்துக்கள், பெரு கடலுள் பிறக்கும் - பெரிய கடலினுள் பிறக்கும்; நல் ஆள் - நல்ல மக்கள், பிறக்கும் குடி - பிறக்கும் குடியை, அறிவார் யார் - முன்பே அறிய வல்லவர் யார்? (யாருமில்லை.)

(க - து.) எக்குடியினும் நன்மக்கள் தோன்றுவர்.

(வி - ரை.) கள்ளி சதுரக்கள்ளி; அகின்மரம் வேறேயிருப்பினும், இக் கள்ளியினுள் உண்டாகும் உள்ளீடு அகில்போல் மணமுடைமையின், இதனையும் 'அகி'லெனக் கொள்வர். விலைய : குறிப்புப் பெயரெச்சம். பல்விலைய என்பதிற் பன்மைமிகுதி மேற்று. ஆள் - நல்லியல்புகளை ஆளும் நன்மக்கட்குப் பெயராய் வந்தமையின் தொழிலாகு பெயராம். எக்குடியினும் நல்லார் பிறத்தலைப் பண்டும் இன்றுங் காண்கின்றமையின், அவர் பிறக்குங் குடி இதுதானென்று துணிந்தறிதல் கூடாமையின் 'அறிவார் யார்' என்ருர். (6)

எ. கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி
சொல்லிற் பிறக்கும் உயர்மதம்—மேல்லேன்று*

(பாடம்) * மெல்லென்.

அருளிற் பிறக்கும் அறநெறி எல்லாம்
பொருளிற் பிறந்து விடும்.

(இ - ள்.) கதிர்மணி - ஒளியுள்ள மணிகள், கல்லில் பிறக்கும் - மலையில் உண்டாகும்; உயர் மதம் - மிக்க களிப்பு, காதலி சொல்லில் பிறக்கும் - காதலியினது இன்சொல்லினால் தோன்றும்; அறநெறி - அறவழிகள், மெல் என்ற அருளில் பிறக்கும் - மென்மை பொருந்திய அருளினிடம் உண்டாகும்; எல்லாம் - அவ்வறத்தோடு ஏனைய இன்பம் முதலியவெல்லாமும், பொருளில் பிறந்துவிடும் - செல்வத்தினால் உண்டாய்விடும்.

(க - து) மணிகள் மலையிலும், இன்பம் காதலியின் சொல்லிலும், அறநெறி அருளிலும், அவ்வறமும் இன்பமும் முதலான ஏனை எல்லாப் பேறுகளுஞ் செல்வத்திலும் உண்டாகும்.

(வி - ரை.) கல் - கருவியாகு பெயராய் மலையையுணர்த்தும். கற்புடைய மனைவியின் சொல்லில் இன்பம் பயக்குமென்பார், 'காதலி சொல்லில்' என்றார். மெல்லென்ற அருள், அகரம் தொக்கது. அறநெறிக்கு 'அருளெண்ணமே ஏதுவென்பதற்கு 'அருளிற் பிறக்கும் அறநெறி' எனப்பட்டது. 'அறனு மருளுடையான் கண்ணதேயாகும்' என்பது சிறு பஞ்சமூலம். அறமும் இன்பமுமெல்லாம் பொருளிற் பிறந்துவிடுதலைப் 'பொருளானாம் மெல்லாம்' (௧௦௧ : ௨) என்னும் திருக்குறளாற் றெளிக. (7)

௮ திருவொக்குந் தீதில் ஒழுக்கம் பெரிய
அறனொக்கும் ஆற்றின் ஒழுகல் பிறனைக்
கொலையொக்குங் கொண்டுகண் மாறல் புலையொக்கும்
போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு.

(இ - ள்.) தீது இல் ஒழுக்கம் - தீமை கலவாத நல்லொழுக்கம், திரு ஒக்கும் - செல்வத்தையொக்கும்; ஆற்றின் ஒழுகல் - முறைப்படி ஒழுகுதல், பெரிய அறன் ஒக்கும் - சிறந்த அறச் செய்கையோடு ஒக்கும்; பிறனை - பிறனொருவனை, கொண்டு - நட்பாகக் கொண்டு, கண் மாறல் - பின்பு அந் நட்பு மாறிப் புறங் கூறுதல், கொலை ஒக்கும் - அவனைக் கொலை செய்தலைப் போன்றதாகும்; போற்றாதார் முன்னர் - தம்மை மதியாதாரிடத்தில், செலவு - சென்று ஒன்றை நயத்தல், புலை ஒக்கும் - இழிதகைமையை ஒப்பதாகும்.

(க - து.) நல்லொழுக்கம் செல்வம்போன்றது; முறையான இல்லறவொழுக்கம் துறவறத்தைப்போன்றது; பிறரைப் புறங்

கூறல் அவரைக் கொலைசெய்தல் போல்வதாம்; தம்மை மதியாரைத் தாம் மதித்தல் இழிதகைமையாகும்.

(வி - ரை.) நல்லொழுக்க முடையார் செல்வரைப்போல் நன்மதிப்பும், வாழ்க்கையில் இடுக்கணின்மையும், உயர்வும் புகழுமான இம்மை நலங்களையும் பெற்றிடுதல் திண்ணமாதலின், 'திருவொக்கு,' மென்றார். முறையான உலகவாழ்க்கை துறவறவாழ்க்கையை யொத்தலின், 'பெரிய அறன் ஒக்கு' மெனப்பட்டது. பெரிய அறன் - துறவறம். ஆற்றின் - இல்லற ஆறு: "அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற், போஒய்ப் பெறுவ தெவன்" (திருக்குறள், இல்வாழ்க்கை, சு) என்பதுங் காண்க. கண்மாறல் - ஒரு சொல். கருத்து மாறலென்பது பொருள். புலை - தன்மையின் மேலது. முன்னர் : ஏழாவதன் இடப்பொருளில் வந்தது. (8)

கூ. கள்வமேன் பார்க்குந் துயிலில்லை காதலிமாட்டு
உள்ளம்வைப் பார்க்குந் துயிலில்லை ஒண்பொருள்
செய்வமேன் பார்க்குந் துயிலில்லை அப்பொருள்
காப்பார்க்கும் இல்லை துயில்.

(இ - ள்.) கள்வம் என்பார்க்கும் - திருடுவமென்று சோர்வு நேரம் பார்ப்பார்க்கும், காதலிமாட்டு - காதலியினிடத்தில், உள்ளம் வைப்பார்க்கும் - விருப்பம் வைத்திருப்பார்க்கும், ஒண்பொருள் - சிறந்த செல்வப்பொருளை, செய்வம் என்பார்க்கும் - பெருக்குவமென்று கருதி யுழைப்பார்க்கும், அப் பொருள் - தேடிய அப்பொருளை, காப்பார்க்கும் - களவாலும் பிறவாற்றாலுங் கெடாதபடி பாதுகாப்பவர்கட்கும், துயில் இல்லை - தூக்கம் பிடிப்பதில்லை.

(க - து.) திருடர்க்கும், தலைவிமாட்டு விருப்புற்ற தலைமகனுக்கும், பொருள் தேடுவார்க்கும், அப்பொருளைப் பாதுகாப்பார்க்கும் தூக்கம் இராது.

(வி - ரை.) கள்வம், செய்வம் : தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்றுகள். என்பார், வைப்பார், காப்பார் : வினையாலணையும் பெயர்கள். உம்மை :எச்சவும்மைகள். உள்ளம் - விருப்பத்தின் மேலது. பொருள் - தன்னையுடையார்க்கு ஏனையோரிடையில் விளக்கந் தரலின் ஒண்பொருளெனப்பட்டது. துயில் : முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (9)

கo. கற்றார்முன் தோன்றா கழிவிரக்கங் காதலித்தொன்று
உற்றார்முன் தோன்றா உறாமுதல்—தெற்றெனே

அல்ல புரிந்தார்க்கு அறந்தோன்ரு எல்லாம்
வெகுண்டார்முன் தோன்ரு கெடும்.

(இ - ள்.) கழிவு இரக்கம் - இழந்த பொருள்களுக்கு இரங்குதல், கற்ருர்முன் தோன்ரு - கற்றுணர்ந்த பெரியோர்பால் தோன்ருது; காதலித்து - ஊக்கங்கொண்டு, ஒன்று உற்ருர்முன் - ஒரு நன்முயற்சியைத் தொடங்கி ஆற்றுபவர்பால், உரு முதல் - விரைவிற் கிட்டாமையாலாகிய முயற்சித்துன்பம், தோன்ரு - தோன்ருது; தெற்றென - தெளிவாய், அல்ல புரிந்தார்க்கு - தீயவை செய்தார்க்கு, அறம் தோன்ரு - நல்லவை தோன்ற மாட்டா, எல்லாம் - எல்லா நன்மைகளும், வெகுண்டார்முன் - சினந்துகொள்வாரிடத்தில், தோன்ரு கெடும் - தோன்ருவாய்க் கெட்டொழியும்.

(க - து.) கழிந்துவிட்ட பொருள்களைப்பற்றிய துன்பம் கற்றுத்தெளிந்தாரிடத்தும், முயற்சித் துன்பம் ஊக்கமுடையாரிடத்தும், அறத்தின் உண்மைகள் தீயவை செய்வாரிடத்தும், எல்லா நன்மைகளுஞ் சினந்தாரிடத்துந் தோன்ரு.

(வி - ரை.) அவரவர் உளப் போக்குக்கு அவ்வவை எதிர் மாருய் நிற்றலின், 'தோன்ரு' வெனப்பட்டது. கழிவு, முதல் : ஆகுபெயர்கள். முதல் மூன்றிடங்களிலுந் 'தோன்ரு' வென்பது துவ்வீறு தொக்க ஒன்றன் படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று. ஈற்றிலுள்ளது 'தோன்ருக்கெடு' மென ஒற்று மிகாமையின், முற்றெச்சமென்க. முதல் - ஒரு செயலை முடித்தற்கு எதுவாய் முதலில் நிகழும் முயற்சிப்பெருமையை யுணர்த்திற்று. அல்ல : குறிப்பு வினைப்பெயர். 'தெற்றென' வென்றது, அறிந்துந் தீயவை புரிந்தா ரென்றற்கு. (10)

கக. நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்
குளத்துக் கணியென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணந் தனக்கணியாம்
தான்செல் உலகத் தறம்.

(இ - ள்.) நெல்லும் கரும்பும் - நெற்பயிருங் கரும்பின் பயிரும், நிலத்துக்கு அணி என்ப - வயலுக்கு அழகென்று சொல்லுவர் ; தாமரை - செந்தாமரைக் காடுகள், குளத்துக்கு அணி என்ப - குளங்களுக்கு அழகு என்று சொல்லுவர் ; நாணம் - நாணுமியல்பு, பெண்மை நலத்துக்கு - பெண் (தன்மைக்குரிய) கற்பாகிய நன்மைக்கு, அணி என்ப - அழகென்று சொல்லுவர் ; தான் செல்

உலகத்து அறம் - தான் செல்லும் மறுமை யுலகத்துக்குத் துணையாகச் செய்யப்படும் அறங்கள், தனக்கு அணி ஆம் - ஒருவனுக்கு அழகாகும்.

(க - து.) நெல்லுங் கரும்புங் கழனிக்கு அழகு; தாமரை குளத்துக்கு அழகு; நாணம் பெண்மைக்கு அழகு; அறங்கள் ஆண்மைக்கு அழகாகும்.

(வி - ரை.) நெல்லையுங் கரும்பையும் நோக்கி நிலம் மருத நிலமாகிய வயல் எனப்பட்டது. என்ப: பகரமென்னும் பல்லோர் படர்க்கை விகுதிபெற்ற எதிர்கால வினைமுற்று. பெண்மை நலம்: இருபெயரொட்டு; பெண்மை - பெண்டிரின் றன்மை; பெண்மை நலம் - கற்பு. (11)

கஉ. கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்திரத் தாற்பிணிப்பர் மாநாகம்—கொந்தி
இரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தைச்சான் றோரை
நயத்திற் பிணித்து விடல்.

(இ - ள்.) களிற்றை - யானையை, கந்தின் பிணிப்பர் - கட்டுத் தறியினால் வயப்படுத்துவர் (பாகர்); மா நாகம் - நல்ல பாம்பை, கதம்தவிர - அதன் சீற்றந் தவிரும்படி, மந்திரத்தால் பிணிப்பர் - மந்திரத்தினால் வயப்படுத்துவர் (மாந்திரிகர்); கயத்தை - கீழ்மகனை, கொந்தி - உடம்பை ஒறுத்து, இரும்பின் பிணிப்பர் - விலங்கினால் வயப்படுத்துவர் (அரசர்); சான்றோரை - பெரியோரை, நயத்தின் - இன்சொல் முதலியவற்றால், பிணித்து விடல் - வயப்படுத்தி விடுக (அறிவுடையோர்).

(க - து.) யானையைத் தறியாலும், பாம்பை மந்திர மொழியாலும், கீழ்மக்களை விலங்காலும் மக்கள் வயப்படுத்துவர்; ஆனால், சான்றோரை இன்சொற்களால் வயப்படுத்தவேண்டும்.

(வி - ரை.) மா வென்னும் அடைமொழி, சாதியை யுணர்த்திற்று 'கொந்தி' யென்றது, இங்குத் துன்புறுத்துதலை யுணர்த்தும்; "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்" (கீழ்மை கூ) என்னும் நாலடியாரை நினைவு கூர்க. இரும்பு: கருவியாகுபெயர். கயம் - கயவர்; கீழ்மக்கள். 'நய'மென்றது, நினைவினிமை, சொல்லினிமை, செயலினிமையாகிய எல்லா இனிமைகளையுமெனக. பிணித்து விடல்: வியங்கோள்; அல்: விகுதி. (12)

கநு. கன்றாமை வேண்டுங் கடிய பிறர்செய்த
நன்றியை நன்றாக்* கோளல்வேண்டும்—என்றும்
விடல்வேண்டுந் தங்கண் வெகுளி அடல்வேண்டும்
ஆக்கஞ் சிதைக்கும் வினை.

(இ - ள்.) கடிய - பிறர் செய்கின்ற அஞ்சத்தக்க கடுஞ் செயல்களை, கன்றாமை வேண்டும் - நினைந்து நினைந்து கறுவாமை வேண்டும்; பிறர் செய்த நன்றியை - பிறர் செய்யும் நன்மைகளை, நன்றா - பெரிதும், கோளல் வேண்டும் - நினைவிலிருத்தல் வேண்டும்; தங்கண் வெகுளி - தம்மிடம் உண்டாகும் பெருஞ் சினத்தை, என்றும் - எப்பொழுதும் விடல் வேண்டும் - நீக்குதல் வேண்டும்; ஆக்கம் - முற்போக்கை, சிதைக்கும் வினை - கெடுக்குந் தொழிலை, அடல் வேண்டும் - ஒழித்தல் வேண்டும்.

(க - து.) பிறர் செய்த தீமைகட்காக அவரைக் கறுவாமை வேண்டும்; ஆனால் அவர் செய்த நன்மைகளை மறவாமை வேண்டும்; சினத்தை விடல்வேண்டும்; முற்போக்கைத் தடுக்குந் தவறான செயல்களைக் கெடுத்தல் வேண்டும்.

(வி - ரை.) கன்றல் - ஒன்றையே நினைத்து நினைத்துப் புழுங்குதல்; இங்குப் புழுங்கிச் செய்தவன்மேல் வயிரங் கொள்ளாமை வேண்டுமென்னுங் கருத்துப்பட வந்தது. 'கன்றிக் கறுத்தெழுந்து' (அவையறிதல், ௫) என்னும் நாலடியார் திருமொழியை உற்றுக் காண்க. கடிய: பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயர். ஆக்கமென்பது ஆதல் என்னும் பொருளது; செல்வம், கல்வி, நல்லொழுக்கம், புகழ், இம்மை மறுமைப் பயன்களாகிய இவை யெல்லாவற்றிலும் மேலாதலே ஈண்டு 'ஆக்க'மெனவும் அதற்குத் தடையாய்ச் சோம்பல் ஒழுங்கின்மை முதலியவற்றால் விளையுந் தீய செயல்களே 'சிதைக்கும் வினை' யெனவுங் கூறப்பட்டன. 'கொல்லா' என்னும் பாடத்துக்கு, ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்து அவனுக்கே தீங்கு செய்யாமல் என்க. (13)

கச. பல்லினான் நோய்செய்யும் பாம்பெலாங்—கோல்
கோட்டால் நோய்செய்யுங் குறித்தாரை ஊடி [லேறு†
முகத்தான் நோய்செய்வர் மகளிர் முனிவர்
தவத்தால் தருகுவர்‡ நோய்.

(பாடம்) * கொல்லாக். † கொல்களிறு.
‡ தவத்தில் தருக்குவர்.

(இ - ள்.) பாம்பு எலாம் - எல்லாப் பாம்புகளும், பல்லினல் நோய் செய்யும் - பிறர்க்குப் பல்லினல் துன்பந் தரும்; கொல் ஏறு - கொலை பயிலுங் காளை மாடு, குறித்தாரை - தன்னல் குறித்துக்கொள்ளப்பட்டவர்க்கு, கோட்டால் - கொம்புகளால், நோய் செய்யும் - துன்பந் தரும்; மகளிர் - பெண்மக்கள், ஊடி - பிணங்கி, முகத்தால் - தம் முகக்குறிப்பினல், நோய் செய்வர் - துன்பந் தருவர்; முனிவர் - தவமுடையார், தவத்தால் - தமது தவ வலிமையால், நோய் தருகுவர் - துன்பந் தருவர்.

(க - து.) பாம்பு பல்லாலும், ஏறு கொம்பாலும், மகளிர் முகத்தாலும் பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்வர்; முனிவர் தவத்தாற் றுன்பந் தருவர்.

(வி - ரை.) நோய் செயல் - ஒரு சொற்றன்மைத்து: நோய் - துன்பம்; இதற்கு நொ - பகுதி. இனி, 'கொல்களிறு கோட்டால் நோய் செய்யு' மென்னும் பாடம், களிற்றுக்குக் கோட்டா னோய் செய்தலேயன்றிப் பிறவாறு முண்மையின், சிறவாமை காண்க.

'தருக்குவர்' பாடமாயின் 'மிகுவிப்பர்' என்பது பொருள். முனிவர் எல்லா உயிர்களையும் தம்மோடொக்க நோக்குபவராதரால் 'தருகுவர்' என்றூர். 'பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே' எனும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருமொழியை நோக்குக. தருகுவர் - கு: சாரியை. (14)

கரு. பறைநன்று பண்ணமையா யாழின்—நிறைநின்ற
பெண்நன்று பீடிலா மாந்தரின்—பண்அழிந்து
ஆர்தலின் நன்று பசித்தல்—பசைந்தாரின்
தீர்தலின் தீப்புகுதல் நன்று.

(இ - ள்.) பண் அமையா - பண்ணிசை யமையாத, யாழின் - 'யாழ்' என்னும் இன்னிசைக் கருவியினும், பறை நன்று - 'பறை' யென்னும் பேரோசைக் கருவி நன்றும்; பீடு இலா - பெருந்தன்மை அமையாத, மாந்தரின் - ஆண் மக்களினும், நிறை நின்ற - கற்பில் நின்று அடக்கமுடைய, பெண் நன்று - பெண் மக்கள் நல்லர்; பண் அழிந்து - பதங்கெட்டு, ஆர்தலின் - உண்டலினும், பசித்தல் நன்று - பசியுடன் வருந்துதல் நன்று; பசைந்தாரின் - தம்மை விரும்பினரினின்றும், தீர்தலின் - நீங்கி உயிர்வாழ்தலை விட, தீப்புகுதல் நன்று - எரியில் வீழ்ந்து உயிர் விடுதல் நல்லது.

(க - து.) பறை, இசையாமையா யாழினும் மேல்; கற்பமைந்த பெண்டிர், வினைத்திறன் அறியா ஆடவரினும் மேல்;

பசித்தல், பண்டங்களைப் பதங்கெட உண்ணலினும் மேல்; தீப் புகுதல், விரும்பினாரை நீங்கி வாழ்தலினும் மேல் என்க.

(வி - ரை.) எனவே, 'யாழ் இசையமைதல் வேண்டும்' என்பது முதலாக இந்நான்கிற்கும் உடம்பாட்டிற் பொருளுரைத்துக்கொள்க. பண் - இசைவான ஒலியமைப்பு. நிறை: தொழிற்பெயர். நினைவையுஞ் சொல்லையுஞ் செயலையும் ஒருவழி நிறுத்தல் என்பது பொருள். நிறை நின்ற: எழன் தொகை. பெண் நன்று என்புழி, நன்றென்பதை உயர்திணையாகக் கொள்க. நன்று நான்குங் குறிப்பு வினைமுற்று. பீடு - ஆள் வினைத்திறத் தின்மேலும் மாந்தர் - ஆடவர்மேலுங் குறிப்பால் நின்றன. ஆள் வினைத்திறத்திற் பெண்மக்கள் ஆடவரினும் ஆற்றல் குறைந்தவராகலின், அத்திறமமையா ஆடவரினும் பெண்டிர் நல்லரென்றார். பண் அழிவு - இங்குப் பண்டங்களின் பதனழிவை யுணர்த்திற்று. 'அழிந்த ஆர்தலின்' என்றுரைப்பினுமாம். பசைதல் - நெஞ்சு நெகிழ்ந்து அன்பு கொள்ளல்; 'பசைதல் பரியாதா மேல்' (துறவு, க0) என்னும் நாலடியாரிலும் இஃது இப் பொருட்டாயது காண்க. 'இன்' என்னும் ஐந்தனுருபுகள் எல்லைப் பொருளன. (15)

கசு. வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வண்மை கிளைக்குழாம்
இன்சொற் குழியுள் இனிதெழூஉம் வன்சொல்
கரவெழூஉங் கண்ணில் குழியுள் இரவெழூஉம்
இன்மைக் குழியுள் விரைந்து.

(இ - ள்.) வண்மை - 'ஈகை' யென்னும் பயிர், வளப்பாத்தியுள் வளரும் - செல்வமென்னும் பாத்தியுள் விளையும்; கிளைக் குழாம் - உறவினர் கூட்டம், இன்சொல் குழியுள் - 'இன்சொ' லென்னும் பாத்தியுள், இனிது எழூஉம் - செழுமையாய் வளரும்; வன்சொல் கரவு - வன்சொல்லோடு கூடிய வஞ்சனை யென்னும் பயிர், கண் இல் குழியுள் - கண்ணோட்டமின்மை யென்னும் பாத்தியுள், எழூஉம் - வளரா நிற்கும்; இரவு - 'இரத்த' லென்னும் பயிர், இன்மைக் குழியுள் - 'வறுமை' யாகிய பாத்தியுள், விரைந்து எழூஉம் - உடனே வளரும்.

(க - து) ஈகை செல்வத்தா லுண்டாகும்; உறவினர்க்கு மகிழ்ச்சி இன்சொல்லா லுண்டாகும்; வன்சொல்லும் வஞ்சனையுங் கண்ணோடாமையா லுண்டாகும்; இரத்தல் வறுமையா லுண்டாகும்.

(வி - ரை.) பாத்தியென்றுங் குழியென்றுங் கூறினமை யெல்லாம் உருவகம். வளம் - செல்வத்தை யுணர்த்துதல்,

'வையை சூழ்ந்த வளம்கெழு வைப்பு' (எசு) என்னும் புறநானூற்றுரையிற் காண்க. கிளை : உவமை யாகுபெயர்- கண் : காரண வாகுபெயர். அளபெடைகள் மூன்றும் இன்னிசை நிறைப்பன. இரவை விரைந்தெழுக வென்றார், உணவு இன்றிச் சின்னேரந் தானும் வறியார் தம்மைக் காத்துக்கோடல் ஏலாமையின். (16)

கஎ. இன்னாமை வேண்டின் இரவெழுக இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக—தன்னோடு
செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.

(இ - ள்.) இன்னாமை வேண்டின் - இழிவை ஒருவன் விரும்பினால், இரவு எழுக - இரத்தலை மேற்கொள்க ; இந்நிலத்து - இவ்வுலகத்தில், மன்னுதல் வேண்டின் - என்றும் நிலைபெறுதலை விரும்பினால், இசை நடுக - புகழ் நிறுத்துக, தன்னொடு செல்வது வேண்டின் - தன்னுடன் துணையாகச் செல்வதொன்றை விரும்பினால், அறம் செய்க - அறங்களைச் செய்க, வெல்வது வேண்டின் - பிறரை வெல்லல் வேண்டினால், வெகுளி விடல் - சினத்தை விடுக.

(க - து.) இழிவை விரும்பினால் இரக்க ; அழியாமை வேண்டினால் புகழ் புரிக ; உறுதுணையை வேண்டினால் அறஞ் செய்க ; வெல்லல் விரும்பினால் வெகுளியை விடுக.

(வி - ரை.) இன்னாமை - துன்பம். இங்கு இழிவு என்னுந் துன்பத்தை யுணர்த்திற்று. புகழ் செய்தாரே உலகில் இறவாது நிற்பர் என்பதனை, 'மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந்தனர்' என்னும் புறநானூற்றாலறிக. 'நடுக' வென்றது, நிறுத்துக வென்றற்கு. செல்வது : தொழிலாகுபெயர். வெல்வது : தொழிற்பெயர். விடல் : வியங்கோள் வினை, 'அல்' விகுதி. (17)

கஅ. கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா உடையான் உடைக்கிற்குந்—தோமில்
தவக்குட்டந் தன்னுடையான் நீந்தும் அவைக்
கற்றான் கடந்து விடும். [குட்டம்

(இ - ள்) கலவர் - மரக்கல முடையார், கடல்குட்டம் - கடலின் ஆழமான நீரை, போழ்வர் - பிளந்து செல்வர் ; பாய்மா உடையான் - விரைந்த செலவைப் பொருந்திய படைக்குதிரையை யுடையான், படைக்குட்டம் - பகைவரது படையென்

னும் ஆழ்கடலின் கரையை, உடைக்கிற்கும் - பொருது உடைத்து விடுவான்; தன் உடையான் - தன் மனத்தைத் தன்வயப்படுத்தி னவன், தோம் இல் - குற்றமில்லாத, தவக்குட்டம் - தவமென் னுங் கடலை, நீந்தும் - நீந்திக் கரையேறுவான்; கற்றான் - தெளி யக் கற்றவன், அவைக்குட்டம் - கற்றறிவுடையார் நிரம்பிய அவைக்கடலை, கடந்துவிடும் - தாண்டிவிடுவான்.

(க - து.) மாலுமிகள் நீர்க்கடலையும், மறவர் படைக்கடலை யும், தற்காப்புடையான் தவக்கடலையும், கற்றான் அவைக்கடலை யும் கடத்தல் எளிது.

(வி - ரை.) குட்டமென்னும் பண்பு கடலுக்கு வந்தமை யின் ஆகுபெயர். தன்னுடையான் - தன்னைத் தன் வயத்தி லுடையானென்பது. நினைவுஞ் சொல்லுஞ் செயலும் நல்லவை விழையுந் தன்வழி நிற்குமாறு அடக்கும் ஆள்வினையுடையா னென்று கொள்க 'போழ்வர்' முதலாயின உருவக வினைகள். உடைக்கிற்கும், கடந்துவிடுமென்பவற்றில் கில், ஆற்றற் பொருண்மை இடைநிலையெனவும், விடு, துணிவுப் பொருண்மை விகுதியெனவுங் கொள்க. அவைக்குட்டங் கடத்தலாவது, ஐயந் திரிபுகளில்லாக் கல்வியறிவுடன் நின்று செவிக்கினிமையும் பயனும் உண்டாகுமாறு சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்துத் தெளிவுதேற்றி அவையினரை மகிழ்வித்தலென்க. (18)

கக. போய்த்தல் இறுவாய நட்புக்கள் மேய்த்தாக
மூத்தல் இறுவாய்த் திளைநலந் தூக்கில்
மிகுதி இறுவாய செல்வங்கள் தத்தம்
தகுதி இறுவாய்த் துயிர்.

(இ - ள்) தூக்கில் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், நட்புகள் - நேசங்கள், பொய்த்தல் இறுவாய - பொய்யொழுக்கமாகிய இறு தியையுடையன; இளைநலம் - இளமையின் அழகு, மெய்த்தாக - கண்ணுக்கு நேராக, மூத்தல் இறுவாய்த்து - மூப்பாகிய இறு தியையுடையது; செல்வங்கள் - செல்வாக்குகள், மிகுதி இறுவாய- மிகையான செயல்களை இறுதியாக உடையன; உயிர் - மக்கள் உயிர், தத்தம் தகுதி இறுவாய்த்து - தத்தமது வாழ்நாளெல் லையை யிறுதியாக உடையது.

(க - து.) நண்பர் தமக்குள் பொய்யொழுக்கம் நேர்ந்த தாயின், அவர் நட்புக் கெடும்; மூப்புத் தோன்றியதும் இளமை நலங் கெடும்; மீறிய செயல்களைத் தொடங்கியதுஞ் செல்வங் கெடும்; வாழ்நாள் எல்லை கண்டதும் உயிர் சாம்.

(வி - ரை.) நட்புக்கொள்ளும் இடம் பலவாதல்பற்றிப் பன்மையாகக் கூறப்பட்டது. இளமை: ஈறுகெட்டுப் பகுதிப் பொருள் விகுதி ஐகாரஞ்சேர்ந்து இளையென நின்றது. மிகுதி - மிகையான செயல்களையும், தகுதி - அளவாய வாழ்நாளையுங் குறிப்பாலுணர்த்தின. 'மிகுதிக்கண், மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு' (திருக்குறள் நட்பு, ௪) என்பதனுரையில் பரிமேலழகர் "பழியும் பாவமுந் தருஞ் செய்கை வேண்டப்படுவதன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும்......கூறினர்" என்று கூறும் உரை நினைவு கூர்தற்குரியது. (19)

௨०. மனைக்காக்கம் மாண்ட மகளிர் ஒருவன்
வினைக்காக்கஞ் செவ்வியனாதல்—சினச்செவ்வேல்
நாட்டாக்கம் நல்லனிவ் வேந்தென்றல் கேட்டாக்கம்
கேளிர் ஒரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) மாண்ட மகளிர் - நல்லியல்பு நற்செயல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட பெண்மக்களிருந்தால், மனைக்கு ஆக்கம் - மனை வாழ்க்கைக்கு உயர்வைத் தரும்; ஒருவன் - வீரனொருவன், சினச் செவ்வேல் - சினக்குறிப்புடைய சிவந்த படையினது பயிற்சிக் கண், செவ்வியனாதல் - தேர்ச்சியுடையனா யிருத்தல், வினைக்கு ஆக்கம் - போர்வினை முதலான ஆள்வினைகட்கு உயர்வாம்; இவ் வேந்து - இவ்வரசன், நல்லன் என்றல்- நல்லவனென்று குடிமக்களாற் பாராட்டப்படுதல், நாடு ஆக்கம் - நாட்டுக்கு உயர்வாம்; கேளிர் - சுற்றத்தாரை, ஒரீஇ விடல் - நீக்கி விடுதல், கேடு ஆக்கம்- கேட்டுக்குப் பெருக்கந் தரும்.

(க - து.) நன்மகளிர் மனைவாழ்க்கையையும், படைப்பயிற்சி யுடையான் போர்வினை வெற்றியையும், செங்கோலரசன் நாட்டினையும் உயர்வாக்குவார்; உறவினரை யொதுக்குதல் கேட்டினைப் பெருக்கும்.

(வி - ரை.) 'சினவேல்' உடையான் பண்பு உடைமைமேலேற்றப்பட்டது. வேலுக்குச் செம்மையானது, பகைவருடம்பிற் புகுந்து குருதிக்கறை படிதலாலாகுஞ் செந்நிறம். என்றல்: செயப்பாட்டு வினைப்பெயர். கேடு: முதனீண்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நாட்டாக்கம், கேட்டாக்கம் : நான்கன்றொகை. நாட்டாக்கமாவது, குடிகள், செல்வம் கல்வி முதலியவற்றில் மேலோங்கி இன்பவாழ்வில் வைகுதல். ஒரீஇ யென்னும் அளபெடை செய்யுளோசை நிறைத்துப் பிறவினைக்கண் வந்தது. 'சினச்செவ்வேல்' என்பதனை வேந்தனுக்கு அடையாக்குவாருமுளர். (20)

உக. பெற்றான் அதிர்ப்பிற் பிணையன்னாள் தானதிர்க்கும்
கற்றான் அதிர்ப்பின் பொருளதிர்க்கும்—*பற்றிய
மண்அதிர்ப்பின் மன்னவன் கோலதிர்க்கும்—
பாடல் அதிர்ந்து விடும். [பண்அதிர்ப்பின்

(இ - ள்.) *பெற்றான் - கணவன், அதிர்ப்பின் - ஒழுக்கத்திற் கலங்குவானாயின், பிணை அன்னாள் - பெண்மான்போலும் மருண்ட பார்வையையுடைய அவன் மனைவியும், அதிர்க்கும் - தன் கடமையிற் கலங்குவாள்; கற்றான் அதிர்ப்பின் - புலவன். அறிவு கலங்கினால், பொருள் அதிர்க்கும் - அவன் கற்ற கருத்துக் களும் நிலை கலங்கும்; பற்றிய - தான் கைப்பற்றிய, மண் - உலகத்திலுள்ள குடிமக்கள், அதிர்ப்பின் - நிலைகலங்குவாரானால், மன்னவன் - அரசனது, கோல் அதிர்க்கும் - ஆட்சியுங் கலங்கும்; பண் அதிர்ப்பின் - யாழின் நரம்புக்கட்டுகள் அதிர்ந்துவிட்டால், பாடல் அதிர்ந்துவிடும் - அதிற் பிறக்கும் பாட்டுக்களும் அதிர்ந்து போம்.*

(க - து.) *கணவன் கலங்கினால் மனைவி கலங்குவள்; கற்றான் கலங்கிற் கருத்துக்கள் கலங்கும்; குடி நடுங்கினாற் கோன் நடுங்குவன்; பண்ணதிர்ந்தாற் பாடலதிர்ந்துவிடும்.*

(வி - ரை.) *பெற்றான் - கொண்டவன், (கணவன்). 'பெற்றாற் பிழையாத பெண்டிரு' மென்பது பரிபாடல். பிணை: தொழிலுவமம். தான்: அசை. 'பொருளதிர்க்கு' மென்றது, நற்கருத்துக்கள் அவன்மாட்டுப் பிறவாமையும் தெளிவுபெறாமையு மென்க. பண் - இசையுமாம்; அற்றாயின், இசை கெட்டாற் செய்யுளுங் கெடுமென்றுரைக்க. மண் : இடவாகுபெயர்.* (21)

உஉ. மனைக்குப்பாழ் வாள்நுத லின்மைதான் செல்லுந்
திசைக்குப்பாழ் நட்டோரை இன்மை இருந்த
அவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை இன்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா உடம்பு.

(இ - ள்.) *மனைக்குப் பாழ் - மனைக்குப் பாழாவது, வாள் நுதல் இன்மை - மனையாளை யில்லாமை; தான் செல்லும் - தான் போகும், திசைக்குப் பாழ் - ஊர்ப்புறங்கட்குப் பாழாவது, நட்டோரை இன்மை - அவ்விடங்களில் நண்பர்களில்லாமை; இருந்த அவைக்குப் பாழ் - பலருங் கூடியிருந்த அவைக்குப் பாழாவது,*

(பாடம்) * *பாரிய.*

மூத்தோரை இன்மை - கல்வி கேள்வி முதலியவற்றாற் சிறந்த சான்றோரை இல்லாமை; தனக்குப் பாழ் - பிறவியெடுத்த தனக்குப் பாழாவது, கற்றறிவு இல்லா உடம்பு - கல்வியறிவு பெறாத வெறும் புலாலுடம்பு உள்ளமையாம்.

(க - து.) மனைவியில்லா மனை பாழ்; நண்பரில்லாப் பக்கம் பாழ்; ஆன்றோரில்லா அவை பாழ்; கற்றறிவில்லா வுடம்பு பாழ்.

(வி - ரை.) வாள் நுதல்: இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப் பெயர்; ஒளியைப் பொருந்திய நெற்றியையுடைய மனையாளென்பது பொருள். இன்மை: குறிப்புத் தொழிற்பெயர். மூத்தோர் - மூ: பகுதி. உடம்பென்றது இங்குப் பிறவியை. கற்றறிவில்லாப் பிறப்புப் பாழென்பது கருத்து. 'பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே' (அப்பர், திருவாவடு, திருவேயென் செல்வமே, க0) என்பது, தேவாரம். திசை: ஆகுபெயர். (22)

உ௩. மோய்சிதைக்கும் ஒற்றுமை இன்மை ஒருவனைப்
போய்சிதைக்கும் பொன்போலும் மேனியைப்-பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்
கூடார்கண் கூடி விடின். [சிதைக்கும்

(இ - ள்.) ஒற்றுமை இன்மை - தக்காரோடு ஒற்றுமையில்லாமை, ஒருவனை மொய் சிதைக்கும் - ஒருவனது வலிமையை ஒழிக்கும்; பொய் - பொய்ம்மையான ஒழுக்கம், பொன்போலும் மேனியை - பொன்னிறத்தைப் போன்ற அழகிய உடம்பை, சிதைக்கும் - வாடச்செய்யும்; பெய்த கலம் - நிரப்பி வைக்கப்பட்ட பாண்டம், பாலின் சுவையை - பாலின் இனிய சுவையை, சிதைக்கும் - கெடுக்கும்; கூடார்கண் - கூடத் தகாதாரிடத்தில், கூடிவிடின் - நட்புக்கொண்டு கூடிவிட்டால், குலம் சிதைக்கும் - அச்செய்கை தன் குலத்தை யழிக்கும்.

(க - து.) ஒற்றுமையின்மை வலியையும், பொய்ம்மை உடம்பையும், பால் பெய்த பொருந்தாப் பாண்டம் பாலின் இன்சுவையையும், தீ நட்பு குலத்தையுங் கெடுத்துவிடும்.

(வி - ரை.) ஒற்றுமை - ஒன்றாந்தன்மை; அஃதாவது வேற்றுமை காணாமல் அளவளாவுந் தன்மை. மொய் - வலிமை; செல்வாக்கு முதலிய வலிமைகளும் இதன்கண் அடங்கும். பொன்போலு மேனி - மிகுதியும் வெண்மை கலவாத தளிர் நிறமான மேனி. 'பொய்த்தபின் தன் னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்' என்ப

வாதலால், பொய்ம்மையினுற் பின்பு துன்பந் தோன்றி உடம்பு நிறங்கெட்டு மெலிதலின், சிதைக்குமெனப்பட்டது. பெய்த: செயப்பாட்டு வினைப்பொருளது. கலம் - குறிப்பினுற் பொருந் தாக் கலமென்றுரைத்துக் கொள்க. (23)

உச. புகழ்செய்யும் பொய்யா விளக்கம்*-இகந்தொருவர்ப்
பேணுது செய்வது பேதைமை—காணுக்
குருடனுச் செய்வது மம்மர்—இருள்தீர்ந்த
கண்ணராச் செய்வது கற்பு.

(இ - ள்.) பொய்யா விளக்கம் - பொய்யாமையாகிய ஒளி, புகழ் செய்யும் - எங்கும் புகழை உண்டாக்கும்; பேதைமை - அறியாமை, இகந்து - முறை கடந்து, ஒருவர்ப் பேணுது - ஒருவரையும் மதியாமல், செய்வது - தீயவை செய்வதாம்; மம்மர் - கற்றறிவில்லா மயக்கம், காணு - வழிகாணுத, குருடனுச் செய்வது - குருடனுகச் செய்வதாம்; கற்பு - கல்வியறிவு, இருள் தீர்ந்த - குருடு நீங்கிய, கண்ணராச் செய்வது - கண்ணெளி யுடையராகச் செய்வதாம்.

(க - து.) பொய்யாமை புகழையும், அறியாமை தீயவை செய்தலையும், கல்லாமை அறியாமையையும், கல்வியானது அறிவையும் உண்டாக்கும்.

(வி - ரை.) 'பொய்யா விளக்கம்' பொய் கூருமையாகிய விளக்கம்; இனி நினையாமையும் செய்யாமையும் அடக்கிக் கொள்க. பொய்யாத விளக்கமென்பது பெயரெச்சவீறு தொக்கது. 'விளக்க' மென்ருர், அறியாமை யிருளை விலக்கி அறிவு விளக்கந் தரலின். 'பொய்யா விளக்கே விளக்' கென்ருர் திருவள்ளுவனுரும்; (வாய்மை, க), 'பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை' - என்ருர் பிறரும். ஒருவரென்பதற்கு முற்றும்மை விரித்துக்கொள்க. இகத்தல் - கடத்தல். கற்பு, காரணவாகு பெயர். பேணுமை, ஈண்டு மதியாமைமேனின்றது; பேணுதல் - போற்றுதல். செய்வது: தொழிலாகு பெயர். இருளென்றது இங்குக் குருட்டுத் தன்மையை. மம்மர், கல்லாமையால் வரும் மயக்கத்தை யுணர்த்தலின், அறியாமையென்று கொள்க. (24)

உரு. மலைப்பினும் வாரணந் தாங்கும் அலைப்பினும்
அன்னேயேன் ருேடுங் குழவி சிலைப்பினும்
நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யார் ஒட்டார்
உடனுறையுங் காலமும் இல்.

(பாடம்) * இகழ்ந்தொருவன் பேணுமை.

(இ - ள்.) மலைப்பினும் - பாகன் தன்னோடு பொருதாலும், வாரணம் தாங்கும் - யானை அவனைச் சுமந்து நிற்கும்; அலைப்பினும் - தன்னை அடித்து வருத்தினாலும், குழவி - குழந்தை, அன்னே என்று ஓடும் - அம்மா என்று சொல்லிக்கொண்டே அவளருகில் ஓடும்; சிலைப்பினும் - தவறு கண்டு சினந்துரைத்தாலும், நட்டார் - நண்பர், நடுங்கும் வினை செய்யார் - நடுங்கும்படி தீயவை செய்யமாட்டார்; ஒட்டார் - பகைவர்கள், உடன் உறையும் காலமும் - தம்முள் ஒன்றுகூடி நீங்காமல் வாழுங் காலமும், இல் - ஒரு போதும் இல்லை.

(க - து.) யானையையுங் குழந்தையையும் நண்பரையும், முறையே பாகனுந் தாயும் நண்பரும் வருத்தினாலும் ஒருவரையொருவர் தாவியே நிற்பர்; ஆனால் பகைவரோ எக்காலத்தினும் ஒன்று பொருந்துதலில்லை.

(வி - ரை.) அலைத்தலை அடித்தலென் றுரைப்பினு மமையும். அன்னே: விளி. குழவி: பண்படியாய்ப் பிறந்த பெயர். குழவு - இளமை; இளமையானதென்பது பொருள். குழவி தாய் நாடு மியல்பு என்பது 'தாயுடன் றலைக்குங் காலையும் வாய்விட், டன்னா வென்னுங் குழவி' (நகஎ) என்னுங் குறுந்தொகையினும் வெளிப்படும். சிலைத்தல் - ஒலித்தல்; சினக் குறிப்புடன் உரத்துப் பேசுதலை யுணர்த்திற்று. 'நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண். மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்' டாதலின் (திருக்குறள், நட்பு, ச) இச்சீற்றம் நண்பராற் பாராட்டப் படற்குரியதேயாம்; ஆதலாற்றான் 'நடுங்கும் வினைசெய்யா' ரென்றார்; என்றது, ஒருரென்றபடி. ஒட்டார்: எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; நெஞ்சொட்டாரென்பது. முதன் மூன்று உம்மைகளும் 'உயர்வு சிறப்' பென்றும், பின்னது எச்சமென்றுங் கொள்க. உடனுறைதல் - பிரியாமல் வாழ்தல். (25)

உசு. *நகைநலம் நட்டார்கண் நந்துஞ் சிறந்த
அவைநலம் அன்பின் விளங்கும் விசைமாண்ட
தேர்நலம் பாகனாற் பாடெய்தும் ஊர்நலம்
உள்ளானால் உள்ளப் படும்.

(இ - ள்.) நகை நலம் - முகமலர்ச்சியின் நன்மை, நட்டார்கண் - நட்புசெயதார்பால், நந்தும் - சிறக்கும்; சிறந்த - மேலான, அவை நலம் - அவையின் நன்மை, அன்பின் விளங்கும் - அன்பினாற் சிறக்கும்; விசை மாண்ட - வேகம் மிகுந்த, தேர் நலம் -

(பாடம்) * நசை நலம்.

தேரின் நன்மை, பாகனுல் - ஓட்டுபவனுல், பாடு எய்தும் - பெருமையடையும்; ஊர் நலம் - குடிமக்களின் நன்மை, உள்ளானுல் - அவ்வூரிலுள்ள அரசனுல், உள்ளப்படும் - மதிக்கப்படும்.

(க - து.) முகமலர்ச்சியின் நன்மை நண்பர்கள்பாற் சிறந்து தோன்றும்; அவைகளின் நன்மை அன்பினுல் விளங்கும்; விரைந்த செலவையுடைய தேரின் நன்மை பாகனுற் பெருமைபெறும்; ஊரின் நன்மை அரசனுடைய நற்செயல்களால் மதிக்கப்படும்.

(வி - ரை.) நகை நலமாவது, நேசரைக் கண்டவிடத்தே தம் முகத்திற் றோன்றும் புன்னகையுங் குளிர்ந்த பார்வையுங் கூடிய முகமலர்ச்சி. இஃது, உள்ளங் கலந்த உண்மை நண்பர் மாட்டன்றி மற்றவர்பால் வேறுபட்டுப் பொலிவு குன்றும். சிறந்த வென்பதை நலத்துக்குங் கூட்டுக. 'அவைநல' மென்பது கற்ற வர்கள் மற்றவர்கள்மேல் வைத்த அன்பினுல் அரிய கருத்துக் களை எளியவாம்படி உளங்கொளக் கூறி யறிவித்தல். மாண்ட: மிகுதி மேனின்றது. 'ஊர்நலம்' என்பதை, 'நாட்டாக்க' மென் புழிக் (நான்மணிக்கடிகை, கஅ) கூறினமைகொண்டறிக உள் ளான், குறிப்பால் அரசனுக்காயிற்று. உள்ளல் - நன்கு மதித்தல்; அறிவுடையோரால் என்க நகைநலம் என்னும் பாடத்துக்கு விருப்பத்தின் நன்மை நண்பர்பாற் சிறக்குமென்க; அவர்களே அதனை நிறைவேற்றுபவராதலால். (26)

உஎ. அஞ்சாமை யஞ்சுதி *ஒன்றின் தனக்கோத்த
எஞ்சாமை யெஞ்சல் அளவெல்லாம்—நெஞ்சறியக்
கோடாமை கோடி பொருள்பெறினும்† நாடாதி
நட்டார்கண் விட்ட வினை.

(இ - ள்.) அஞ்சாமை - அஞ்சுதற்குரிய செயல்களில் அஞ்சாமலிருக்கும் ஒழுக்கத்தை, அஞ்சுதி - நீ அஞ்சுவாய்; ஒன்றில் - ஒரு செயலில், தனக்கு ஒத்த - தனக்குக் கூடுமான, அளவு எல்லாம் - செயலளவுகளி லெல்லாம், எஞ்சாமை - பிறர்க்கு உதவி செய்தலிற் குறையாமையாகிய ஒழுக்கத்தை, எஞ்சல் - குறைய விடாதே; நெஞ்சு அறிய - உள்ளமறிய, கோடாமை - ஒருபக்கங் கோணுமையாகிய ஒழுக்கத்தை, கோடி - கொள்ளுவாய்; பொருள் பெறினும் - பெரும்பொருள் பெறுவதானுலும், நட்டார்கண் - நண்பரது பொறுப்பில், விட்ட வினை - செய்ய விட்ட தொழிலை, நாடாதி - ஆராயாதே.

(பாடம்) * அஞ்சுக. † நாடாமை.

(க - து.) அஞ்சுவது அஞ்சுக; இயன்றளவு உதவிசெய்வதிற் குறையாதே; ஒருபக்கங் கோணாதே; நண்பர்கள்பால் விட்ட தொழிலை ஆராயாதே.

(வி - ரை.) அஞ்சாமை - பழிபாவங்கட்கு அஞ்சாமை; இவ் வியல்பு ஓராண்மையாகாமையின், இன்னோரன்னவற்றில் அஞ்சு தலே வேண்டற்பாலது. 'தனக்கொத்த அளவெல்லா' மென்று கூட்டுக. எஞ்சல்: ஏவலொருமை எதிர்மறைவினைமுற்று. நாடாதி யென்பதுமது. 'கோடி' உடம்பாட்டேவல். கோடாமை யென்றது ஈண்டு நடுவு பிறழாமை. நட்டார்கண் விட்ட வினையை நாடின், அவர் வினையை நெகிழவிடுவர்; விடவே, இடருண்டாம். 'தேர்ந்தபிற் றேறுக தேறும் பொருள்,' 'தெளிந்தான் கணையுறவுந் தீரா விடும்பை தரும்' (திருக்குறள், தெரிந்து தெளிதல் க, கO), கோடி - கொள்+த்+இ, எழுத்துப்பேறாக வந்த தகரம் டகர மாயது. (27)

உஅ. அலைப்பான் பிறவுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றம்
சொலற்பால அல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்.

(இ - ள்.) அலைப்பான் - வருத்துவதற்காக, பிற உயிரை - பிற உயிர்களை, ஆக்கலும் குற்றம் - வளர்த்தலும் பிழையாகும்; விலைப்பாலின் - விலைகொள்ளும் வகையால், ஊன்கொண்டு - ஊனைப்பெற்று, மிசைதலும் குற்றம் - உண்ணலும் பிழையாகும்; சொலற்பால அல்லாத - சொல்லும் வகையினவல்லாதனவாகிய சொற்களை, சொல்லுதலும் குற்றம் - சொல்லிவிடுதலும் பிழை யாகும்; கொலைப்பாலும் - கொலைவகைகளும், குற்றமே ஆம் - பிழையே யாகும்.

(க - து.) பிறவுயிர்களைப் பிடித்து, வருத்துதற்காக வளர்த் தலுங் குற்றம்; அங்ஙனங் கொல்லாமல் அவற்றின் ஊனை விலைக்கு வாங்கி உண்ணலுங் குற்றம்; சொல்லத்தகாதவற்றைச் சொல் லலுங் குற்றம்; கொல்லலுங் குற்றமேயாம்.

(வி - ரை.) அலைத்தல் - ஈண்டுக் கொலைமேனின்றது. பான்: வினையெச்சவிகுதி. பால் - வகை; சொலற்பாலவல்லாத - தீயனவுந் தகுதியற்றனவுமான சொற்கூறுகள். பால, அல்லாத: குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். கொலைக்கு நிகரான இச் செயல்களும் அடங்குதலின், முதன்மூன்றும்மைகளும் எண்ணுப் பொருளன. இறுதியிலுள்ளது அவ்வெண்ணுப் பொருளோடு

இறந்ததுதழீஇய எச்சப்பொருளுமாம். இச்செய்யுள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோளின்பாற்பட்டது. (28)

உகூ. கோல்நோக்கி வாழுங் குடியெல்லாந் தாய்முலைப்
பால்நோக்கி வாழுங் குழவிகள்—வானத்
துளிநோக்கி வாழும் உலகம் உலகின்
விளிநோக்கி இன்புறூஉங் கூற்று.

(இ - ள்.) குடி எல்லாம் - குடிமக்க ளெல்லாரும், கோல் நோக்கி - அரசனது ஆட்சியை நோக்கி, வாழும் - உயிர் வாழ்வர்; குழவிகள் - குழந்தைகளெல்லாரும், தாய் முலைப்பால் நோக்கி - தாயின் முலைப்பாலை நோக்கி, வாழும் - உயிர் பிழைக்கும்; உலகம் - உலகத்துப்பயிர்கள், வானத் துளிநோக்கி - வானத்தினின்றும் விழும் மழைத்துளியை நோக்கி, வாழும் - உயிர் வாழும்; கூற்று - நமன், உலகின் விளி நோக்கி - உயிர்களின் சாவை நோக்கி, இன்புறூஉம் - மகிழ்வான்.

(க - து.) குடிகள் அரசனது ஆட்சியால் உயிர் வாழும்; குழந்தைகள் தாயினது முலைப்பாலால் உயிர்வாழும்; உயிர்கள் மழைத்துளியால் உயிர்வாழும்; கூற்றுவன் உயிர்களின் சாக்காட்டை எதிர்நோக்கியிருப்பன்.

(வி - ரை.) கோல் - ஆட்சிக்கு வந்தது; அடைமொழி புணராமையின், அது செங்கோலரசையே குறிப்பதாயிற்று: இயல்பென்ற வளவில் அது நல்லியல்பையே குறித்தல்போல வென்க. வாழுங்குடி என்பதனாலும் அப் பொருள் காணலாம். வானத்துளி - அ: சாரியை. 'குடி' 'உலகம்' முதலியன அஃறிணைச் சொல்லால் வந்தமையின், அவை தமக்கேற்ற அஃறிணை வினைமுடிபைக் கொண்டன. 'நோக்கி' வாழ்த லென்றது, இன்றியமையாமை கருதி. துளி, விளி: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அளபெடை இன்னிசை நிறைக்க வந்தது. (29)

ங0. கற்பக் கழிமடம் அஃகும் மடம் அஃகப்
*புற்கந்தீர்ந்து இவ்வுலகின் கோளுணருங் கோளு
தத்துவ மான நெறிபடரும் அந்நெறி [ணர்ந்தால்
இப்பா லுலகின் இசைநிறீஇ—உப்பால்
உயர்ந்த உலகம் புகும்.

(பாடம்) * புற்பங்.

(இ - ள்.) கற்ப - ஒருவன் அறிவு நூல்களைக் கற்பதனால், கழிமடம் - மிக்க அறியாமை, அஃகும் - குறையப்பெறுவான்; மடம் அஃக - அறியாமை குறைய, புற்கம் தீர்ந்து - புல்லறிவு நீங்கி, இவ்வுலகின் - இவ்வுலகத்தின், கோள் உணரும் - இயற்கையை யறிவான்; கோள் உணர்ந்தால் - அவ் வியற்கையை யறிந்துகொண்டால், தத்துவமான - உண்மையான, நெறி படரும் - அருநெறியிற் செல்வான்; அந் நெறி - அந் நெறியினால், இப்பால் உலகின் - இவ்வுலகின்கண், இசைநிறீஇ - புகழ் நிறுத்தி, உப்பால் - மறுமையில், உயர்ந்த உலகம் புகும் - உயர்ந்த வீட்டுலகத்திற் புகுவான்.

(க - து.) ஒருவன் அறிவு நூல்களைக் கற்றால் அறியாமை குறையப்பெறுவான்; அறியாமை குறையப் புல்லறிவு நீங்கி உலக வியற்கையை யறிவான்; அறிய மெய்ந்நெறியாகிய வீட்டுநெறி செல்வான்; செல்ல, இவ்வுலகத்திற் புகழை நிறுத்தி மறுமையில் வீட்டுலகம் புகுவான்.

(வி - ரை.) 'கழிமட' மென்றது, 'அறியாமையின் பெரும் பகுதி' யென்றற்கு. கோள் - இங்குக் கொள்ளப்படுவதான உலக நிகழ்ச்சிகளின் கருத்து. 'இப்பாலுலகின்' என்பதை இம்மையில் இவ்வுலகத்திலென உரைப்பினுமாம். உப்பால் : அகரச்சுட்டின் சேய்மைப்பொருளது; 'உப்பக்கங் காண்பர்' (திருக்குறள், ஆள்வினையுடைமை, கo) என்புழிப்போல. உயர்ந்த உலகம் - வீடு. இச் செய்யுள் ஐந்தடியான் வந்த பஃறொடை வெண்பா; காரண மாலையணி. (30)

ங௧. குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவம்—அழித்துச்
செறிவுழி நிற்பது காமந் தனக்கொன்று
உறுவுழி நிற்பது அறிவு.

(இ - ள்.) நீர் குழித்துழி நிற்பது - தண்ணீர் குழிக்கப்பட்ட இடத்தில் நிற்குமியல்புடையது; பல்லோர் - சான்றோர் பலரும், தன்னைப் பழித்துழி - தன்னைப் பழித்தவிடத்தில், பாவம் - தீவினையென்பது, நிற்பது - நிற்குமியல்புடையது; அழித்து - தவ நெறியைக் கெடுத்து, செறிவுழி - தீயநெறியில் வயப்பட்டவிடத்து, காமம் - காமவியல்பு, நிற்பது - நிற்பதாகும்; தனக்கு - அறிஞனொருவனுக்கு, ஒன்று உறுவுழி - ஓரிடர் உண்டான காலத்தில், அறிவு - அவனது கல்வியறிவு, நிற்பது - துணையாய் நிற்குமியல்பினது.

(க - து.) பள்ளமுள்ளவிடத்தில் நீர் நிற்கும்; பலரும் பழிக்குந் தீயோரிடத்திற் பாவம் நிற்கும்; தவவொழுக்க மில்லான்பாற் காமம் நிற்கும்; இடர்வந்தபோழ்து கற்றறிவு துணை நிற்கும்.

(வி - ரை.) குழித்துழி - பள்ளம்; குழித்த உழியென்க. பழித்துழி - தீயோர். 'அழித்து' 'செறிவுழி' என்பன குறிப்பாற் றவக்கேட்டையும் மலச்செறிவையும் உணர்த்தின. முதன்மூன்றடிகளில் வந்த 'உழி' யென்னுமிடைச்சொல் இடப்பொருளையும், ஈற்றடியில் வந்தது காலத்தையுங் குறித்தன. 'செறிவுழி' யென்பதில் வகரமெய் உடம்படுமெய்யன்று; ஏனையவற்றைப் போன்றதொரு சந்தியெழுத்து. இறைவன் றிருவருளியல்புகளிற் பழகாதார்க்கு மலத்தினியல்புகளே அடிக்கடி துன்புறுத்தாநிற்கு மாதலின், 'அழித்துச் செறிவுழி நிற்பது 'காம' மெனப்பட்டது. (31)

௩௨. திருவின் திறலுடைய தில்லை—ஒருவற்குக்
கற்றலின் வாய்த்த பிறவில்லை—எற்றுள்ளும்
இன்மையின் இன்னாத தில்லை* யில் லேன்னாத
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, திருவினை - செல்வத்தைப்போல், திறல் உடையது - வலிமையுடையது, இல்லை - பிறிதில்லை; கற்றலின் - கல்வி யறிவைப்போல், வாய்த்த - உற்ற நேரத்திற் பயனாவன, பிற இல்லை - வேறு இல்லை; எற்றுள்ளும் - எதனுள்ளும், இன்மையின் - வறுமையைப்போல், இன்னாதது - துன்பமுடையது, இல்லை - வேறு யாதுமில்லை; இல் என்னாத - இரப்பார்க்கு இல்லையென்னாத, வன்மையின் - மனவுறுதியைப் போல், வன்பாட்டது - வேறு திட்பமானது, இல் - இல்லை.

(க - து) செல்வத்தைப்போல் ஒருவனுக்கு வலிமையுடையது வேறில்லை; கல்வியைப்போல் துணையாவது பிறிதில்லை; வறுமையைப்போற் றுன்பமானது வேறில்லை; இல்லையென்னுமல் ஈதலைப்போல் திட்பமானது வேறில்லை.

(வி - ரை) 'இன்' உருபுகளை எல்லைப்பொருளில் உரைத்தலுமாம். வாய்த்த - பெயரெச்சப்பொருள் சிறவாமையின், பலவின்பாற் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயரென்க. எற்று: குறிப்பு வினைப்பெயர். வறுமையுடையான் இம்மை மறுமை நலங்களிற் சிறிதும் நன்மையுடையனாகாமையின், 'இன்மையி னின்னாததில்லை' யெனப்பட்டது. "இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி, னின்மையே யின்னாதது" (திருக். நல்குரவு, க) என்று

(பாடம்) * இலமென்னும், வன்மையின் வன்பாட்டதில்.

திருவள்ளுவனாருங் கருதுகின்றமை காண்க. வன்மை-ஈண்டு மனத்திட்பம். வன்பாட்டது - வன்மையானது; கோட்பாடு இலம்பாடு என்பவற்றைப்போல வன்பாட்டென்பதும் பாடென்னுந் தொழிற்பெயர் விகுதிபெற்ற முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர், ஈண்டுக் குறிப்புவினைப்பெயரா யுரைத்தற்குப் பொருளியையாமையின். அது: பகுதிப்பொருள் விகுதி. எக்காலத்திலும் இல்லையென்னுமை அரியவற்றுள் அரிதானமையின், அதனையொப்பதொரு வன்மை பிறிதில்லையென்றார். ஒப்பாவன வின்மை கூறப்பட்டமையின், மிக்கவின்மை கூறவேண்டா வாயிற்று. (32)

ஙங புகைவித்தாப் பொங்கழல் தோன்றுஞ் சிறந்த
நகைவித்தாத் தோன்றும் உவகை-பகையொருவன்
முன்னம்வித் தாக முளைக்கும் முளைத்தபின்
இன்னாவித் தாகி விடும்.

(இ - ள்.) புகைவித்து ஆ - புகைச்சல் ஏதுவாக, பொங்கு அழல் - எரிகின்ற நெருப்பினது இருப்பு, தோன்றும் - காண்பவர்கட்கு விளங்கும்; சிறந்த நகைவித்தா - மேலான முகமலர்ச்சி ஏதுவாக, உவகைதோன்றும் - மனமகிழ்ச்சி விளங்கும்; பகை - உள்ளத்தின் பகைமை, ஒருவன் - ஒருவனது, முன்னம் வித்தாக - குறிப்புச் செயல்கள் ஏதுவாக, முளைக்கும் - வெளியே தெரியும்; முளைத்தபின் - தெரிந்தபின், இன்னா - துன்பங்கட்கு, வித்து ஆகிவிடும் - அப் பகைமை ஏதுவாய்விடும்.

(க - து.) புகையின் ஏதுவாக நெருப்பு உணரப்படும்; முகமலர்ச்சியின் ஏதுவாக மனமகிழ்ச்சி யுணரப்படும்; குறிப்புச் சொற்செயல்களின் வாயிலாக உட்பகை தெரியும், தெரிந்தபின் அப் பகைமை ஏதுவாகத் துன்பங்களுண்டாகும்.

(வி - ரை.) 'வித்து,' ஏதுவுக்கு வந்தது. ஒருவன் என்பதைப் பிறவற்றிற்குக் கூட்டலுமாம். முன்னம் - குறிப்பு; 'முன்னம் முகத்தினுணர்ந்தவர்' (ங) என்னும் புறநானூற்றிலும் இப் பொருண்மை காண்க. 'முன்னம் முகம்போல முன்னுரைப்பதில்' என்று இஃது இப் பொருளில் மேலும் வரும். 'முளைக்கு, மென்னுஞ் சொற்கொடுத்துக் கூறினார், மறைவு வெளிப்படலின். இன்னா, பெயர். இன்னா வித்து - நான்காவது விரிக்க. உவகை - அகமகிழ்ச்சி; நகை - முகமலர்ச்சி. (33)

௩௪. பிணியன்னர் பின்னோக்காப் பெண்டி ருலகிற்கு
அணியன்னர் அன்புடை மாக்கள்—*பிணிபயிரின்
புல்லன்னர் புல்லறிவின் ஆடவர்—கல்லன்னர்
வல்லேன்ற நெஞ்சத் தவர்.

(இ - ள்.) பின் - மேல் வருவதை, நோக்காப் பெண்டிர் - கருதிப் பாராத மகளிர், பிணி அன்னர் - கொண்டானுக்கு ஒரு நோயை யொப்பர்; அன்பு உடை மாக்கள் - எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அன்புடைய நன்மக்கள். உலகிற்கு - உலகத்திற்கு, அணி அன்னர் - ஓர் அணிகலத்தையொப்பர்; புல் அறிவின் - சிற்றறிவுடைய, ஆடவர் - ஆண் மக்கள், பயிரின் - வளரும் பயிரினைச் சூழ்ந்த, பிணி புல் அன்னர் - வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் களைப்புல்லோடு ஒப்பாவார்; வல் என்ற - வன்மையான, நெஞ்சத்தவர் - நெஞ்சத்தையுடையவர், கல் அன்னர் - கல்லுக்கு ஒப்பாவார்.

(க - து.) வருவதறியாத பெண்டிர் நோய்க்கு ஒப்பாவார்; அன்புடைய மக்கள் அணிகலனுக்கு நிகராவார்; புல்லறிவையுடைய ஆடவர்கள் புல்லுக்கு நேராவார்; வன்னெஞ்சமுடையவர் கல்லுக்கு இணையாவார்.

(வி - ரை.) 'பின்னோக்கா' வென்றது, கணவனது வரவுக்குமேல் முதலிற் செலவு செய்து பின்வரும் வறுமை கருதாமையை. 'பயி'ரென்றதைப் புல்லாற் பிணிக்கப்படும் பயிரென்று கொள்க. புல் - களை. பிணித்தல் - வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தல். ஆடவர் தமது புல்லறிவினால் தம்மைச் சூழ்ந்த சுற்றங்களையுங் கெடுத்தலின், இங்ஙனங் கூறினர். அன்னர்: குறிப்பு வினைமுற்று. (34)

௩௫. அந்தணரின் நல்ல பிறப்பில்லை என்செயினும்
தாயின் சிறந்த தமரில்லை யாதும்
வளமையோ டொக்கும் வனப்பில்லை எண்ணின்
இளமையோ டொப்பதூஉம் இல்.

(இ - ள்.) அந்தணரின் - அந்தண்மையுடையார் பிறவியைப் போல, நல்ல பிறப்பு இல்லை - உயர்ந்த பிறவி வேறில்லை; என் செயினும் - தனக்கு என்ன தீமையைச் செய்தாலும், தாயின் - தாயைப்போல, சிறந்த தமர் இல்லை - மேலான உறவினர் எவருமிலர்; வளமையோடு - செல்வ வாழ்க்கையோடு, ஒக்கும் வனப்பு -

(பாடம்) * பிணிபயிலும், பிணிபேணும்.

ஒப்பான அழகு, யாதும் இல்லை - மற்றெதுவுமில்லை; எண்ணின்-ஆராய்ந்து பார்த்தால், இளமையோடு ஒப்பதும் - இளமைப் பருவத்தோடு ஒப்பாவதும், இல் - பிறிதொன்றில்லை.

(க - து.) அந்தணர் பிறப்பே உயர்பிறப்பு; தாயே சிறந்த தமர்; செல்வமே அழகு; இளமையே இன்பம்.

(வி - ரை.) 'அந்தணர்' இனிய அருளெண்ணமுடையார்; அவ் வியல்புடையராய்ப் பிறக்கும் பிறவியே உயர் பிறவி யென்க. எனவே இது காரணப்பெயர்; மற்றிதனைக் காரண விடுகுறி யெனக் கூறிப் பிறப்பை வகுப்புமேலேற்றி யுரைப்பாரு முளர். தாயே மக்கள்பால் அணுக்கமும் எஞ்ஞான்றும் இனிய உள்ளெண்ணமு முடையவளாதலின், 'தாயிற் சிறந்த தமரில்லை' யென்றார். என் செயினும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பினோடு எதிர்மறைக்கண் வந்தது. உயர்வு சிறப்பொன்றே கொண்டு, தமர்மேலேற்றி 'என்ன நன்மை செய்தாலும்' எனவும் உரைக்கலாம். ஏனை யழகுகள் குறைபட்டாலும் வளமை அவற்றை நிறைவுசெய்துயர்த்துமாகலின், 'வளமையோடொக்கும் வனப்பில்லை' யெனவும், இளமை எல்லா வின்பங்களையும் நுகர்தற்கும், கல்வி முதலியவற்றைப் பெறுதற்கும், உடல் வலியுடைமைக்கும், நன்மைகளைச் செய்தற்கும் உரியதாகலின், 'இளமையோடொப்பதூஉ மில்' லெனவுங் கூறப்பட்டன. 'வளமை' செல்வமென்னும் பொருட்டால் 'வளப்பாத்தியுள்' (௧௪) என முன் வந்ததனுள்ளுங் காண்க. அளபெடை இன்னிசை நிறைப்பது. ஓடு, இரண்டும் ஒப்புப் பொருளன. (35)

௩௬. இரும்பின் இரும்பிடை போழ்ப—பெருஞ்சிறப்பின்
நீருண்டார் நீரான்வாய் பூசுப—தேரின்
அரிய அரியவற்றாற் கோள்ப—பெரிய
பெரியரான் எய்தப் படும்.

(இ - ள்) இரும்பின் - இரும்பினாற் செய்யப்பட்ட கருவிகளால், இரும்பு - இரும்பை, இடை போழ்ப - குறுக்கே வெட்டுவர்; பெரும் சிறப்பின் - மிக்க சிறப்புடைய, நீர் உண்டார் - பாயசம் முதலிய நீருணவுகளை யுண்டவர்கள், நீரால்-நீர்கொண்டே, வாய் பூசுப - வாய் கழுவுவர்; தேரின் - ஆராய்ந்தால், அரிய - அரிய செயல்கள், அரியவற்றான்-அருமையான முயற்சிகளால், கொள்ப - முடித்துக்கொள்வர்; பெரிய - பெரிய பேறுகள், பெரியரான் - கல்வி கேள்விகளையுடைய தவப்பெரியோரால், எய்தப்படும் - அடையப்படும்.

(க - து.) இரும்புக் கருவிகளால் இரும்பை வெட்டுவர்; சிறந்த நீருணவுகளை யுண்டார் நீரினால் வாய் கழுவுவார்; அரிய செயல்களை அரிய முயற்சிகளாற் கொள்வர்; பெரிய பேறுகளைப் பெரியோர் எய்துவர்.

(வி - ரை.) முதல் வந்த இரும்பு, கருவியாகுபெயர். நீரென்றது, நீருடன் கூடிய சிறந்த உணவை யுணர்த்துகின்றமையின், 'பெருஞ்சிறப்பி' னென்று அடைமொழி புணர்த்தார். அவ்வுணவு மிகுதிபற்றி நீரெனவே கூறப்பட்டது. பெருஞ்சிறப்பின் நீர் என்பது பாற்சோறுமாம். 'வாய் பூசுப': இன்னோரன்னவற்றை 'இடக்கரடக்க' லென்ப. அரிய அரியவற்றான் எய்தப்படு முண்மையை நிகழ்ச்சியிற் கண்டு தெளிக. அரிய, பெரிய: பண்படியாகப் பிறந்த பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயர்கள். பெரிய பேறுகள் பெரியோருதவியினால் அடையப்படும் என்றும் உரைத்துக்கொள்க. (36)

௩௭. மறக்களி மன்னர்முன் தோன்றுஞ் சிறந்த
அறக்களி இல்லாதார்க் கீயுமுன் தோன்றும்
வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றாங் கயக்களி
ஊரில் பிளிற்றி விடும்.

(இ - ள்.) மறக்களி - வீரக் களிப்பு, மன்னர்முன் - அரசர்கட்கு முன்னால், தோன்றும் - வீரர்கட்கு உண்டாகும்; சிறந்த அறக்களி - மிக்க ஈகைக் களிப்பு, இல்லாதார்க்கு - வறியவர்கட்கு, ஈயும்முன் - ஒன்று கொடுக்குமிடத்து, தோன்றும் - கொடுப்பார்க்கு உண்டாகும்; வியக்களி - யாதானும் ஒன்றைப் பெற்று வியத்தல் செய்யுங் களிப்பு, நல்கூர்ந்தார் மேற்றும் - வறிஞர்கள் பாலுண்டாகும்; கயக்களி - கீழ்மை யியல்பாலுண்டாகும் களிப்பு, ஊரில் - இருக்கும் ஊரில், பிளிற்றிவிடும் - பலரும் அறிய ஆரவாரித்தலாலுண்டாகும்.

(க - து.) அரசனுக்கு முன்னாற் பொரும்போழ்து வீரர்கட்கு வீரக்களிப் புண்டாகும்; வறியார்க்கு ஒன்றீவதே செல்வர்கட்கு உண்மையான ஈகைக் களிப்பாம்; ஒன்றைப் பெற்று வியக்கும் களிப்பு ஏழைகட்குண்டு; கீழ்மகனது கீழ்மையாலான களிப்பு ஊரெல்லாந் தெரிவித்து ஆரவாரஞ் செய்தலேயாகும்.

(வி - ரை.) களி: முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அறம், உயர்வினால் ஈகைமேனின்றது. ஈயுமுன் - முன்: ஏழாதவன் இடப்பொருளது. விய: முதனிலைத் தொழிற்பெயராக வந்தது. நல்கூர்ந்தார் மேற்று; மேல்: ஏழனுருபு கயவு - இங்குக் கீழ்மை.

பிளிற்றிவிடும் - இரைச்சலிட்டுவிடும்; கீழ்மகன் தனது புன்செயலைப் பெரியதாய்க் கருதி ஊரெங்கும் சொல்லிச்சொல்லி மகிழ்தலே, 'கீழ்மைக் களிப்'பெனப்பட்டது. (37)

௩௮. மையால் தளிர்க்கும் மலர்க்கண்கள் மாலிருள்
நெய்யால் தளிர்க்கும் நிமிர்சுடர்—*பெய்யல்
முழங்கத் தளிர்க்குங் குருகிலை நட்டார்
வழங்கத் தளிர்க்குமாம் மேல்.

(இ - ள்.) மலர்க் கண்கள் - குவளை மலரைப்போன்ற கண்கள், மையால் - மையினால், தளிர்க்கும் - எடுத்துக்காட்டும்; மால் இருள் - மிக்க இருட்டில், நிமிர் சுடர் - நிமிர்ந்தெரியும் நெருப்பு, நெய்யால் - விளக்கெண்ணெயால், தளிர்க்கும் - விளங்கி யெரியும்; பெய்யல் - மேகம், முழங்க - பெய்தற்குக் குமுற, குருகு - குருக்கத்திமரம், இலை தளிர்க்கும் - இலைகள் துளிர்விடும்; மேல் - மேலோர்கள், நட்டார் வழங்க - உறவாயினார்க்குக் கொடுத்தலால், தளிர்க்கும் - மேலும் பொருளிற் பெருகுவர்.

(க - து.) கண்கள் மையிடுதலால் விளங்கும்; விளக்கு நெய்யாலெரியும்; குருக்கத்தி மழை முழக்கத்தால் இலை தளிர்க்கும்; அடுத்தார்க்கு வழங்குதலால் ஆன்றோர் தளிர்ப்பர்.

(வி - ரை.) நிமிர்சுடர் - கொழுந்தோடி யெரியுந் தீச்சுடர். பெய்யல்: மேகத்துக்கானமையின் தொழிலாகுபெயர். ஈற்றடிக்கு, நண்பராயினர் பொருளுதவி செய்தலாற் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த சான்றோர் தமது தொண்டில் மேலும் மேம்படுவரென உரைப்பினுமாம். மேல்: பண்பாகு பெயர். ஆம்: அசை நிலை. (38)

௩௯. நகைஇனிது நட்டார் நடுவண் பொருளின்
தொகைஇனிது தொட்டு வழங்கின்-†வகையுடைப்
பெண்இனிது பேணி வழிபடின் - பண்இனிது
பாடல் உணர்வார் அகத்து.

(இ - ள்.) நகை - மகிழ்ச்சி, நட்டார் நடுவண் - நண்பரிடையில், இனிது - இன்பமானது; பொருளின் தொகை - செல்வக் குவியல், தொட்டு வழங்கின் - எடுத்து ஏழைகட்கு வழங்கப்பட்டால், இனிது - இன்பம் தருவதாம்; வகை உடைப் பெண் -

(பாடம்) * பெய்ய. † தகையுடைய.

வகையான பெண், பேணி வழிபடின் - கணவனைப் போற்றி அவன்வழி நின்றால், இனிது - இன்பந்தருபவளாவள்; பண் - இசை, பாடல் உணர்வார் அகத்து - பாட்டை யுணரவல்லாரிடத்து, இனிது - இனிதாம்.

(க - து.) நண்பரிடத்தில் முகமலர்ச்சி துலும்பும்; வறிஞர்களுக்கு வழங்குமிடத்துப் பொருட்டிரள் இன்பந்தரும்; கணவனைப் போற்றி அவன்வழியி னிற்றலாற் பெண்டிர் இனியவராவர்; பாடலுணர்வாரிடத்துப் பண் இனிமை தரும்.

(வி - ரை.) 'நகை'யுந் 'தொகை'யுந் தொழிற்பெயர்; பொருளின் தொகை பொருட்கூட்டு. 'வகை' யென்பது, நினைவு சொற் செயல்களின் நல்வகையை; அதாவது சிறப்பை யுணர்த்திற்று; அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என நால்வகைக் குணமுடைமையுமாம். பேணுதல், உண்டி முதலிய வேண்டுவ கொடுத்துக் காத்தல்; வழிபடல் - கணவன் கருத்துவழி நிற்றல். பாடல் - தொழிற்பெயராதலின், ஈண்டுப் பாடுதற் றொழிலென்று கொள்க. இனிது: குறிப்பு வினைமுற்று. 'பொருளின் தொகை யினிது தொட்டு வழங்கின்' என்பதனை 'உப்புக் குவட்டின் மிசையிருந்து உண்ணினும், இட்டுண்ணுக் காலது கூராதாம்' என்னும் உவமானத்தாற் கண்டு தெளிக. (39)

௪௦. கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தலெஞ் ஞான்றும்
இரப்பவர்க்குச் *செல்சாரொன் றீவார்-பரப்பமைந்த
தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை ஊனுண்டல்
செய்யாமை †செல்சா ருயிர்க்கு.

(இ - ள்.) கரப்பவர்க்கு - ஏதும் இல்லையென்று ஒளிப்பவர்களுக்கு, செல்சார் - அவர் மேற்கொள்ளுஞ் சார்பு, கவிழ்தல் - இரந்து வருவாரைக் கண்டவிடத்து முகங்கவிழ்ந்து நிற்றலாம்; எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், இரப்பவர்க்கு - இல்லையென்று இரக்கின்றவர்களுக்கு, செல்சார் - செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, ஒன்று ஈவார் - தாம் வேண்டுவதொன்றை ஈத்துவக்குஞ் செல்வராவர்; பரப்பு அமைந்த - போரிற் சுறுசுறுப்புடைய, தானைக்கு - சேனைகளுக்கு, செல்சார் - பற்றுக்கோடு, தறுகண்மை - வீரமாம்; உயிர்க்கு - ஒருவனது உயிர்க்கு, செல்சார் - செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, ஊன் உண்டல் செய்யாமை - பிறவுயிர்களின் ஊனுண்ணலைச் செய்யாதிருத்தலாம்.

(பாடம்) * செல்சார்வொன் றீவோர். † செல்சார்வுயிர்க்கு.

(க - து.) இல்லையென்று பொருள்களை ஒளிப்பவர்கள் இரப்பாரைக் கண்டக்கால் முகங்கவிழ்தலே அவர் செயலா யிருக்கின்றது; இரப்பவர்கட்கு ஈகையறமுடைய செல்வரே பற்றுக்கோடாவர்; பரபரப்புள்ள சேனைகட்கு வீரமே ஒரு பற்றுக்கோடு; ஊனுணவு கொள்ளாமல் அருளொழுக்கத்தோடிருத்தலே உயிர்கட்கு ஒரு பற்றுக்கோடான நிலையாம்.

(வி - ரை) சார்: முதனிலைத் தொழிற்பெயர்: 'சார்பு' என்பது பொருள்; அதாவது சார்ந்து நிற்றற்குரிய நிலை, அல்லது பற்றுக்கோடென்க. 'செல்' என்பதைக் கருத்து நோக்கிப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. கரப்பவர் செல்லுதலாவது மேற்கொள்ளுதல்; இரப்பவர் செல்லல் - அடுத்தல்; தானைக்குச் செல்லல் - இடந்தரல்; உயிர்க்குச் செல்லலென்பதும் மேற்கோடலாம். தறுகண்மை - இரங்காமைக்கு ஏதுவான மறம். செல்சார்: வினைத்தொகை. (40)

சக. கண்டதே செய்பவாங் கம்மியர் உண்டெனக்
கேட்டதே செய்ப புலனுள்வார்—வேட்ட
இனியவே செய்ப அமைந்தார்—முனியாதார்
முன்னிய செய்யுந் திரு.

(இ - ள்.) கம்மியர் - கம்மாளர், கண்டதே செய்ப - தாங் கண்ட பொருள்போன்றவற்றையே செய்வர்; புலன் ஆள்வார் - அறிவை ஆளும் பேரறிஞர், உண்டு எனக் கேட்டதே - பயனுண்டு எனக் கேள்வியாற் றெளிந்தவற்றையே, செய்ப - செய்வர்; அமைந்தார் - நல்லியல்புகளமைந்த சான்றோர், வேட்ட - பிறர் விரும்பிய, இனியவே செய்ப - இனிமையாயினவற்றையே செய்வர்; திரு - திருமகள், முனியாதார் - எளியாரையுஞ் சினவாத பெரியோர்கள், முன்னிய செய்யும் - எண்ணியவற்றையே முடித்து வைக்கும்.

(க - து.) கம்மாளர் தாங் கண்ணுற்கண்ட பொருள்போன்றவற்றையே செய்வர்; அறிஞர் பயனுள்ளவையெனக் கல்வி கேள்விகளாற் றெளிந்தவற்றையே செய்வர்; சான்றோர் பிறர் விரும்பியவற்றுள் இனிமையாயினவற்றையே செய்வர்; திருமகள் எவரையுஞ் சினவாத பெரியோர்கள் கருதியவற்றையே செய்யாநிற்பள்.

(வி - ரை.) கண்டது கேட்டது முதலியவை செயப்பாட்டு வினைப்பொருளன. ஆம்: அசை. கம்மியர் - தொழில் செய்வோர்; அவர் கன்னர், கொல்லர், சிற்பர், தச்சர், தட்டார் எனப்

பலவகைப்படுவர். புலன் - ஈண்டு அறிவு. 'முன்னிய வென்' பதற்குத் தேற்றேகாரங் கூட்டிப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. (41)

சஉ. திருவுந் திணைவகையான் நில்லாப்—பெருவலிக்
கூற்றமுங் கூறுவ செய்துண்ணாது—ஆற்ற
மறைக்க மறையாதாங் காமம்—முறையும்
இறைவகையான் நின்று விடும்.

(இ - ள்.) திருவும் - செல்வமும், திணை வகையால் - குடிப் பிறப்பு வகையால், நில்லா - பொருந்தி நில்லாவாம்; பெருவலி - மிக்க வலிமையுடைய, கூற்றமும் - நமனும், கூறுவ - தானுண்ணப்படுகின்றவன் சொல்வனவற்றை, செய்து உண்ணாது - செய்து உண்ணான்; ஆற்ற - மிகவும், மறைக்க - மறைவாக்க, காமம் - காமவியல்பு, மறையாது - மறைபடாது; முறையும் - ஆட்சி முறைமையும், இறைவகையான் - அரசனது போக்குக் கேற்றபடி, நின்றுவிடும் - அமைந்துவிடும்.

(க - து.) குடிவகைக் கேற்பச் செல்வம் நில்லா; கூற்றுவன் தன்னா லுண்ணப்படுகின்றவன் சொல்வனவற்றைக் கேளான்; மறைத்தாலும் காமம் மறையாது; அரசனது போக்குக்கேற்றபடி ஆட்சிமுறை அமைந்துவிடும்.

(வி - ரை.) திணை - ஈண்டுக் குடி; 'வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த' (புறம். ௧௫௯) என்புழிப்போல; குடியின் உயர்வு தாழ்வுக் கேற்பச் செல்வமும் மிகுந்துங் குறைந்தும் நில்லா வென்றற்குத் 'திணைவகையா னில்லா' வெனப்பட்டது. செல்வம், செல்வாக்கு, செல்வநுகர்ச்சி யெனத் திரு பலவாகலின் நில்லா வெனப் பன்மையிற் கூறினர். எவர் வலிமையுங் கூற்றுவன் முன் செல்லாமையின், அவனுக்குப் பெருவலிமை யுரைக்கப்பட்டது. கூற்றம், பொருளாலுயர்திணைப் பெயர். 'கூறுவ வென்றது, 'துன்பஞ் செய்யாது கொடுபோ; இன்று திரும்பிப் போய்ப் பின்னொருகால் வா' என்பவற்றிற்கு. 'காம'மென்பதற்கும் எண்ணும்மை கூட்டுக. ஆம்: அசை நிலை. செல்வம், கூற்றம், காமம், அரசு என்பன தத்தம் இயற்கைப்படியே நடைபெறுமென்பது கருத்து. (42)

சங. பிறக்குங்கால் பேரெனவும் பேரா இறக்குங்கால்
நில்லெனவும் நில்லா உயிரேனைத்தும்—நல்லாள்
உடம்படின் தானே பெருகும்—கெடும்போழுதில்
கண்டனவுங் காணா கெடும்.

(இ - ள்.) உயிர் எனைத்தும் - உயிரெல்லாம், பிறக்குங்கால் - பிறக்கும்போது, பேர் எனவும் பேரா - உடலைவிட்டு நீங்கென்றாலும் நீங்கா; இறக்குங்கால் - அவை இறக்கும்போது, நில் எனவும் நில்லா - இவ்வுடலிலேயே நில்லென்றாலும் நில்லா; நல்லாள் - திருமகள், உடம்படின் - கூடின், தானே பெருகும் - செல்வம் தானே பெருகும்; கெடும் பொழுதில் - அவள் நீங்கிப் போங்காலத்தில், கண்டனவும் - முன்பு காணப்பட்ட பொருள்கள்கூட, காணு - காணப்படாதனவாய், கெடும் - அழிந்துபோம்.

(க - து.) உயிர்கள் பிறக்கும்போது நீங்கென நீங்கா: இறக்கும்போது நில்லென நில்லா; திருமகள் கூடினுற் செல்வம் கூடும்; அவள் நீங்கினுல் அச் செல்வம் நீங்கும்.

(வி - ரை.) 'எனவு'மென வந்த இரண்டும்மைகளும் எச்சம். 'கண்டனவு' மென்றதும் அது; என்னே? மேன்மேற் பெருகுதல் கெடுதலேயன்றி முன்னுற் பெருகிக் கண்டனவுங் கெடுமென்றலின். 'எனைத்து' மென்பது முற்றும்மை; முழுமையுமென்னும் பொருளுணர்த்திற்று. உடம்படின் - உடம்பட்டுச் சேரினென்க. காணு: முற்றெச்சம். எனை - எத்தனை என்பதன் மரூஉ. (43)

சச. போரின்றி* வாடும் பொருநர்சீர் கீழ்வீழ்ந்த
வேரின்றி வாடும் மரமெல்லாம்—நீர்பாய்
மடையின்றி நீள்நெய்தல் வாடும் படையின்றி
மன்னர்சீர் வாடி விடும்.

(இ - ள்.) பொருநர் சீர் - போர்வீரரின் சிறப்பு; போர் இன்றி - போரில்லாவிடின், வாடும் - குன்றும்; மரம் எல்லாம் - எல்லா மரங்களும், கீழ் வீழ்ந்த - நிலத்துள் இறங்கிய, வேர் இன்றி - வேர் அறுந்துவிடின், வாடும் - பட்டுப்போம்; நீள் நெய்தல் - நீண்ட நெய்தல் மலர்கள், நீர் பாய் மடை - நீர்பாயும் மடையில், இன்றி - நீர் அற்றுவிட்டால், வாடும் - உலரும்; மன்னர்சீர் - அரசரது செல்வம், படையின்றி - படையில்லாவிடின், வாடி விடும் - அழிந்துபோம்.

(க - து.) போரில்லாவிடின் வீரரின் சிறப்புக் கெடும்; வேரற்றுவிடின் மரங்கள் படும்; நீரற்றுவிடின் நெய்தல் உலரும்; படையில்லாவிடின் வேந்தனது சீர்மை அழியும்.

(வி - ரை.) மடை: தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். மடு; பகுதி, ஐ :வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி. நீரை நிறைத்து நிற்

* 'இன்றி' என வரும் பாடங்கள் 'அறின்' எனவும் வரும்.

பது என்பது பொருள். மடையின்றி - மடைக்கண் நீரின்றி யென விரிக்க. மன்னர்க்குச் சீரென்றது அவரது அரசாட்சிச் செல்வத்தையென்க. பொருநர் சீர் என்பதையும் அவர்க்குரிய வீரச் சிறப்பென்றே யுரைத்துக்கொள்க. மடை - வாய்க்கால்; குளமுமாம். (44)

சரு. ஏதிலா ரென்பார் இயல்பில்லார் யார்யார்க்கும்
காதலா ரென்பார் தகவுடையார்—மேதக்க
தந்தை யெனப்படுவான் தன்னுவாத்தி தாயென்பாள்
முந்துதான் செய்த வினை.

(இ - ள்.) ஏதிலார் என்பார் - அயலாரென்று கருதப்படுபவர்கள், இயல்பு இல்லார் - நல்லியல்பில்லாதவர்கள்; யார் யார்க்கும் - யாவர்க்கும், காதலார் என்பார்-அன்பரெனப்படுவார், தகவுஉடையார் - நல்லியல்புடையவர்கள், மேதக்க - மேன்மையான, தந்தையெனப்படுவான் - தந்தையென்று சொல்லப்படுபவன், தன் உவாத்தி - தன் ஆசிரியனுவான்; தாய் என்பாள் - மேன்மையான தாயென்று சொல்லப்படுபவள், முந்து - முற்பிறப்பில், தான் செய்த வினை - தான் செய்த நல்வினையாகும்.

(க - து.) ஒருவனுக்கு நல்லியல்பில்லாதவர் அயலார்; யார்க்கும் நல்லியல்புடையவரே அன்பர்; மேலான தந்தை யெனப் படுபவன் ஆசிரியன்; தாயெனப் படுபவள் முன் செய்த நல்வினை யாகும்.

(வி - ரை.) ஏதிலார் - ஒற்றுமைப்படுதற்குரிய ஏது இல்லாதவர்; அவர் பகைவருமல்லர், நண்பருமல்லர், அயலாரென்க. 'யார் யார்க்கும் ஏதிலார்' எனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம். உடம்பை வளர்க்குந் தந்தையைப்போலவே அறிவென்னு முடம்பை ஆசிரியன் வளர்த்தலின் அவனுந் தந்தையெனப்பட்டான்; அழிந்து போம் ஊனுடம்பை வளர்ப்பானைவிட அழியாத அறிவுடம்பை வளர்க்கும் ஆசிரியன் மேலானவனுதலின், அவன் மேதக்க தந்தை யெனப்பட்டான்; தாய்க்கும் இதனைக் கூட்டிக் கூறுக. முன் செய்த நல்வினை இப் பிறப்பில இன்பங்களைச் சிறிதளவுந் தவறுமல் உடனிருந்து ஊட்டலின், அது தாயெனப்பட்டது. தாயென்னுங் குறிப்பால் வினை நல்வினைக்காயிற்றென்க. 'தாயென்பாள்......வினை' என்பது திணைவழுவமைதி. மேதக்க - மேன்மைதகு என்பதன் மரூஉவாகிய 'மேதகு' பகுதி; ஒற்றிரட்டிக் காலங் காட்டி விகுதிபெற்றது: உகரக்கேடு சந்தி. (45)

சசு. பொறிகெடும் நாணற்ற போழ்தே—நெறிபட்ட
ஐவரால் தானே வினைகெடும்—பொய்யா
நலம்கெடும் நீரற்ற பைங்கூழ்—நலமாறின்
நண்பினார் நண்பு கெடும்.

(இ - ள்.) நாண் அற்ற போழ்தே - ஒருவனுக்கு நாணமென்பது நீங்கினபோதே, பொறி கெடும் - செல்வம் அழியும்; நெறி பட்ட - தன்வழிப்பட்ட, ஐவரால் - ஐம்பொறிகளால், வினை தானே கெடும் - தீவினைகள் தாமாகவே ஒழியும்; நீர் அற்ற - நீரைப் பெறாத, பைங்கூழ் - பசும்பயிர்கள், பொய்யா - பொய்க்காத, நலம் கெடும் - விளைவின் நன்மை கெட்டொழியும்; நலம் மாறின் - நண்பின் நலம் மாறினால், நண்பினார் நண்பு - நண்பரின் நட்பியல்பு, கெடும் - கெட்டுப்போம்.

(க - து.) நாணம் நீங்கினாற் செல்வங் கெடும்; ஐம்பொறிகள் தன் வழிப்பட்டால் வினை கெடும்; நீரற்றாற் பசும் பயிர்களின் விளைவின் நலங் கெடும்; நன்மை மாறினால் நட்புக் கெடும்;

(வி - ரை.) 'பொறி கெடும் நாணற்ற போழ்தே' என்பதைக் கயிறற்றபோதே பாவை கெடுமென் றுரைப்பாரு முளர். நெறிபட்ட ஐவராலென்பதை ஐவர் நெறிப்பட்டாலென மாறுக. நெறிபடல் - தன்வழிப்படல்: எதுகை நோக்கிப் பகரவொற்றுத் தொக்கது. வினை, ஈண்டுப் பிறவிக்கு ஏதுவான தீவினை. தானே என்பதனால் முயற்சியின்றியே கெடுமென்க. பயிர்க்குப் பொய்யா நலமென்பது, நீர் பாய்ச்சி முறையாய்ப் பயரிட்டால் அது சிறிதுந் தவறாமற் றருங் கதிர் முதலிய விளைபொருட் பயன்களென்க. நண்பர்க்கு நலமாவது, உற்றுழியுதவலாம்; "உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல வாங்கே, யிடுக்கண் களைவதாம் நட்பு" (நட்பு, அ) என்னும் திருக்குறள் திருமொழியை நினைவுகூர்க. போழ்து - பொழுது என்பதன் மரூஉ; போது எனவும் வரும். (46)

சஎ. நன்றிசாம் நன்றறியா தார்முன்னர்ச்—சென்ற
விருந்தும் விரும்பிலார் முன்சாம்-அரும்புணர்ப்பின்
பாடல்சாம் பண்ணறியா தார்முன்னர்—ஊடல்சாம்
ஊடல் உணரா ரகத்து.

(இ - ள்.) நன்று அறியாதார் முன்னர் - பிறர் செய்யும் நன்மைகளை நன்மையெனத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்பால், நன்றி சாம் - செய்ந்நன்றி கெடும்; விருப்பு இலார் முன் - அன்பில்லா

தவரிடத்தில், சென்ற விருந்தும் - போன விருந்ினரும், சாம் - வாடுவர் ; பண் அறியாதார் முன்னர் - பண்ணிசையை யறியாதாரிடத்தில், அரும் புணர்ப்பின் - அரிய இசை நிரவல்களையுடைய, பாடல் சாம் - பாட்டுக்கள் கெடும்; ஊடல் உணராரகத்து - ஊடுதலி னினிமையைத் தெரிதலில்லாத கணவரிடத்தில், ஊடல் சாம் - ஊடுதல் கெடும்.

(க - து.) நன்மையறியார்மாட்டுச் செய்நன்றி கெடும் ; அன்பில்லார்மாட்டுச் செல்லும் விருந்தினர் வாடுவர்; இசையறியார் மாட்டு அரிய இசைப் பொருத்தங்களுடன் பாடும் பாட்டுப் பயனின்றாம் ; புலவியுணரார் மாட்டுப் புலத்தல் கெடும்.

(வி - ரை.) 'முன்' 'அகம்' என்பன ஏழாவதன் இடப்பொருளன. சாம், என்பதில் ஈற்றுமிசை யுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டது ; 'சாகும்' என விரிக்க. அரும்புணர்ப்பென்றது மிடற்றொலியும், யாழ் முதலிய இசைக் கருவிகளி னொலியும், பாடற்பண்ணும் ஒத்திசைக்கும் பொருத்தமும், நுண்ணிய இசை நிரவல்களும் பிறவுமாம்; இவ்வியல்பு முதலியவற்றைக், 'கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங், குழல்வழி நின்றது யாழே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே, முழவொடு கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை' யெனவருஞ் சிலப்பதிகாரத்து அரங்கேற்று காதையடிகள் (கங-அ, கசஉ) முதலியவற்றானும், அவற்றி னுரைகளானுங் கண்டு கொள்க. 'பாடல் சாம் பண்ணறியாதார் முன்னர்' என்று ஈண்டுக் கூறியதுபோலவே, 'பண்ணினிது பாடலுணர்வா ரகத்து' என உடம்பாட்டாலும் முன்னுங் (ஙஎ) கூறினர். நன்றிக்குச் சாமென்றது மறப்பை. ஊடலுணர்தல் - ஊடுதலின் அளவையும் மாட்சிமையையும் அறிந்து ஒழுகுதல். ஊடல் - கலவியிற் பிணங்கல் (47)

சஅ. நாற்ற முரைக்கும் மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முரைக்கும் வினைநலந் தூக்கின்
அகம்பொதிந்த தீமை மனமுரைக்கும் முன்னம்
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்.

(இ - ள்.) மலர் உண்மை - மலரின் இருப்பை, நாற்றம் உரைக்கும் - அதன் மணமே அறிவிக்கும்; வினை நலம் - ஒருவனது செய்கைத் திறத்தை, கூறிய மாற்றம் உரைக்கும் - அவன் சொன்ன சொல்லே அறிவிக்கும்; தூக்கின் - ஆராய்ந்தால், அகம் பொதிந்த தீமை - நெஞ்சிற் செறிந்த தீமைகளை, மனம் உரைக்கும் - அவனது நெஞ்சமே அவனுக்கு அறிவிக்கும்; முன்னம் -

ஒருவன் உள்ளக் குறிப்பை, முகம்போல - அவன் முகத்தைப் போல, முன் உரைப்பது இல்-முற்படத் தெரிவிப்பது வேறில்லை.

(க - து.) மலரின் உண்மையை அதன் மணமும், ஒருவன் செயற்றிறனை அவன் சொல்லும், நெஞ்சிற் செறிந்த தீமையை அவன் நெஞ்சமும், உள்ளக் குறிப்பை முகமும் அறிவித்துவிடும்.

(வி - ரை.) பிரிநிலையேகாரம் விரித்துக்கொள்க. உண்மை : குறிப்புத் தொழிற்பெயர். அகம் பொதிந்தவென்பது பொருட் பெருக்குடையது. மனமுரைக்கு மென்றார், 'தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடலின்' ; 'நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலி' னென்பது கலித்தொகை (நெய்தல், அ.) 'முன்னுரைப்ப' தென்றார், நெஞ்சுற்றதைப் பிறர்க்கறிவிப்பதில் அஃதொன்றே முற்பட வறிவித்தலி னென்பது ; நாயனாருந் 'தான் முந்துறு' மென்றதனையே சுட்டினார் (திருக்குறள், எக ; எ). 'இல்லை' யென்பதன் ஐ தொக்கு 'இல்' என்று நின்றது. (48)

சகூ. மழையின்றி மாநிலத்தார் கில்லை மழையும்
தவமிலார் இல்வழி இல்லை தவமும்
அரச னிலாவழி* இல்லை அரசனும்
இல்வாழ்வார் இல்வழி யில்.

(இ - ள்) மழையின்றி - மழையில்லாமல், மாநிலத்தார்க்கு - இப் பேருலகத்தின் மக்கட்கு, இல்லை - நலமில்லை ; மழையும் - அம் மழை தானும், தவம் இலார் - தவஞ் செய்த வில்லாதவர்கள், இல்வழி - இருப்பிடங்களில், இல்லை - பெய்தலில்லை ; தவமும் - அவ் வியல்பினதான தவஞ்செய்தலும், அரசன் இலாவழி - செங்கோலரசன் இல்லாதவிடத்து, இல்லை - நிகழ்தலில்லை ; அரசனும் - அச்செங்கோலரசனும், இல்வாழ்வார் - குடிமக்கள் ; இல்வழி - இல்லாதவிடத்து, இல் - இலனுவான்.

(க - து.) மழையில்லாவிட்டால் உலகத்து மக்கட்கு நலமில்லை ; அம் மழையுந் தவமுடையா ரில்லாதவிடத்துப் பெய்தலில்லை ; அத் தவஞ் செய்தலும் முறையான அரசனில்லாத நாட்டில் நிகழ்தலில்லை ; அவ் வரசனுங் குடிகளில்லாத விடத்தில் இருப்பதில்லை.

(வி - ரை.) 'தவமிலா' ரென்பதைத் தவமுடையாரென்றுரைப்பாருமுளர். 'தவமிலா ரில்வழி' யென்பதில், இல், இருப்பிடத்தை யுணர்த்திற்று. 'இல்வழிப் படூஉம் காக்கை' (அகம் - 313) என்புழிப்போல. உலகத்திலுள்ள எல்லா நலங்களுங் குடி

(பாடம்) * அரசிலார் - இல்வழி.

மக்களான இல்வாழ்வாரால் விளைதலின், ஏனைய மூன்று கருத்து கட்கும் அவரை ஏதுவாக உரைத்தார். 'வாழ்க்கை' என்பதே உலகத்தில் இல்வாழ்வார்க்கே உரியதாதல் நினைவு கூர்தற் குரியது. (49)

ருo. போதினுன்* நந்தும் புனைதண்தார் மற்றதன்
தாதினுன் நந்துஞ் சுரும்பெல்லாந்—தீதில்
வினையினுன் நந்துவர் மக்களுந் தத்தம்
நனையினுன் நந்தும் நறு.

(இ - ள்.) புனை தண் தார் - தொடுக்கப்படுங் குளிர்ந்த மாலை, போதினால் - பூக்களால், நந்தும் - மிக்கு விளங்கும்; சுரும்பு எல்லாம் - வண்டுகளெல்லாம், அதன் தாதினால் - அப் பூக்களின் தேனால், நந்தும் - மிக்குப் பொலியும்; மக்களும் - உலகத்துமக்களும், தீது இல் வினையினால் - குற்றமில்லாத நற்செய்கைகளால், நந்துவர்-உயர்வடைவர்; நறு - தேன் வகைகள், தத்தம் - தாந்தாமிருக்கும், நனையினால் - பூவரும்பின் வகையினால், நந்தும் - பெருகி நல்லனவாம்.

(க - து.) மாலை பூவினால் விளங்கும்; வண்டுகள் அப்பூவிலுள்ள தேனாற் பொலியும்; மக்கள் நற்செய்கைகளால் உயர்வர்; தேன் தாந்தா மிருக்கும் மலர்வகைக் கேற்பப் பெருகி இனியவாம்.

(வி - ரை.) நந்துதல் உயர்தலையும் விளங்குதலையும் உணர்த்தின. இதற்கு இவ் விருபொருளுண்மைகளையும் முறையே 'கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி' (98) என்னும் முல்லைப் பாட்டினாலும் - 'பொன்செய் பாண்டிற் பொலங்கல நந்த' (316) என்னும் ஐங்குறு நூற்றினாலு மறிந்துகொள்க. தாது, தேன் என்னும் பொருட்டாதலை 'ஓங்குவரை மருங்கின் நுண்தாது உறைக்குங் காந்தள்' (152) என்னும் பட்டினப்பாலையிற் காண்க. தாது - மகரந்தமுமாம். வினை - ஈண்டுச் செயல்; தத்தம் 'நனையி' னுலென்றது, தேன் தானிருக்கும் பூவின் செழுமைக்கும் வகைக்கும் ஏற்பப் பெருகி இனிதாதலின். மற்று : அசை. (50)

ருக. சிறந்தார்க் கரிய செறுதலெஞ் ஞான்றும்
பிறந்தார்க் கரிய துணைதுறந்து வாழ்தல்
வரைந்தார்க் கரிய வகுத்தூண் இரந்தார்க்கொன்று
இல்லென்றல் யார்க்கும் அரிது.

(பாடம்) * பூவினுன்.

(இ - ள்.) சிறந்தார்க்கு - நட்பிற் சிறந்தவர்களுக்கு, செறுதல் - தம் நண்பரைப் பிழை செய்தவழியுஞ் சினந்து நீக்குஞ் செயல்கள், அரிய - இலவாம்; பிறந்தார்க்கு - உயர்குடியிற் பிறந்த மேலோர்க்கு, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், துணை துறந்து வாழ்தல் - தமக்குத் துணையான சுற்றங்களை நீங்கி இன்பவாழ்வில் வைகும் வகைகள், அரிய - இல; வரைந்தார்க்கு - உணவின் பொருட் செலவைத் தமக்கென்றே அளவு செய்து வாழ்கின்றவர்களுக்கு, வகுத்து ஊண் - பிறர்க்குப் பகுத்தளித்து உண்ணு நிகழ்ச்சிகள், அரிய - இல; யார்க்கும் ஈரநெஞ்சமுடையாரெவர்க்கும், இரந்தார்க்கு - தம்பால் வந்து இரந்து கேட்பவர்கட்கு, ஒன்று - ஒருபொருள், இல் என்றல் - இல்லையென்று மறுத்துக் கூறுதல், அரிது - இல்லை.

(க - து.) சிறந்த நண்பர்கள் தம்முளொருவரையொருவர் சினந்துகொள்ளார்; உயர்குடிப்பிறப்பினர் தம் இனத்தாரை நீங்கி வாழார்; தமக்கே செலவு செய்கின்றவர்கள் பிறர்க்குப் பகுத்துண்டல் செய்வாரல்லர்; அருளுடையவரெல்லாரும் இரந்தார்க்கு இல்லையென்று சொல்லார்.

(வி - ரை.) 'அரிய' வென்பது பலவின் முற்றுனமையின், 'செறுதல்' 'வாழ்தல்' 'உண்டல்' என்பவற்றிற்குப் பன்மைப் பொருள் உரைத்துக்கொள்க. 'எஞ்ஞான்று' மென்பதை ஏனையவற்றிற்குங் கூட்டிப் பிழைசெய்த காலத்தும், இடுக்கான காலத்தும், செல்வம் மிக்க காலத்தும், வறுமையுற்ற காலத்துமெனக் கருத்துரைத்துக் கொள்ளல் சிறப்பாகும். ஊண் : முதனீண்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருமை, ஈண்டு இன்மைமேல. ஞான்று : காலப்பொருளதாகிய இடைச்சொல். (51)

௫௨. இரைசுடும் இன்புறு யாக்கையுட் பட்டால்
உரைசுடும் ஒண்மை யிலாரை—வரைகோள்ளா
முன்னை ஒருவன் வினைசுடும் வேந்தனையுந்
தன்னடைந்த சேனை சுடும்.

(இ - ள்.) இரை - உணவு, இன்பு உறு - பிணியினுற் றுன்பமுறும், யாக்கையுள் பட்டால் - வயிற்றிற் சேர்ந்தால், சுடும் - வருத்தும்; ஒண்மை இலாரை - அறிவு விளக்கம் இல்லாதவர்களை, உரைசுடும் - அவர் வாய்மொழியே அவரைத் துன்புறுத்தும்; ஒருவன் - ஒருவனது, வரைகொள்ளா - அறத்தின் எல்லையிற்படாத, முன்னை வினை - முன் செய்த தீவினை, சுடும் - இப்பிறப்பில் வந்து வருத்தும்; வரை கொள்ளா - அறத்தின் எல்லையிற் படாத, வேர்

தனையும் - அரசனையும், தன் அடைந்த - தன்னைச் சேர்ந்த, சேனை - படைகளே, சுடும் - கொல்லும்.

(க - து) பிணியுள்ள உடம்பிற் சேரும் உணவு செரியாமையாற் றுன்புறுத்தும்; அறிவிலாரை அவர் வாய்ச்சொல்லே வருத்தும்; முன்செய்த தீவினைகள் இம்மையில் வந்து துன்புறுத்தும்; அறத்தின் வரையறையில் நில்லாத அரசனைச் சேனைகளே கொல்லும்.

(வி - ரை) அறிவென்பது விளக்கமுடைமையின் 'ஒண்மை'' யெனப்பட்டது. 'ஒண்மை யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு (புல்லறி, ௪) என்பது திருக்குறள். வரைகொள்ளாவெனனுங் குறிப்பால் வினை தீவினைக்காயிற்று. வரைகொள்ளாவென்பதை அரசனுக்குங் கூட்டுக. நீதிவழியில் நடத்தப்படாதசேனை அரசர்க்குத் தீங்கிழைக்குமென்பது. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சம். 'சேனையே' எனத் தேற்றேகாரம் விரித்துக்கொள்க. யாக்கை - 'யா' பகுதி, க்: சந்தி, 'கு' சாரியை, 'ஐ' செயப்படு பொருண்மை விகுதி; கட்டப்பட்டது என்பது பொருள். (52)

௫௩. எள்ளற் பொருள திகழ்தல் ஒருவனை
உள்ளற் பொருள துறுதிச்சொல்—உள்ளறிந்து
சேர்தற் பொருள தறநெறி பன்னூலுந்
தேர்தற் பொருள பொருள்.

(இ - ள்) ஒருவனை - பிறனொருவனை, இகழ்தல் - இகழுஞ் செயல், எள்ளற் பொருளது, பிறரால் இகழ்தற்குரியது; உறுதிச் சொல் - ஒருவன் கூறும் உறுதிச்சொல் - உள்ளற் பொருளது - அவனை நண்பனெனக் கருதுதற்குரியது; அறநெறி - அறவழி, உள் அறிந்து - ஒருவன் உள்ளத்தில் தெளிந்து, சேர்தற் பொருளது - அடைதற்குரியது; பொருள் - மெய்ப்பொருள்கள், பல் நூலும் - அமைவுடைய பல நூல்களையும், தேர்தற் பொருள - ஆராய்ந்து தெளிதற்குரியன.

(க - து.) ஒருவனுக்கு இகழ்தற்குரியது அவன் பிறரை இகழுஞ் செயல்; ஒருவனை நண்பனென்று தேர்தற்குரியது அவனது உறுதிச் சொல்; உண்மையறிந்து தெளிந்து கடைப்பிடித்தற்குரியது அறவழி; பல நூற்களையும் ஆராய்ந்து தேர்தற்குரிய பொருள்கள் மெய்ப்பொருள்களாம்.

(வி - ரை.) உள் - உள்ளம். நூலும்: இரண்டாவது விரிக்க; உம்மை : முற்று. உறுதிச்சொல் - அடையப்படும் நன்மையைத் தருஞ்சொல். உறு: பகுதி, த் : எழுத்துப்பேறு, இ : செயப்படு பொருண்மை விகுதி. (53)

ருச. யாறுள் அடங்குங் குளமுள வீறுசால்
மன்னர் விழையுங் குடியுள—தொன்மரபின்
வேதம் உறுவன பாட்டுள வேளாண்மை
வேள்வியோ டொப்ப உள.

(இ - ள்.) யாறு-ஆற்று வெள்ளம், உள் அடங்கும் - தம்முட் புகுந்து அடங்கத்தக்க, குளம் உள - குளங்களும் நாட்டில் உள்ளன ; வீறு சால் - சிறப்பு அமைந்த, மன்னர் விழையும் - அரசர்களான் விரும்பப்படும், குடி உள-குடிமக்களும் உள்ளனர் ; தொல் மரபின் - பழைய முறைமையினையுடைய, வேதம் உறுவன - வேதக்கருத்துக்களைப் பொருந்துவவாகிய, பாட்டு உள - சில தனிப்பாட்டுகளும் உள்ளன ; வேள்வியோடு ஒப்ப - வேள்விகளுக்கு நிகராவனவாகிய, வேளாண்மை உள-ஈகைகள் உள்ளன.

(க - து.) ஆறுகள் தம்முள் அடங்கத்தக்க குளங்களும் உள்ளன ; அரசர்களால் விரும்பப்படும் குடிகளும் உள்ளன ; வேதக் கருத்துக்களையுடைய பழைய தனிப் பாட்டுகளும் உள்ளன ; வேள்விக்கு நிகரான ஈகைகளும் உள்ளன.

(வி - ரை.) 'யாறு ளடங்குங் குள' மென்றது, ஆற்று வெள்ளங்களும் புகுந்தடக்கத்தக்க அவ்வளவு அகலமும் ஆழமுங் கரை வலிமையுமுடைய குளங்களாகு மென்றற்கு. மன்னர் விழையுங் குடியாதல் - திருவிலும் உருவிலும் பெருந்தகைமையிலு மென்க. தொன்மரபினென்றது மேன்மையாகக் கருதப்பட்ட பழந் தமிழ் நான்மறைகளின் கருத்தமைந்த பழந்தமிழ்த் தனிப்பாட்டுகளும் இஞ்ஞான்றுள்ளன வென்பது. வேள் ஆண்மை - இரப்போரது விருப்பத்தை ஆளுதலென்க ; வேள் - விருப்பம். உறுவன : முற்றெச்சம். வேள்வியோடொத்த வேளாண்மையாவது - கைம்மாறு செய்ய வலியில்லாத நல்லோர்க்கு ஒருவன் தேடிச்சென்று கொடுக்கும் ஈகை. (54)

ருரு. எருதுடையான் வேளாளன் ஏலாதான் பார்ப்பான்
ஒருதோடையான் வெல்வது கோழி—உருவோடு
அறிவுடையாள் இல்வாழ்க்கைப் பெண்ணென்ப
செறிவுடையான் சேனா பதி. [சேனைச்

(இ - ள்.) எருது உடையான் - உழவு மாடுகளை யுடையவன், வேளாளன் - வேளாளனாவான் ; ஒரு தொடையான் - ஒரு காலால், வெல்வது - பெடையை வயப்படுத்துவதான, கோழி -

சேவற் கோழியைப்போல, ஏலாதான் - எவர் பகையையும் ஏற்றுக் கொள்ளலின்றி யாவரையும் வயப்படுத்தி ஒற்றுமையுடன் வாழ்பவன், பார்ப்பான் - பார்ப்பானுவான்; உருவோடு - உருவழகோடு, அறிவுடையாள் - வாழ்க்கையை நடத்தும் நல்லறிவு உடையவள், இல்வாழ்க்கைப் பெண் - இல்வாழ்க்கைக்கு உரிய துணைவி; சேனை - தனது சேனையோடு, செறிவுடையான் - எஞ்ஞான்றும் ஒன்றுபட்டு உடனுறைதலுடையவன், சேனுபதி - சேனைத் தலைவனுவான்; என்ப - என்று பெரியோர் கூறுவர்.

(க - து.) உழவு மாடுடையவன் வேளாளன்; ஒரு காலால் பெடையை வயப்படுத்துவதான கோழியைப்போல எவரோடும் மாறுபடாது ஒற்றுமையுடன் வாழ்பவன் பார்ப்பனன்; அழகும் அறிவுமுடையவள் வாழ்க்கைத்துணை; சேனையோடு ஒன்றுபட்டு உடனுறைபவன் சேனுபதி.

(வி - ரை.) வேளாளனுக்கு உழவு இன்றியமையாதன வாதலால் எருதுடையான் என்ருர். கோழி ஒரு காலாற் பெடையை நணுகி வயப்படுத்துவதென்பது நயங் காட்டுமாறும்; அதையொப்பவே பார்ப்பானும் எவரோடும் பகையாமல் நயமாகவே தன் செய்கையை முடித்து வெற்றி பெறுவா னென்க. சேனை செறிவுடையானென்றது, சேனையைவிட்டு விலகா னென்றபடி; உடையான் முதலியன வினையாலணையும் பெயர்கள். உருவோடு-ஒடு: உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது. சேனைச் செறிவுடையான் என்ற பாடத்துக்கு ஒற்றுமையுடைய மிக்க பெரிய சேனை என்க. ஏலாதான் என்பதற்கு மிக்க பொருளாசையால் மானங்கெட ஏற்காதவன் என வுரைப்பினுமாம். (55)

௫௬. யானை யுடையார் கதனுவப்பர் மன்னர்
கடும்பரிமாக் காதலித் தூர்வர்—கொடுங்குழை
நல்லாரை நல்லவர் நாணுவப்பர் அல்லாரை
அல்லார் உவப்பது கேடு.

(இ - ள்.) யானை உடையார் - யானையையுடைய போர்த்தலைவர், கதன் உவப்பர் - அதன் சினத்தை விரும்புவர்; மன்னர் - அரசர், கடும் பரிமா - விரைந்த ஓட்டத்தினையுடைய குதிரையை, காதலித்து - விரும்பி, ஊர்வர் - அதன் மேலேறிச் செல்வர்; கொடுங்குழை - வளைவான காதணியை யணிந்த, நல்லாரை - மங்கையர்பால், நாண் - நாணத்தை, நல்லவர் - நல்லியல்புடையவர்கள், உவப்பர் - விரும்புவார்கள்; அல்லாரை - நாணுடையரல்லாத மகளிர்பால், அல்லார் - தீயோர், உவப்பது - விரும்புவது, கேடு - தீய ஒழுக்கமேயாம்.

(க - து.) யானையை யுடையவர்கள் அதன் சினத்தை விரும்புவார்கள்; அரசர்கள் விரைந்த செலவையுடைய குதிரையை விரும்புவார்கள்; நல்லியல்புடைய ஆடவர்கள் நன் மங்கையரின் நாணத்தை விரும்புவார்கள்; தீய ஆடவர்கள் தீய பெண்டிர்பால் தீதையே விரும்புவர்.

(வி - ரை.) கதன்: ஈற்றுப் போலி. கடுமை, இங்கு விரைவின்மேலது. பரிமா: இருபெயரொட்டு. பெண்மக்களிடத்தில் உள்ள தீயவை புரியாத நாணத்தை நல்லவர்கள் விரும்புவார்கள்; ஆனால் தீயவர்கள் அந்நாணத்தை விரும்பாது தீயவை புரியும் நாணங்கெட்ட தன்மையையே விரும்புவ ரென்க. 'செய்யத்தகாதனவற்றின்கண் உள்ள மொடுங்குதலை' நாண மென்பார் நச்சினார்க்கினியர். நல்லாரை, அல்லாரை : உருபு மயக்கம். (56)

ருஎ. கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை கொண்டானின்
துன்னிய கேளிர் பிறரில்லை மக்களின்
ஒண்மையவாய்ச் சான்ற பொருளில்லை ஈன்றாளோடு
எண்ணக் கடவுளு மில்.

(இ - ள். கண்ணின் - கண்ணைப்போல், சிறந்த உறுப்பு - மேலான உறுப்பு, இல்லை - ஒருவனுக்கு வேறில்லை; கொண்டானின் - தன்னைத் திருமணஞ் செய்துகொண்ட கணவனைப் போல, துன்னிய கேளிர் - நெருங்கிய உறவினர், பிறர் இல்லை - (குல மகளிர்க்கு) வேறொருவரு மில்லை; மக்களின் - தம் மக்களைப்போல், ஒண்மையவாய் - ஒளியுடையவாய், சான்ற - அமைந்த, பொருள் - வேறு பொருள், இல்லை - பெற்றோர்க்கில்லை; ஈன்றாளோடு - தாய்க்கு நிகராக, எண்ண - மதிப்பதற்குரிய, கடவுளும் இல் - எக்கடவுளும் வேறில்லை.

(க - து.) ஒருவனுக்குக் கண்ணைப்போல மேலான உறுப்பு வேறில்லை; குலமகளுக்குக் கணவனைப்போல நெருங்கிய உறவினர் வேறில்லை; பெற்றோர்க்கு மக்களைப்போல ஒளியுள்ள பொருள்கள் வேறில்லை; குழந்தைகட்குத் தாயைப்போல மேலான கடவுள் வேறெதுவுமில்லை.

(வி - ரை.) இன்னும் ஓடும் ஒப்புமைக்கு வந்தன. கொண்டான் : வினையாலணையும் பெயர். 'ஒண்மையவாய்ச் சான்ற பொரு' ளென்றது, ஏனை எல்லாப் பொருள்களினும் அறிவொளியுடைய பொருளாய்ப், பெற்றோர்க்கு இம்மை மறுமைப் பயன்களை விளைப்பதாய்ப், பிறவி முழுதும் உரியதாய் அமைந்து நிற்றலினென்பது; 'தம்பொருளென்ப தம் மக்கள்' (மக்கட்பேறு, ௩)

என்னும் வள்ளுவர் திருமொழியை இங்கு உற்று நோக்குக. கேளிர் : கேண்மை யென்னும் பண்படியாய்ப் பிறந்த பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர். உம்மை: உயர்வு சிறப்பு. 'கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை கல்வியின், நுண்ணிய வாய பொருளில்லை - கொண் டானின் துன்னிய கேளிர் பிறரில்லை யின்றுளோ, டென்ன கட வுளு மில்' - என்பது பாட வேறுபாடு. (57)

ருஅ. கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலர் கண்ணோடார்
சேற்றன்னர் சேற்றாரைச் சேர்ந்தவர்—தேற்றேன
உற்ற துரையாதார் உள்கரந்து பாம்புறையும்
புற்றன்னர் புல்லறிவி னார்.

(இ - ள்.) கற்றாரை - கல்வியறிவுடையவர்களை, காதலர் - அன்பால் விரும்புகின்றவர்கள், கற்றன்னர் - அக்கல்வியறிவு உடையவர்களை ஒப்பர் ; கண் ஓடார் - பிறர்பாற் கண்ணோட்டமில்லாதவர்கள், செற்றன்னர் - துன்பஞ் செய்யாதாரை ஒப்பர்; தெற்றென- தெளிவாக, உற்றது - உண்மையை, உரையாதார் - சொல்லாதவர்கள், செற்றாரைச் சேர்ந்தவர் - பகைவரை ஒப்பர் ; புல்லறிவினார் - கீழ்மை யறிவுடையவர்கள், பாம்பு உள் கரந்து உறையும் - பாம்பு உள்ளே மறைந்து வாழும், புற்று அன்னர் - புற்றை ஒப்பர்.

(க - து.) கல்வியறிவுடையவர்களை விரும்பி உடனிருப்பவர்கள், அக்கல்வி யறிவுடையவர்களுக்கு ஒப்பாவர்; கண்ணோட்ட மில்லாதவர்கள் இடர் செய்வாரை ஒப்பர் ; உண்மையைத் தெளிவாகச் சொல்லாதவர்கள் பகைவருக்கு நிகராவார்கள் ; சிற்றறிவுடையார் பாம்புப் புற்றுக்கு ஒப்பாவர்.

(வி - ரை.) கற்றன்னர்-கற்றால் அன்னர் ; கற்றால் என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது ; செற்றென்ன ரென்பதும் அது காதலர் : வினைக்குறிப்புப் பெயர். உற்றது - நெஞ்சத்துட்பட்டது, அல்லது நிகழ்ந்தது என்க. புல்லறிவினார்பால் உட்கிடக்குந் தீமைகள் பலவிருக்குமாகலின், உள் கரந்து பாம்புறையும் புற்றன்னராயினர். 'கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதல' ரென்பதைக் 'கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலவ' (எச) ரென்று மேலுங் கூறுவர். (58)

ருகூ. மாண்டவர் மாண்ட வினைபெறுப வேண்டாதார்
வேண்டா வினையும் பெறுபவே—யாண்டும்
பிறப்பார் பிறப்பார் அறனின் புறுவர்
துறப்பார் துறக்கத் தவர்.

(இ - ள்.) மாண்டவர் - அறிவால் மாட்சிமைப்பட்டவர்கள்; மாண்ட வினை - மாட்சிமைப்பட்ட செயல்களை, பெறுப - செய்யப் பெறுவர்; வேண்டாதார் - அவ்வறிவு மாட்சிமையை வேண்டாதவர்கள், வேண்டா வினையும் - தம்மால் வேண்டப்படாத தீ வினைகளையும், பெறுப - இம்மை மறுமைகளிற் பெறுவார்கள்; யாண்டும் - எப்பொழுதும், பிறப்பார் - மேற்பிறப்பிற் பிறப்பவர்கள், பிறப்பு ஆர் - அப்பிறப்பிற் பொருந்தும், அறன் - அறத்தையே, இன்புறுவர் - இருமையினும் விரும்பி யின்புறுவர்; துறப்பார் - யான் எனதென்னும் பற்றைத் துறப்பவர்கள், துறக்கத்தவர் - வீட்டுலகத்திற்குரியவ ராவார்கள்.

(க - து.) அறிவான் மாட்சிமைப்பட்டவர்கள் மாட்சிமைப்பட்ட செயல்களையே செய்வார்கள்; அவ்வறிவு மாட்சிமையை வேண்டாதவர்கள் தீவினைச் செயல்களையும் பெறுவார்கள்; உயர்ந்த பிறப்பிற் பிறப்பவர்கள் அப்பிறப்பின் அறத்தை விரும்பி இருமையும் இன்புறுவர்; பற்றைத் துறப்பவர்கள் வீட்டின்பத்துக் குரியராவார்கள்.

(வி - ரை.) மாண்டவர் : ஈறு திரிந்த வினையாலணையும் பெயர். பெறுப: பல்லோர் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று. யாண்டும் - இடைநிலை விளக்காதலின் மற்றவற்றோடும் ஒட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. துறக்கத்தவ ரென்றே உரிமைப் படக் கூறினர், அது திண்ணமாதலின். (59)

௬௦. என்று முளவாகு நாளும் இருசுடரும்
என்றும் பிணியுந் தொழிலொக்கும்—என்றும்
கொடுப்பாருங் கொள்வாரும் அன்னர் பிறப்பாருஞ்
சாவாரும் என்றும் உளர்.

(இ - ள்.) என்றும் - எக்காலத்தும், நாளும் - விண்மீன்களும், இரு சுடரும் - திங்களுஞ் சூரியனும், உளவாகும் - உள்ளனவாகுப; என்றும - எக்காலத்திலும், பிணியும் - செயலுக்கு இடையூறான நோயும், தொழில் - உழவு முதலிய தொழில்களும், ஒக்கும் - உள்ளன ஆகும்; என்றும் - எக்காலத்திலும், கொடுப்பாரும் - இல்லையென்னுமல் ஈவாரும், கொள்வாரும் - ஏற்பாரும், அன்னர் - உளராவர்; என்றும் - எக்காலத்திலும்; பிறப்பாரும் - பிறப்பவர்களும், சாவாரும் - இறக்கின்றவர்களும், உளர் - உளராவர்.

(க - து.) விண்மீன்களும் திங்களுஞ் சூரியனும் என்றும் உள்ளன; நோயும் முயற்சியும என்றும் உள்ளன; ஈவாரும் ஏற்பாரும் என்றும் உளர்; பிறப்பாரும் இறப்பாரும் என்றும் உளர்.

(வி - ரை.) எனவே, இச்செய்யுள் உலகத்தின் இடையரூமை குறித்தவாரும். 'ஒக்கு'மென்பதை என்றும் உளவாதலொக்குமென்றும், அன்னரென்பதை என்றும் உளவாகும் நாண் மீன் முதலாயின போல்வரென்றுங் கொள்க. தொழில் தலைமையால் உழுதொழில் முதலாயினவற்றைக் குறிக்கும். சுடர் : பண்பாகுபெயர். தொழில் என்பதன் ஈற்றில் எண்ணும்மை தொக்கது. பிணி - பிணித்தல் என்னுந் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; முயற்சி செய்யவொட்டாமற் கட்டுப்படுத்துவது என்பது பொருள். (60)

சுக. இனிதுண்பா னென்பான் உயிர்கொல்லா துண்பான்
முனிதக்கா னென்பான் முகன்ஒழிந்து வாழ்வான்
தனிய னெனப்படுவான் செய்தநன் றில்லான்
இனிய னெனப்படுவான் யார்யார்க்கே யானும்
*முனியா ஒழுக்கத் தவன்.

(இ - ள்.) இனிது உண்பான் என்பான் - இனிதாக உண்பவன் என்று சொல்லப்படுபவன், உயிர் கொல்லாது - ஒருயிரையுங் கொல்லாது, உண்பான் - காய்கறியுணவுகளையே உண்பவனுவான்; முனிதக்கான் என்பான் - எல்லாராலும் வெறுக்கத் தக்கவனென்று சொல்லப்படுபவன், முகன் ஒழிந்து - முகமலர்ச்சியில்லாமல், வாழ்வான் - கடுகடுப்பாய் வாழ்பவனுவான்; தனியன் எனப்படுவான் - துணையில்லாதவனென்று சொல்லப்படுபவன், செய்த நன்று இல்லான் - தன்னுற் செய்யப்பட்ட நன்மையொன்று மில்லாதவனுவான்; இனியன் எனப்படுவான் - இனிமையானவனென்று சொல்லப்படுபவன், யார்யார்க்கேயானும் - எவரெவரிடத்திலாறுலும், முனியா ஒழுக்கத்தவன் - வெறுக்கப் படாத ஒழுக்கத்தை யுடையவனுவான்.

(க - து.) ஒருயிரையுங் கொல்லாமற் காய்கறி யுணவுகளை யுண்பவனே இனிதாக உண்பவனுவான்; முகமலர்ச்சி யில்லாமற் கடுகடுப்பாய் உயிர்வாழ்வோன் எல்லோராலும் வெறுக்கப்படுவான்; யார்க்கும் உதவிசெய்யாதவன் துணையில்லாதவனுவான்; எவரிடத்திலும் வெறுக்கத்தகாத ஒழுக்கத்தை யுடையவன் இனியவனென்று சொல்லப்படுவான்.

(வி - ரை.) இனிது : குறிப்பு முற்றெச்சம். முனியத்தக்கான் என்பது முனிதக்கான் என நின்றது. செய்த நன்றில்லானென்பது நன்மை செய்தலில்லானென்னும் கருத்துடையதாக

(பாடம்) * முனியாத வுள்ளத்தவன்.

வின் அதற்கேற்பப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. அடுக்குப் பன்மைப் பொருளது. குவ்வுருபு இடப்பொருளில் வந்தது. ஆன்: ஆயின் என்பதன் மரூஉ. இது பஃறொடை வெண்பா. (61)

சுஉ. ஈத்துண்பா னென்பான் இசைநடுவான் மற்றவன்
கைத்துண்பான் காங்கி யெனப்படுவான் தெற்ற
நகையாகும் நண்ணார்முன் சேறல் பகையாகும்
பாடறியா தானை இரவு

(இ - ள்.) ஈத்து உண்பான் என்பான் - பிறர்க்குக் கொடுத்துண்பவ னெனப்படுவான், இசை நடுவான் - உலகத்திற் புகழை நிறுத்துவான்; அவன் கைத்து உண்பான் அங்ஙனம் கொடுத்துண்பவனது கைப்பொருளையும் பறித்துண்பவன், காங்கி எனப் படுவான் - அவாவுடையனெனப்படுவான்; நண்ணார் முன் - விரும்பாதவர் முன், சேறல் - ஒன்றை விரும்பியடைவது, தெற்ற நகையாகும் - தெளிவாகவே இகழ்ச்சியுண்டாகும்; பாடு அறியாதானை - தனது தகுதியறியாதவனை, இரவு - இரந்து செல்லல், பகையாகும் - பகைமைக்கே இடமாகும்.

(க - து) பிறர்க்குக் கொடுத்துண்பவன் புகழுடையவனாவான்; அங்ஙனங் கொடுத்துண்பவனது கைப்பொருளையே பறித்துண்பவன் அவாமிக்கவனாவான்; தன்னை விரும்பாதார்முன் தான் விரும்பிச் செல்லல் தெளிவான இகழ்ச்சிக்கு இடமாகும்; தகுதியறியாதவனை ஒன்று வேண்டிச் செல்லல் பகைக்கிடமாகும்.

(வி - ரை.) ஈந்தென்பது ஈத்தென வலித்தது. மற்று பிறிதென்னும் பொருளது. 'மற்றவன்' என்பதற்குப் 'பிறனது' எனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம். கைத்து - கையிலுள்ள பொருளென்க. காங்கியென்பது வெப்பத்தை உணர்த்துவதொரு சொல்லாதலின், இங்கு அவ்வியல்பினையுடைய அவாவினையுடையானென்னும் பொருட்டாயிற்று. யாதொரு முயற்சியுமின்றிப் பிறர் பொருளை அவாவி உயிர் வாழ்பவனென்பது பொருள். நகை - இங்கு இகழ்ச்சிப்பொருட்டு. பகை : தொழிற்பெயர்; பகு : பகுதி, ஐ : விகுதி, உகரக்கேடு: சந்தி. பாடு : முதனிலை திரிந்த தொழிலாகுபெயர். (62)

சுஙு. நெய்விதிர்ப்ப நந்தும் நெருப்பழல் சேர்ந்து
வழுத்த வரங்கொடுப்பர் நாகர்—தொழுத்திறந்து
கன்றூட்ட நந்துங் கறவை கலம்பரப்பி
நன்றூட்ட நந்தும் விருந்து.

(இ - ள்.) நெருப்பு அழல் - வேள்வித்தீயின் சுடர், நெய் விதிர்ப்ப - நெய்யைச் சிந்த, நந்தும் - ஓங்கும்; நாகர் - தேவர்கள், சேர்ந்து வழுத்த - தம்மைப் பிறர் அணுகி ஏத்த, வரம் கொடுப்பர் - வேண்டும் நன்மைகளை அளிப்பர்; கறவை - ஆக்கள், தொழுத்திறந்து - கொட்டிலைத் திறந்து, கன்று ஊட்ட - கன்று களை உண்பிக்க, நந்தும் - பால் பெருக்கெடுக்கும்; கலம் பரப்பி - இலையை விரித்து, நன்று ஊட்ட - இனிமையாக உண்பிக்க, விருந்து நந்தும் - விருந்தினர் மனங்களிப்பர்.

(க - து.) நெய்யைச் சொரிய அழல் வளர்ந்தெரியும்; தம்மை வழுத்தினால் தேவர் நன்மை தருவர்; கன்றை உண்பிக்க ஆன் பால் பெருகும்; இனிமையாய் விருந்தளிக்க விருந்தினர் மகிழ்வர்.

(வி - ரை.) விதிர்ப்ப - சிந்த; இஃதிப் பொருட்டாதல் 'நெய்யுடை யடிசில் மெய்பட விதிர்த்து' (கஅஅ) என்னும் புறநானூற்றடியில் காண்க. நெய்யென்னுங் குறிப்பினால் நெருப்பு வேள்வித் தீயை யுணர்த்திற்று. நாகர், ஈண்டுத் தேவர்மேற்று. பரப்பி யென்னுங் குறிப்பினாற் கலம் இலைக்கலத்துக்காயிற்று. நந்தல் - மிகுதல்; இப்பொருள் கொண்டு தொடர்க்கேற்பக் கருத்துரைத்துக்கொள்க. அழல் எழுவாயாதலால் லகரம் திரியாது நின்றது. விதிர்ப்ப முதலிய செயவெனெச்சங்கள் காரணப்பொருளனவாதலால் இறந்தகாலத்துக் குரியன. கறவை; கற : பகுதி, வ் : சந்தி, ஐ : வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி. விருந்து : பண்பாகுபெயர். விருந்து - புதுமை. நன்றூட்டலாவது - அளவளாவுதல் செய்து உண்பித்தல். (63)

சுச. பழியின்மை மக்களாற் காண்க வொருவன்
*கேழியின்மை கேட்டா லறிக பொருளின்
நிகழ்ச்சியா னாக்க மறிக புகழ்ச்சியாற்
போற்றாதார் போற்றப் படும்.

(இ - ள்.) பழி இன்மை - ஒருவன் தான் பழிக்கப்படுதலில்லாமையை, மக்களால் காண்க - தன் மக்கட்பேற்றாற் கண்டு கொள்க; ஒருவன் கெழி இன்மை - ஒருவன் தனக்கு நட்புரிமையில்லாமையை, கேட்டால் அறிக - தனக்குச் செல்வங் கெடுதலாற் கண்டுகொள்க; பொருளின் நிகழ்ச்சியால் - பொருள் வரவினால், ஆக்கம் அறிக - ஒருவன் தனது வளர்ச்சியைக் கண்டு கொள்க; புகழ்ச்சியால் - தான் பலராலும் புகழப்படும் புகழ்ச்சி

(பாடம்) * கெழுவின்மை.

யினல், போற்றுதார் - பகைவராலும், போற்றப்படும் - ஒருவன் வணங்கப்படுவான்.

(க - து.) ஒருவன் தன் நன்மக்கட் பேற்றினற் பழிக்கப் படுத லில்லாதவனுவான்; நட்பியல்புடையவனுனல் அவனுக்குப் பொருட்கேடு உண்டாகாது. ஒருவனுக்குச் செல்வம் மேலுமே லும் பெருகிக்கொண் டிருக்குமானல் அதனல் அவனது முற் போக்குண்மை அறியப்படும்; பலரும் புகழும்படி ஒருவன் ஒழுகு வானயின் அப் பெரும் புகழினற் பகைவரும் அவனை வணங்குவர்.

(வி - ரை.) கெழி : பண்புப் பெயர்; கெழு : பகுதி, இ : பகு திப்பொருள் விகுதி யென்க. இன்மை யிரண்டுங் குறிப்புத் தொழிற்பெயர். 'பொருளின் நிகழ்ச்சி' யென்றது, பொருளின் வரவையும், வந்து நல்வினைகளிற் செலவாகும் அறச்செலவையுங் குறிக்கும். ஆக்கம் - எல்லா வகையிலும் மேலும் மேலும் உயர் வதனல் நல்லூழ் எனினுமாம். போற்றுதாருமென எச்சவும்மை விரித்துக் கொள்க. பழி - நடுவுநிலை யின்மை; முதனிலைத் தொழி லாகுபெயர். (64)

ருரு. கண்ணுள்ளுங் காண்புழிக் காதற்றும்—பெண்ணின்
உருவின்றி மாண்ட வுளவா—மொருவழி
நாட்டுள்ளு நல்ல பதியுள—பாட்டுள்ளும்
பாடெய்தும் பாட லுள.

(இ - ள்.) கண்ணுள்ளும் - மக்களின் கண்களுள்ளும், காண் புழி - ஆராயுமிடத்து, காதற்று ஆம் - விரும்பப்படுவதான கண் ணும் உண்டு; பெண்ணின் - பெண் மக்களுள், உரு இன்றி - அழ கில்லையாயினும், மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட இயல்புகள், உள ஆம் - உள்ளனவாகும்; நாட்டுள்ளும் - ஒரு நாட்டினுள்ளும், ஒரு வழி - எங்கேனும் ஒரு பகுதியில், நல்ல பதி உள - வளமான ஊர்களுள்ளன; பாட்டுள்ளும் - பாட்டுகளுள்ளும், பாடு எய்தும் - பெருமை மிக்க, பாடல் உள - பாட்டுகளிருக்கின்றன.

(க - து.) கண்களுள்ளும் விரும்பப்படும் கண்க ளுள்ளன; அழகில்லாத பெண்டிருள்ளும் மாட்சிமைப்பட்ட நல்லியல்புடை யோருண்டு. நாட்டினுள்ளும் ஒரு பாங்கர் வளமான ஊர்களுள் ளன. பாட்டுகளுள்ளுஞ் சிறப்பான பாட்டுகளுள்ளன.

(வி - ரை.) விரும்பப்படும் கண்களாவன கண்ணேட்ட முடைய கண்கள். உம்மைகள் எச்சம். காண்புழி; காண் : பகுதி, ப் : எழுத்துப்பேறு, உ : நிகழ்கால வினையெச்ச விகுதி. பெண்

ணென்னு மிடத்தும் உம்மை வருவித்துக்கொள்க. ஒருவழி யென்பதைச் சிறுபான்மையெனக் கொண்டு ஏனையவற்றோடு கூட்டி யுரைப்பினுமாம். நல்ல வென்றது ஈண்டு வளத்தின் மேற்று. பாட்டுக்குப் பாடென்றது, சொற்பொரு ளிசைகளி லென்க. இன்றி யென்பதனீற்றில் இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கது. பாடல் : தொழிலாகுபெயர். (65)

௫௫. திரியழல் காணில் தொழுப விறகின்
எரியழல் காணின் இகழ்ப—ஒருகுடியில்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்றான்
இளமைபா ராட்டும் உலகு.

(இ - ள்.) *திரி அழல் காணின்* - திரியி னெரியுஞ் சுடரைக் கண்டால், *தொழுப* - அது சிறிதாயிருப்பினும் உலகத்தார் கைகூப்பி வணங்குவர் ; *விறகின்* - விறகிலே, *எரி அழல் காணின்* - எரியுஞ் சுடரைக் கண்டால், *இகழ்ப* - அது பெரிதாயிருப்பினும் உலகத்தார் மதியாதிகழ்வர், *ஒரு குடியில்* - ஒரே குடும்பத்தில், *கல்லாது* - படியாமல், *மூத்தானை* - ஆண்டு முதிர்ந்துவிட்டவனை, *கைவிட்டு* - மதியாமல் விடுத்து, *கற்றான்* - படித்தவனது, *இளமை* - இளமைப் பருவத்தையே, *உலகு பாராட்டும்* - உலகத்தார் பாராட்டுவர்.

(க - து) *திரியி லெரியுஞ் சுடரைக் கண்டால் அது சிறிதா யிருப்பினும் உலகத்தார் தொழுவர் ; விறகி லெரியுஞ் சுடரை அது பெரிதாயிருப்பினுந் தொழாது இகழ்வர் ; ஒருவர் ஒரு குடும்பத்திலேயே படியாதவன் மூத்தவனாயினும் மதியார் ; படித்தவன் இளைஞனாயினும் மதித்துப் பாராட்டுவர்.*

(வி - ரை.) *திரி* : தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர் ; செயப்படு பொருண்மை விகுதி புணர்ந்து கெட்டது ; திரிக்கப்பட்ட தென்பது பொருள். கைவிட்டுப் பாராட்டு மென்பதைக் கைவிடும் பாராட்டுமென இரண்டாகப் பிரித்துக்கொள்க, நான்மணிக்கடிகையானமையின். ஒரு பொருளின் உருவத்தைப் பாராமல் மற்று அதன் இயல்பைக் கண்டே மதித்தல்வேண்டு மென்பது இப்பாட்டின் கருத்து. உலகு : ஆகு பெயர். (66)

௫௭. கைத்துடையான் காமுற்றது உண்டாகும் வித்தின்
முளைக்குழாம் நீருண்டேல் உண்டாந் திருக்குழாம்
ஒண்செய்யாள் பார்த்துறின் உண்டாகும் மற்றவள்
துன்புறுவாள் ஆகிக் கெடும்.

(இ - ள்.) கைத்து உடையான் - கைப்பொருள் உள்ளவன், காமுற்றது - விரும்பிய பொருள், உண்டாகும் - கிடைக்கும்; நீர் உண்டேல் - நீர்ப்பாய்ச்ச லுண்டானால்; வித்தின் முளைக்குழாம் - விதைகளின் முளைக்கூட்டம், உண்டாம் - தோன்றும்; ஒண் செய்யாள் - விளக்கமுடைய திருமகள்; பார்த்துறின் - அருள் செயின், திருக்குழாம் உண்டாகும் - பொருட்டிரள் பெருகும்; அவள் - அத்திருமகள், துன்புறுவாளாகின் - அருவருப்பாளானால், கெடும் - உள்ள செல்வமும் அழியும்.

(க - து.) செல்வமுடையானுக்கு விரும்பிய பொருள் கிடைக்கும்; நீருண்டானால் விதைகள் முளை கிளம்பும்; திருமகள் கூடினாற் செல்வம் பெருகும்; அவள் நீங்கினாற் செல்வம் அழியும்.

(வி - ரை.) கைத்து - முதன்மைபற்றிச் செல்வத்தின் மேற்று. காமுற்றது, காமுறு : பகுதி, அ : சாரியை, து : ஒன்றன் படர்க்கை விகுதி. பகுதி ஒற்றிரட்டி இறந்தகாலம் காட்டிய வினைப்பெயர். செய்யாள் - செம்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். செம்மை : பகுதி. ஆள் என்னும் விகுதிப் புணர்ச்சியில் 'மை' விகுதி கெட்டு, மகரம் யகரமாகி, அது தனிக்குறின் முன்னொற்றாதலின் இரட்டி முடிந்தது. பொருள் நடுவு நிலைமையுடையாள் என்பது. வித்தின் முளை - ஆறன் தற்கிழமை. பார்த்துறி னென்றது உடையானது நல்வியல்பின் பொருட்டெனவும், துன்புறுவாளென்றது அவன்றன் தீமைக்கெனவுங் கொள்க. மற்று : வினைமாற்று. (67)

சுஅ. ஊனுண் டுழுவை நிறம்பெறூஉம் நீர்நிலத்துப்
புல்லினான் இன்புறூஉங் காலேயம்—நெல்லின்
அரிசியான் இன்புறூஉங் கீழெல்லாந் தத்தம்
வரிசையான் இன்புறூஉம் மேல்.

(இ - ள்.) ஊன் உண்டு - ஊனுணவை யுட்கொண்டு, உழுவை - புலி, நிறம் பெறூஉம் - மேனியமையும்; நீர் நிலத்து - ஈரம் பொருந்திய நிலத்திலுள்ள, புல்லினான் - புல்லினை மேய்ந்து, காலேயம் - ஆனிரைகள், இன்புறூஉம் - இன்புறும்; நெல்லின் அரிசியான் - நெல்லரிசிச் சோற்றினால், கீழ் எல்லாம் - கீழ்மக்களெல்லாரும், இன்புறூஉம் - இன்புறுவர்; மேல் - மேன்மக்கள், தத்தம் - தங்கள் தங்கள் தகுதிக்கேற்ற, வரிசையான் - மதிப்புச் செயல்களால், இன்புறூஉம் - இன்புறுவர்.

(க . து.) புலி ஊன் உண்டு இன்புறும்; ஆன் புல்லுண்டு இன்புறும்; கீழோர் சோறுண்டு இன்புறுவர்; மேலோர் மதிப்புணர்ந்து இன்புறுவர்.

(வி - ரை.) 'சிறம்பெறாஉ' மென்னுங் குறிப்புக் கீழோர் விலங்கோடொத்து உடம்பையே வளர்ப்ப ரென்ப துணர்த்தும்; 'வாயுணர்வின் மாக்கள்' என்றார் வள்ளுவரும். அரிசி, கீழ், மேல் : ஆகுபெயர். அளபெடைகள் : இன்னிசை நிறைப்பன (68)

சுகூ. பின்னவாம் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வினை-என்பெறினும்
முன்னவாம் முன்னம் அறிந்தார்கட்—கென்னும்
அவாவாம் அடைந்தார்கட்கு உள்ளந்—தவாவாம்
அவாவிலார் செய்யும் வினை.

(இ ள்.) பின் - தொடங்கிய பின்பு, அதிர்க்கும் - நடுங்கச் செய்யும்; செய்வினை - செய்தொழில்கள்; பின்ன ஆம் - முன் ஆராயாதார்க்குப் பின் தோன்றுவனவாம்; என் பெறினும் - எப் பயனைப் பெறுவதானாலும், முன்னம் - தொடங்குவதற்கு முன்ன மேயே, அறிந்தார்கட்கு - பின் வருவனவற்றை ஆராய்வார்க்கு, முன்ன ஆம் - அவை முன் தோன்றுவனவாம்; அடைந்தார்க்கு - ஒரு பொருளை விரும்பி அடைந்தவர்கட்கு, உள்ளம் - அவர்கள் உள்ளம், என்னும் - எப்படியாயினும், அவா ஆம் - மேலு மேலும் அவாவுடையதாகும், அவா இலார் - எப்பொருளினும் பற்றில் லாத பெரியோர்கள், செய்யும் வினை - செய்யும் அறச் செயல்கள், தவா ஆம் - கெடாவாம்.

(க - து.) ஒரு செயலைச் செய்யத் தொடங்குமுன் ஆராயாத வர்களுக்கு அதன் துன்பங்கள் தொடங்கியபின் தெரியும்; ஆராய் கின்றவர்களுக்கு அவை தொடங்கு முன்னமேயே தெரியும்; ஒரு பொருளை விரும்பி அடைந்தவர்கட்கு அதன்கண் எப்படியாயி னும் பற்றுண்டாகும்; எப்பொருளினும் பற்றில்லாதவர்கள் செய் யுஞ் செயல்கள் ஒருபோதுங் கெடமாட்டா.

(வி - ரை.) எனவே, பற்றுள்ளவர்கள் செய்யும் அறச்செயல் கள் பயன்படா வென்பதாயிற்று. பின்ன, முன்ன வென்பன குறிப்புவினை முற்றுக்கள். அவாவா மென்பதில் ஆம் செய்யு மென்னு முற்று; ஏனைய அசைகள். 'என்னும்' என்பது எப்படி யாயினு மென்றற்கு; 'போமினென வென்னு முரையீயான்' (சுர மஞ்சரியா - உ0) என்றார் சிந்தாமணியினும். தவா : பலவின் படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; தவ் ஆ: உகரங் கெட்டது சந்தி. அவா : முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (69)

எ0. கைத்தில்லார் நல்லவர் *கைத்துண்டாய்க் காப்பாரின்
வைத்தாரின் நல்லர் வறியவர்—பைத்தெழுந்து

(பாடம்) * கைத்திழந்த மாக்களின்.

வைதாரின் நல்லர் பொறுப்பவர்—செய்தாரின்
நல்லர் சிதையா தவர்.

(இ - ள்.) கைத்து உண்டாய் - செல்வம் உள்ளவராய், காப்பாரின் - அச் செல்வத்தை நுகராமற் சேர்த்துப் பாதுகாப்பவரைவிட, கைத்து இல்லார் - அச்செல்வமில்லாத மாந்தர், நல்லவர் - மிகவும் நல்லவரேயாவர்; வைத்தாரின் - அப்பொருளை வைத்திழப்பாரைவிட, வறியவர் நல்லர் - வறுமையுடையோர் நல்லராவர்; பைத்து எழுந்து - சினந்தெழுந்து, வைதாரின் - பிறரை வைதவர்களைவிட, பொறுப்பவர் - அவ் வைதலுரையைப் பொறுப்பவர்கள், நல்லர் - மிகவும் நல்லராவர்; செய்தாரின் - நன்மை செய்தவர்களைவிட, சிதையாதவர் - அந்நன்மையை மறவாதவர்கள், நல்லர் - மிகவும் நல்லராவார்கள்.

(க - து.) செல்வமிருந்தும் பயனடையாதவர்களைவிட அச் செல்வமிலலாதவர்கள் நல்லவர்கள்; செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்து இழப்பாரினும் வறியவர் மிக நல்லவர்; சினந்தெழுந்து வைதாரினும் அதனைப் பொறுப்பவர் மிகவும் நல்லவர்; ஒரு நன்றி செய்தாரினும் அச் செய்நன்றியை மறவாதவர் மிக நல்லர்.

(வி - ரை.) இன்னென்னும் ஐந்தனுருபுகள் எல்லைப்பொருளன. பைத்தல் - சினத்தல். செல்வத்தைத் தேடுவதனுலும் பாதுகாப்பதனுலுமான உழைப்புங் கவலையுமில்லாமையின், கைத்திலாரும் வறியவரும் நல்லராயினர். சினத்தலாலும் வைதலாலுமான தீமைகள் நிகழாமையானும் பொறுமைப்பழக்கம் விஞ்சுதலானும் பொறுப்பவரும், நன்று செய்தாரினும் அந்நன்றியை மறவாதவர்க்கு அவ்வுணர்ச்சி என்றும் உளத்திடை நிகழ்ந்து எண்ணத்தைத் தூய்மைப் படுத்துதலின் மறவாதவரும் நல்லராயினரென்க. பை - பாம்பின் படம்; பைத்தல் - படம் விரித்தல்; சினத்தல். பாம்பு சினத்தாற் படத்தை விரிக்குமென்க. (70)

எக. மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை ஒருவன்
முகனுரைக்கும் உள்நின்ற வேட்கை—அகல்நீர்ப்
* புலத்தியல்பு புக்கான் உரைக்கும் நிலத்தியல்பு
வானம் உரைத்துவிடும்.

(இ - ள்.) மகன் - புதல்வன், தந்தை நலத்தை - தன் தந்தையின் நன்மையை, உரைக்கும் - தனது நல்லியல்பினுற் பிறர்க்கறிவிப்பான்; ஒருவன் முகம் - ஒருவனது முகம், உள்நின்ற வேட்கை-

(பாடம்) * பிலத்தியல்பு.

நெஞ்சினுள் உள்ள விருப்பத்தை, உரைக்கும் - பிறர்க்குத் தனது குறிப்பினு லறிவிக்கும்; அகல் - அகன்ற, நீர்ப்புலத்து இயல்பு - நீரால் விளையும் வயலின் இயல்பை, புக்கான் உரைக்கும் - அந் நிலத்துக்குரியான் அறிவிப்பான்; நிலத்து இயல்பு - உலகத்தா ரியல்பை, வானம் உரைத்துவிடும் - மழையின் நிலை அறிவித்து விடும்.

(க - து.) தந்தையின் நன்மையைப் புதல்வன் தனது இயல் பினுல் அறிவிப்பான்; ஒருவனது நெஞ்சிலுள்ள விருப்பத்தை அவன் முகக் குறிப்பே அறிவித்துவிடும்; வயலின் தன்மையை நிலக்கிழவன் அறிவித்துவிடுவான்; நிலத்து மக்கள் இயல்பை அந் நிலத்துப் பெய்யு மழையின் நிலை அறிவித்துவிடும்.

(வி - ரை.) முகன்: போலி. நிலக்கிழவன், அதன்கண் நாடோறுஞ்சென்று பார்ப்பவனுதலால், 'புக்கான்' எனப்பட் டான். நிலத்தியல்பு - நிலத்துமக்களி னியல்பு. முகனுரைக் கும், வான முரைத்துவிடு மென்பன 'கேட்குந போலவு' மென் பதனுன் முடிக்க. 'பிலத்தியல்பு' என்ற பாடத்துக்குப் பெரிய ஆழமுள்ள மடுவென்க. நிலம், வானம்: ஆகுபெயர்கள். நிலத் தியல்பு - மக்கள் நல்லோர் தீயோர் என்பது. மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை - பழியின்மை மக்களாற் காண்க என்றனர் கீழும். நல்லோர் பொருட்டே மழை பெய்யுமாதலின் வான முரைத்துவிடும் எனப்பட்டது. (71)

எஉ. பதிநன்று பல்லார் உறையின் ஒருவன்
மதிநன்று மாசறக் கற்பின்—நுதிமருப்பின்
எற்ருன்வீ றெய்தும் இனநிரை தான்கொடுக்குஞ்
சோற்ருன்வீ றெய்துங் குடி.

(இ - ள்.) பல்லார் உறையின் - பலரும் நிறைந்து ஒத்து வாழ்வார்களாளுல், பதி நன்று - ஊர் நன்ருகும்; மாசு அறக் கற் பின் - குற்றமறும்படி கற்பனுயின், ஒருவன் மதி நன்று - ஒருவ னது அறிவு தெளிவுபெறும்; இன நிரை - ஆனிரைகள், நுதி மருப்பின் - கூரிய கொம்புகளையுடைய, எற்ருன் - எருதுகளால், வீறு எய்தும் - சிறப்படையும்; தான் கொடுக்கும - தான் ஏழைகட் குக்கொடுக்கும், சோற்ருன் - உணவினுல், குடி - தான் பிறந்த குடி, வீறு எய்தும் - பெருமையடையும்.

(க - து.) பலரும் நிறைந்து ஒத்து உறைவாராளுல் ஊர் நன் ரும்; ஒருவன் ஐயந்திரிபறக் கற்பானுளுல் அவன் மதி நன்ருகும்; ஆனிரைகள் கூர்ங்கொம்புகளையுடைய ஏறுகள் உடனிருத்தலால்

சிறப்படையும்; ஏழைகட்கு உணவளிப்பதனுல் ஒருவனது குடி மேலோங்கும்.

(வி - ரை.) பல்லாரென்றதை ஈண்டு முயற்சியு மொற்றுமையுமுடைய நன் மக்கள் பல்லாரென்று கொள்க; அவர் அல்லாராயின் ஊர் நன்ருகாது சோம்பும். கல்வி கற்றற்குக் குற்றமாவன ஐயந் திரிபுகள்; ஏற்றுக்கு நுதிமருப்பென்று அடைவந்தமையின் ஏற்ருன், வீறெய்து மென்றவிடத்து வீறு வெற்றியெனக் கொள்க. பின்வந்த வீறு சிறப்பெனப் பொருள்படும். சோற்ருேடு உடையெனவுங் கொள்க. (72)

எ௩. ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா—நேர்ந்தோருவன்
ஆற்றல் வகைய வறஞ்செய்கை தோட்ட
குளத்தனைய தூம்பின் அகலங்கள் தத்தம்
வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

(இ - ள்.) கலின மா - கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகள், ஊர்ந்தான் வகைய - அவற்றை ஏறிச் செலுத்துவானது திறத்துக்கொத்தன; அறம் செய்கை - அறச்செயல்கள், நேர்ந்த ஒருவன் - இசைந்த ஒருவனது, ஆற்றல் வகைய - ஆற்றலைப் பொறுத்தன; தூம்பின் அகலங்கள் - நீர்க்காலின் பரப்புக்கள், தொட்ட - தோண்டப்பட்ட, குளத்து அனைய - குளங்களின் அளவின; வாழ்வார் வழக்கு - இல்வாழ்வாருடைய வாழ்க்கைச் செய்கைகள், தத்தம் வளத்து அனைய - அவரவரது வருவாய்ச் செழுமையையொத்தன.

(க - து.) குதிரைகள், சவாரிசெய்வானது திறத்துக் கொத்தன; ஒருவனுடைய அறச்செயல்கள் அவன்றன் ஆற்றலைப் பொறுத்தன; நீர்க்காலின் அகலங்கள் குளத்தின் அளவின; இல்வாழ்வார் வாழ்க்கைகள் அவரவர் வருவாய்ச் செழிப்பை ஒத்தன.

(வி - ரை.) வகைய: தொழிற் பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று. நேர்ந்த வென்னும் பெயரெச்சம் ஈறு தொக்கு நேர்ந்தென நின்றது. அனை - அத்தனை யென்பதன் மரூஉ வென்ப. குளங்களின் அளவுக்கேற்கவே நீர்செல்லும் நீர்க்கால்கள் அவற்றிற் கமைக்கப்பட்டிருக்குமென்க. தூம்பு - நீர் வெளியே இழியும் நீர்க்கால்; மதகு, கலங்கல் முதலியனவுமாம். கலினம் - கடிவாளம். தொடுதல் - தோண்டுதல். தூம்பு - உட்டுளை. (73)

எச. ஊழியும் யாண்டெண்ணி யாத்தன யாமமும்
நாழிகை யானே நடந்தன—*தாழியாத்
†தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் வெட்கென்றார்
வெஞ்சொலா லின்புறு வார்.

(இ - ள்.) ஊழியும் - ஊழிக்காலமும், யாண்டு எண்ணி - ஆண்டுகளா லெண்ணி, யாத்தன - அளவு செய்யப்பட்டன; யாமமும் - யாமக்காலமும், நாழிகையானே - நாழிகைகளானே, நடந்தன - அளவு செய்யப்பட்டுக் கழிந்தன; தாழியா - காலந் தாழாமல், தெற்றென்றார் கண்ணே - தெளிந்தவரிடத்தில், தெளிந்தனர் - அறிவுடையா ரெல்லாம் ஐயந் தெளிந்தனர்; வெட்கென்றார் - அறிவிலாதார், வெம் சொலால் - பிறரைக் கொடுமை கூறும் வெவ்விய சொற்களாலேயே, இன்புறுவார் - சொல்லிச் சொல்லி இன்புறுவார்கள்.

(க - து.) ஊழிகள் யாண்டுகளாற் கணக்கெண்ணி அளவு செய்யப்பட்டுக் கழிந்தன; யாமமும் நாழிகையால் வரையறுக்கப் பட்டுக் கழிந்தன; அறிஞர் தெளிந்தார்மாட்டுக் காலந்தாழாமல் ஐயந்தெளிந்தனர்; அறியாதார் பிறரை வெஞ்சொற் கூறி மகிழ்ந்தனர்.

(வி - ரை.) ஊழிகளும் யாமங்களுமாகக் கணக்குச்செய்து காலம் விரைந்து கழிதலால் அறிஞர்கள் காலந்தாழாமல் தெளிந்தாரை நண்ணி ஐயந் தீர்ந்தனர்; காலத்தினருமை யறியாதார் பிறரை நிந்தைகூறி வீண்காலங் கழிப்பரென்பது அறிதற்குரிய பொருள்; 'வடுச்சொல் நயமிலார் வாய்த்தோன்றும்'-என்பர் முன்னும். தாழீயா தென்பது தாழாதென்க. ஈண்டது ஈறு தொகுத்தலாய் எச்சப்பொருள் பயந்து நின்றது; 'நெடுநகரரசு துயிலீயாது' (உஉ) என்னும் பதிற்றுப்பத்திலும் உரையாசிரியர், 'துயிலீயா தென்பது துயலா தென்னும் வினைத் திரிசொல்; துயிலாமலெனத் திரிக்க' வென்றுரைத்தமையுங் காண்க. ஆண்டு: யாண்டு என்பதன் மரூஉ. வெளிறு - அறிவின்மை. வெட்கு - வெளிறு. (74)

எரு. கற்றான் தளரின் எழுந்திருக்குங் கல்லாத
பேதையான் வீழ்வானேல் கால்முரியும் எல்லாம்
ஒருமைத்தான் செய்த கருவி தெரிவெண்ணின்
‡பொய்யா வித்தாகி விடும்.

(பாடம்) * தாழ்வியா. † வெற்றென்றார். ‡ வீயாவித்தாகி.

(இ - ள்.) கற்றுன் தளரின்-கல்வியறிவுடையவன் ஒன்றில் இழுக்கலுறுவானுயின், எழுந்திருக்கும் - அவன் எப்படியாயினும் உய்திபெறுவான்; கல்லாத பேதையான் - படியாத அறிவிலான், வீழ்வானேல் - இடையிற் றளருவானுனல், கால் முரியும்-முயற்சி கெட்டு அழிவான்; ஒருமை - ஒரு பிறப்பில், தான் செய்த எல்லாம்-தான் செய்தனவெல்லாம், கருவி - மறுபிறப்பினுகர்ச்சிக்கு ஏதுக்களாம்; எண்ணின் - ஆராயுமிடத்து, தெரிவு - மெய்யுணர்வு, பொய்யா வித்து ஆகிவிடும் - வீடு பேற்றுக்குத் தவருத ஏதுவாகும்.

(க - து.) கல்வியறிவுடையவன் தளர்வானேல் எப்படியாஞம் உய்வான் : கல்லாத பேதை தளர்வானேல் மீள உய்வறியாது வீழ்வான்; எவர்க்கும் ஒருபிறப்பின் செய்கைகள் மறுபிறப்பின் நுகர்ச்சிக்கு ஏதுக்களாம்; மெய்யுணர்வு வீடுபேற்றுக்குத் தவருத ஏதுவாகும்.

(வி - ரை.) கல்வியறிவினுற் கற்றுன் மீள எழுவான்; அஃதில்லாமையாற் பேதை வீழ்வானென்பது கொள்க. காலென்றது ஈண்டு வீழாமைக்குரிய முயற்சி; வீழ்வா னென்னும் உருவக வினைக்கேற்பக் காலென்றும் முரியுமென்றும் முயற்சி கெடுதல் கூறப்பட்டதென்க. செய்தவெல்லா மென்று கூட்டிப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. செய்த : பலவின் படர்க்கை இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர் ஆகிவிடும் என்பன துணிவுப்பொருட்டு: பொய்யா வித்து : எச்சத் தொடராகவும், பண்புத்தொகையாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். (75)

எசு. தேவ ரனையர் புலவருந் தேவர்
தமரனையர் ஓரூர் உறைவார்—தமருள்ளும்
பெற்றன்னர் பேணி வழிபடுவார் கற்றன்னர்
கற்ருரைக் காத லவர்.

(இ - ள்.) புலவரும் - கல்வியறிவுடைய புலவர்களும், தேவர் அனையர் - தேவருக்கு ஒப்பாவார்கள், ஓர் ஊர் உறைவார் - அப்புலவர்கள் உள்ள ஊரில் வாழ்பவர்கள், தேவர் தமர் அனையர் - அத் தேவர்களின் உறவினருக்கு ஒப்பாவார்கள்; தமருள்ளும் - அவ்வாறுறைந்து உறவானுருள்ளும், பேணி வழிபடுவார் - அப்புலவரை விரும்பி வழிபட்டவர்கள், பெற்றன்னர் - அவர்தம் அருள் பெற்ருரை யொப்பர்; கற்ருரைக் காதலவர் - புலவரைக் காதலித்தொழுகுவார், கற்றன்னர் - அப்புலவரை யொப்பக் கற்றவரேயாவர்.

(க - து.) புலவர்கள் தேவரை யொப்பர்; அவரூரிலுறைவார் அவருறவினரையொப்பர்; அவருள்ளும் பேணி வழிபடுவார்

அவருள் பெற்றாரை யொப்பர்; காதலித் தொழுகுவார் அக் கற்றாரையே யொப்பர்.

(வி - ரை.) புலவர் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; தமர், பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர். பேணி வழிபடுவார் பொதுவான மாந்தரெனவும், காதலவர் சிறப்பான மாணக்க ரெனவுங் கொள்க. பெற்றன்னர் கற்றன்னர் என்பன பெற்றாலன்னர் கற்றாலன்னரென விரியும். கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலவர் (௬௬) என முன்னும் வந்தது. காதலவர் : ஈறு திரிந்த குறிப்பு வினைப்பெயர். தமருள்ளும் - உம்மை : உயர்வு சிறப்பு. (76)

௭௭. தூர்ந்தொழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே மருத்துவன்
சொல்கென்ற போழ்தே பிணியுரைக்கும்—நல்லார்
விடுகென்ற போழ்தே விடுக உரியான்
தருகெனின் தாயம் வகுத்து.

(இ - ள்.) பொய் பிறந்தபோழ்தே - நட்பினர்க்குட் பொய் யுண்டானபோதே, தூர்ந்து ஒழியும் - நட்புக் கெடும்; மருத்துவன் - மருந்து கொடுப்போன், சொல்க என்ற போழ்தே - சொல் என்று சொன்னபோதே, பிணி உரைக்கும் - நோயாளன் பிணியை யுரைப்பான்; நல்லார் - பெரியார் விடுக என்ற போழ்தே - ஒரு செயலை விடுக வென்றபொழுதே, விடுக - அச் செயலை விட்டிடுக; உரியான் - ஒரு பொருட்குரியான், தருக எனின் - கொடுவென்றால், தாயம் - அவன் பாகத்தை; வகுத்து (விடுக) - பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிடுக.

(க - து.) பொய் பிறந்தபோதே நட்புக் கெடும்; மருத்துவன் சொல்லென்றபோதே பிணியாளன் நோய் சொல்வான்; பெரியார் ஒரு செயலை விடுகென்றபொழுதே அற விட்டொழிக; உரியான் தருகென்றபொழுதே அவன் பங்கை வகுத்துத் தந்து விடுக.

(வி - ரை.) 'தூர்ந்தொழியு' மென்றது, உருவகவினை. ஏகாரம் : தேற்றம்; மருத்துவன் சொல் லென்றால்மட்டும் பிணியாளன் உண்மையைச் சொல்வானென்று கருத்துக்கொள்க. பிணியை அஃதுடையானென் றுரைப்பினுமாம். வகுத் தென்பதற்கும் விடுக வென்பது கூட்டுக. 'அதற்குரியான் தாவெனில் தாயம் வகுத்' தென்பதும் பாடம். சொல்க முதலியவற்றில் அகரம் தொகுத்தல். தாயம் பங்கிட்டுத் தாராளுயின் வழக்குண்டாகும்; அதனாற் பொருள் குறைந்துபோம்; ஆதலால் 'விடுக' என்றார். மருத்துவன் பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்; மருந்து + வ் +

அன் ; வ் : பெயரிடைநிலை. மருந்து - பொருள் : மருந்திழைத்துக் கூட்டிக் கொடுப்போன் ; போழ்தே - ஏ: தேற்றம். (77)

எஅ. நாக்கினறிப் இனியதை—மூக்கினன்
மோந்தறிப வெல்லா மலர்களும் நோக்குள்ளும்
கண்ணினல் காண்ப அணியவற்றைத் தொக்கிருந்து
எண்ணினன் எண்ணப் படும்.

(இ - ள்.) இனியதை - சுவைக்கினியதை, நாக்கின் அறிப - நாவாற் சுவைத்தறிவார்கள் ; எல்லா மலர்களும் - எல்லா மலர்களையும், மூக்கினன்-மூக்கினல், மோந்து அறிப - யாவரும் மோந்தறிவார்கள்; அணியவற்றை - காட்சிக்கு அழகான பொருள்களை, நோக்கு உள்ளும் - பார்வை யுண்டென்று கருதப்படும், கண்ணினல் காண்ப - கண்ணாற் பார்ப்பார்கள் ; தொக்கு இருந்து - அறிஞர்கள் கூடியிருந்து, எண்ணினன் - அறிவினல், எண்ணப்படும் - உணர்ச்சிகள் ஆராயப்படும்.

(க - து.) சுவைக்கினியதை யாவரும் நாவினற் சுவைத்தறிப; மலர்மணங்களை மூக்கினல் மோந்தறிப; அழகிய பொருள்களைக் கண்ணினற் காண்ப; உணர்வருங் கருத்துக்களை அறிஞர் ஒன்று கூடியிருந்து அறிவானாராய்ப.

(வி - ரை.) காட்சிப் பொருள்களைக் கண் முதலிய ஐம்பொறிகளாலும், கருத்துப் பொருள்களை அறிவின் ஆராய்ச்சியாலும் மக்கள் தெரிந்து கொள்வர் என்பது கருத்து. இன்னென்னும் ஐந்தனுருபும், ஆனென்னும் மூன்றனுருபுகளும் ஏதுவுங் கருவியுமாகும். நாப்பயன் முதலிய மூன்றுங் கூறினமையின் ஏனை மெய்ப்பயன் செவிப்பயன்களையுந் தழுவிக்கொள்க. தொக்கிருந் தென்புதன் உண்மை அறியற்பாற்று. எண்ணப்படுமென்பதற்கு உணர்வுகள் அவாய்நிலையான் வருவிக்கப்படும். தொக்கிருந்து, இரு : பகுதிப்பொருள் விகுதி. (78)

எகூ. சாவாத இல்லை பிறந்த உயிரெல்லாம்
தாவாத இல்லை வலிகளும்—*மூவாது
இளமை யிசைந்தாரும் இல்லை—வளமையிற்
கேடுஇன்றிச் சென்றாரும் இல்.

(இ - ள்.) பிறந்த உயிரெல்லாம் - பிறந்த உயிர்களெல்லாவற்றுள்ளும், சாவாத இல்லை - இறவாதன இல்லை ; வலிகளும் -

---

(பாடம்) * மூவா விளமை.

வலிமைகளும், தாவாத இல்லை-கெடாதன இல்லை; மூவாது-எஞ்ஞான்றும் மூத்திடாமல், இளமை - இளமையை, இசைந்தாரும் இல்லை - நிலையாய்ப் பொருந்தினரும் இல்லை; வளமையில் - செல்வத்தில், கேடின்றி - குறைதலில்லாமல், சென்றாரும் - எஞ்ஞான்றுஞ் செல்வராய் ஓங்கினவரும், இல் - இல்லை.

(க - து.) உலகத்தில் இறவாத உயிர்களும் இல்லை; கெடாத வலிமைகளுமில்லை; மூவாத இளமைகளுமில்லை; குறையாத செல்வங்களுமில்லை.

(வி - ரை.) எனவே, உள்ளபோதே அறஞ்செய்க வென்பதாம். சாவாத, தாவாத என்பன பலவின் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர்கள். தா - கெடு. உயிரெல்லாம், வலிகளுமென்றவற்றிற்கு எழாவது விரித்துக்கொள்க. வலிகளென்பதை அறிவுவழி முதலான எல்லாவற்றுக்கும் உரைக்க. கேடென்றது, இங்கே குன்றுதல்: மூவாது - இது குச்சாரியை பெற்று 'மூக்காது' எனவும் வரும். கேடு: முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (79)

அ௦. சொல்லான் அறிப வொருவனை—மெல்லென்ற
நீரான் அறிப மடுவினை—யார்கண்ணும்
ஒப்புரவினுன் அறிப சான்றாண்மை—மெய்க்கண்
மகிழான் அறிப நறா.

(இ - ள்.) ஒருவனை - ஒருவனுடைய நன்மை தீமைகளை சொல்லான் - அவன் கூறுஞ் சொற்களாலேயே, அறிப - அறிஞர்கள் அறிந்துகொள்வார்கள்; மடுவினை - மடுவின்மட்பொருளினிமையை, மெல்லென்ற - மென்மையான, நீரான் அறிப - நீரினுலறிவார்கள்; சான்றாண்மை - ஒருவனது பெருந்தகைமையை, யார்கண்ணும் - யாரிடத்திலுங் காட்டும், ஒப்புரவின் - ஒருபடியான நன்மைத் தன்மையினுல்; அறிப - அறிவார்கள்; நறா - கட்குடியை, மெய்க்கண் - (குடித்தானது) உடம்பின்கண், மகிழான் அறிப - களிப்புக் குறிகளானறிவார்கள்.

(க - து.) ஒருவன் நிலையை அறிஞர்கள் அவன் சொல்லினுலேயே அறிப; மடுவின் மண்ணினிமையை அதன் தெளிநீரினுனறிப; பெருந்தன்மையை யார்மாட்டும் ஒப்பநடக்கும் நடுவுநிலைமையானறிப; கட்குடியை மெய்க்களிப்பானறிப.

(வி - ரை.) மெல்லென்ற: ஒரு சொல்; அஃதீண்டுப் பண்புப் பொருண்மை குறித்தது; தெளிநீரென்பது கருத்து; தெளிநீரல்லாதது தடித்துக் குழம்பா யிருக்குமாதலி னென்க. மகிழ் -

காரணவாகுபெயர். நறு - நறுக்குடியை புணர்த்திற்று. உம்மை. முற்று. (80)

அக. நாவன்றே நட்பறுக்குந் தேற்றமில் பேதை
விடுமன்றே வீங்கிப் பிணிப்பின் அவாஅப்
படுமன்றே பன்னூல் *வலையிற் கெடுமன்றே
மாறுள் நிறுக்குந் துணிபு.

(இ - ள்.) நா - பதறிப்பேசும் நாக்கு, நட்பு அறுக்குமன்றே - நேசத்தைக் கெடுக்குமன்றே; வீங்கிப் பிணிப்பின் - வற்புறுத்துக் கட்டாயப்படுத்தினால், தேற்றம் இல் பேதை - தெளிவில்லாத அறிவிலி, விடுமன்றே - நற்செய்கையையுங் கைவிடுமன்றே; பல் நூல் வலையின் - பல அறிவு நூல்களென்னும் வலையினால், அவா - அதன் கண் அகப்பட்ட நன்மாணுக்கரது தீய அவா, படுமன்றே - கெட்டொழியுமன்றே; மாறுள் - பகைமைக்கண், நிறுக்கும் துணிபு - ஒருவன் வைக்குந் துணிவெண்ணத்தால், கெடுமன்றே - அவன் விரைவிற் கெட்டுவிடுவானல்லனே?

(க - து.) பதறிய நாக்கினால் நட்புக் கெடும்; கட்டாயப்படுத்தினால் தெளிவில்லாத பேதை மக்கள் நற்செய்கைகளைக் கைவிடுப; நூல்களைப் பயிறலால் மாணுக்கர்க்கு அவாக்கெடும்; பகைமைக்கட்டுணிவு நிறுத்துதல் அங்ஙனம் நிறுத்துவானுக்கே கேடாம்.

(வி - ரை.) வீங்கிப் பிணிப்பின், மிக்குக் கட்டாயப்படுத்தினால், மாணுக்கன் அறிவுநூல் வலையி னகப்படுத்தலால், அவன் அவாக்கெடுமென்க. அளபெடை செய்யுளிசை நிறைக்க வந்தது. அவா, மாறு : முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள். இனித் 'தேற்றமில்......பிணிப்பின்' என்பதற்குப் பேதை தன்புறுத்தி இறுகப் பிணிப்பின் கைப்பொருளைக் கைவிடுவான் எனவும் மிக்க நட்பினாற் கட்டின்பேதை நட்பை விடுவான் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அவர்......வலையில் என்பதற்கு நன்மாணுக்கனது விருப்பம் பலநூல் வலையில் உட்படும் என்றுரைப்பாரும் உளர். (81)

அஉ. கோடுப்பின் அசனங் கோடுக்க—விடுப்பின்
உயிரிடை யீட்டை விடுக்க வெடுப்பிற்
கிளையுட் கழிந்தார் எடுக்க கெடுப்பின்
வெகுளி கெடுத்து விடல்.

(பாடம்) * வலையினடுமன்றே.

(இ - ள்.) கொடுப்பின் - ஒருவர்க்கு ஒன்று கொடுப்ப தானால், அசனம் கொடுக்க - சோறுகொடுத் துண்பிக்க; விடுப் பின் - ஒன்றை விட்டுவிடுவதானால், உயிர் இடையீட்டை - உயி ரைப்பற்றிய பற்றை, விடுக்க - விட்டுவிடுக; எடுப்பின் - ஒருவ ரைத் தாங்கி மேலுயர்த்துவதானால், கிளையுள்-தன் சுற்றத்தாருள், கழிந்தார் - வாழ்நலங்களற்று ஏழைகளாயுள்ளவர்களை, எடுக்க - தாங்கி மேலுயர்த்துக; கெடுப்பின் - ஒன்றைக் கெடுப்பதானால், வெகுளி - சினத்தை, கெடுத்துவிடல் - கெடுத்துவிடுக.

(க - து.) கொடுப்பதானால் ஏழைகட்கு உண்வு கொடுக்க; விடுப்பதானாற் பற்றை விடுக்க; எடுப்பதானால் சுற்றத்தாருள் ஏழைகளை எடுக்க; கெடுப்பதானால் வெகுளியைக் கெடுக்க.

(வி - ரை.) அசனம் - வடசொல்; உணவு கொடுத்தல், உடம்பில் உயிரை நிலைப்பித்தலன்றி வேறு தீயவற்றிற்கு நேராய்ப் பயன்படுதலின்மையின், 'அசனங் கொடுக்க' என்றார்; உயிரிடையீடு - உயிர்க்கண் பொருந்திய குற்றம்; அஃது பற்று. இடையீடு இங்கே குற்றங்குறித்தது. கெடுத்துவிடல்: அல்லீற்று வியங்கோள். (82)

அங. நலனும் இளமையு நல்குரவின் கீழ்ச்சாம்
குலனுங் குடிமையுங் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்
வளமில் குளத்தின்கீழ் நெற்சாம் பரமல்லாப்
பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

(இ- ள்.) நலனும் - அழகும், இளமையும் - இளமை யியல் பும், நல்குரவின்கீழ் - வறுமைக்கண், சாம் - மங்கும்; குலனும் - குலத்துயர்வும், குடிமையும் - குலத்தொழுக்கமும், கல்லாமைக் கீழ் - கல்லாமைக்கண், சாம் - கெடும்; வளம் இல் - நீர் வருவாயில் லாத, குளத்தின்கீழ் - ஏரியின்கீழ் விளையும், நெல் சாம் - நெற் பயிர் சாவியாம்; பரமல்லா - சுமத்தலாற்றாத, பண்டத்தின் கீழ் - சுமைப்பொருளின் கீழ்த் தாங்கும், பகடு சாம் - எருதுகள் சாகும்.

(க - து.) அழகும் இளமையும் வறுமையிற் கெடும்; குலத் துயர்வுங் குலத்தொழுக்கமுங் கல்லாமையிற் கெடும்; வருவாயற்ற ஏரியின்கீழ் விளையும் நெற்பயிர் சாவியாம்; சுமத்தலாற்றாத சுமை யைத் தாங்கும் எருதுகள் சாகும்.

(வி - ரை.) 'குடிமை' உயர் குடிப்பிறந்தாரது ஒழுக்கத்தை புணர்த்துதல், 'குடிமை'-குடிசெய்தற் றன்மை' (மடியின்மை, அ.) யென்றும், 'குடிமை - உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தாரது தன்மை' (குடிமை) யென்றும் ஆசிரியர் பரிமேலழகர் திருக்குறளுரையி

லுரைக்குமாற்றானறிக. வளம் - ஈண்டு வருவாய். பரமல்லா-சுமக்கலாற்றாத வென்க; பரமல்லாப் பண்டம் - சுமக்குமளவிற்கு விஞ்சிய பண்டம். கீழ் முதலிரண்டும் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருளன. சாகுமென்னுஞ் செய்யுமென் முற்று, ஈற்றயல் மெய்யொடுங் கெட்டுச் சாமென நின்றது. பகடு - வண்டியிழுக்கும் எருது. (83)

அச. நல்லார்க்குந் தம்மூரேன் றூரில்லை நன்னெறிச்
செல்வார்க்குந் தம்மூரேன் றூரில்லை—யல்லாக்
கடைகட்குந் தம்மூரேன் றூரில்லை தங்கைத்
துடையார்க்கும் எவ்வூரு மூர்.

(இ - ள்.) நல்லார்க்கும் - கல்வியறிவில் நல்லார்க்கும், தம் ஊர் என்று-தமக்குரிய ஊர் என்று, ஊரில்லை-ஒருருமில்லை, எல்லாம் அவரூரேயாம்; நல் நெறி-தவநெறியில், செல்வார்க்கும்-ஒழுகும் அருந்தவத்தோர்க்கும், தம் ஊரென்று - தமக்குரிய ஊரென்று, ஊர் இல்லை-ஓர் ஊர் இல்லை; அல்லா - மேலோரல்லாத, கடைகட்கும் - கீழ்மக்களுக்கும், தம் ஊரென்று - தமக்குரிய ஊரென்று, ஊர் இல்லை - ஒருருமில்லை; தம் கைத்து - தமது கையில், உடையார்க்கும் - பொருளுடையவர்க்கும், எவ்வூரும் ஊர் - எவ்வூரும் தம்மூரேயாம்.

(க - து.) கற்றார்க்கும் எவ்வூருந் தம்மூர்; தவத்தோர்க்கும் எவ்வூருந் தம்மூர்; கீழ்மக்கட்கும் எவ்வூருந் தம்மூர்; தங்கையிற் பொருளுடையார்க்கும் எவ்வூருந் தம்மூர்.

(வி - ரை.) நல்லார், மிக்கவர்; ஆவது கல்வி மிக்காரென்பது. ஊரில்லை யென்றது, எவ்வூரும் அவர்க்குத் தம்மூராகப் பயன்படுமென்றது. கடை: பண்பாகு பெயர். கையகத்து என்பது கைத்தென நின்றது. கற்றோரையும் தவத்தோரையும் எவரும் வழிபட்டு ஓம்புவாராதலினாலும், பொருளுடையான் தனது பொருளால் யாண்டும் எதையும் பெறவல்லானாதலினாலும், கீழ்மக்கட்குத் தம்மூரின்கண்ணும் மதிப்பின்மையானும் இவர்கட்கு எவ்வூருந் தம்மூராயிற்று. (84)

அரு. கல்லா ஒருவர்க்குத் தம்வாயிற் சோற்கூற்றம்
மெல்லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றம்
அல்லவை செய்வார்க்கு அறங்கூற்றம் கூற்றமே
*இல்லத்துத் தீங்கொழுகு வாள்.

(பாடம்) * இல்லிருந்து.

(இ - ள்.) கல்லா ஒருவர்க்கு-கல்வியறிவில்லாத ஒருவருக்கு, தம் வாயின் சொல் - தமது வாயிலிருந்து வரும் சொல்லே, கூற்றம் - கூற்றுவனாகும்; மெல் இலை - மெல்லிய இலைகளையுடைய, வாழைக்கு - வாழை மரத்துக்கு, தான் ஈன்ற காய் - தான் வெளிவிட்ட குலையே, கூற்றம்-கூற்றுவனாகும்; அல்லவை செய்வார்க்கு-தீயவை செய்யும் மக்கட்கு, அறம் கூற்றம் - அறக்கடவுளே கூற்றுவனாம்; இல்லத்து-வீட்டிலிருந்து கொண்டு, தீங்கு ஒழுகுவாள் - கற்புக் கேடாக மறைவாயொழுகும் மனைவி, கூற்றமே - தன்னைக் கொண்ட கணவனுக்குக் கூற்றுவனேயாவாள்.

(க - து.) கல்வியறிவில்லாதவர்களுக்கு அவர் வாயிற் பிறக்கும் சொல்லே அவர்களுக்குக் கூற்றுவனாம்; வாழை மரத்துக்கு அஃதீனுங் குலையே கூற்றுவனாம்; தீயவை செய்வார்க்கு அறக்கடவுளே கூற்றுவனாம்; இல்லத்திலிருந்து கொண்டு மறைவாய்க் கற்புக் கெடுபவள் கொண்டானுக்குக் கூற்றுவனேயாவாள்.

(வி - ரை.) கல்லாப் பேதையர் பொய் குறளை முதலிய பொருத்தமில்லனவே பேசுவ ராதலால் அவையே அவர்க்குக் குற்றந்தரும். அல்லவை செய்தார்க்கு அறங் கூற்றமாதல், 'அல்லவை செய்தார்க் கறங் கூற்றமா மென்னும் பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே' (வழக்குரைகாதை வெண்பா) என்று சிலப்பதிகாரத்திலும் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் கூறுதலாலும் அறியப்படும். அறமென்னுந் தன்மையே கூற்றுவனாய் வந்து வருத்துமென்பது கருத்து. ஏனையோரெல்லாம் ஒருகாற் றிருந்தி நன்மை செய்தலுங் கூடுமாதல்போலக் கற்புக்கெட்ட பெண்டிர் ஆகாராதலின் 'கூற்றமே' யென்று தேற்றேகாரங் கொடுத்தோதப்பட்டது. (85)

அசு. நீரான்வீ றெய்தும் விளைநிலம் நீர்வழங்கும்
பண்டத்தாற் பாடெய்தும் பட்டினம்-கொண்டாளும்
நாட்டான்வீ றெய்துவர் மன்னவர் கூத்தொருவன்
*ஆடலாற் பாடு பெறும்.

(இ - ள்.) நீரான் - தண்ணீரின் பாய்ச்சலால், விளைநிலம் - பயிர் விளையும் நிலம், வீறு எய்தும் - செழிப்படையும்; நீர் வழங்கும் - கடல் கொடுக்கும், பண்டத்தால் - முத்து முதலிய பொருள்களால், பட்டினம் - நகரம், பாடு எய்தும் - பெருமை பெறும்; கொண்டு - தங்கீழ்க் கைப்பற்றி, ஆளும் - அரசாளும், நாட்டான் - நாட்டினால், மன்னவர் - அரசர், வீறு எய்துவர் - சிறப்படைவர்;

(பாடம்) * பாடலால்.

ஒருவன் - வல்லானொருவன், ஆடலால் - ஆடுதலால், கூத்து - நாடகம், பாடு பெறும் - மேன்மையடையும்.

(க - து.) விளைநிலம் நீர்ப்பாய்ச்சலாற் செழிப்படையும் பட்டினங்கள் கடல்வளத்தாற் பெருமையுறும்; மன்னர் தாம் ஆளும் நாட்டினாற் சிறப்படைவர்; கூத்து வல்லானொருவன் ஆடலால் மேம்படும்.

(வி - ரை.) பட்டினமென்னுங் குறிப்பானும் பண்டமென்னுங் குறிப்பானும் இரண்டாவது நீர், கடலையுணர்த்தும்; தலைமையா னுணர்த்திற் றெனினுமாம்; இடத்து நிகழ்பொருளை இடத்தின்மேலேற்றி 'நீர் வழங்கு' மெனப்பட்டது. நாட்டானென்பது நாட்டிலுள்ள குடிமக்களின் நன்மையானென்க. ஆடலென்றது ஈண்டு நடிப்பு. (86)

அஎ. ஒன்றூக்கல் பெண்டிர் தொழில்நலம்—என்றும்
நன்றூக்கல் அந்தணர் உள்ளம் பிறனாளும்
நாடூக்கல் மன்னர் தொழில்நலம் கேடூக்கல்
கேளிர் ஒரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) பெண்டிர் - பெண்மக்களின், தொழில் நலம் - தொழிற்சிறப்பு, என்றும் ஒன்று ஊக்கல் - எந்நாளும் தங் கணவரோடு ஒருமைப்பட்டு முயன்றொழுகலாம்; அந்தணர் உள்ளம் - அந்தணரின் கருத்து, என்றும் நன்று ஊக்கல் - இனிய எண்ணங்களையே முயன்று எழுவித்துக் கொண்டிருத்தலாம்; மன்னர் - அரசரின், தொழில் நலம் - தொழிற் சிறப்பு, பிறன் ஆளும் வேற்றரசன் அரசாள்கின்ற, நாடு ஊக்கல் - நாட்டினைக் கொள்ள முயன்றொழுகலாம்; கேளிர் - சுற்றத்தாரை, ஒரீஇவிடல் - நீக்கி விடுதல், கேடு ஊக்கல் - கேட்டுக்கு முயறலாகும்.

(க - து.) கணவரோடு ஒருமைப்பட்டு நிற்க முயலுதலே பெண்டிர்க்கு நற்செய்கையாகும்; அற நினைவுகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்க முயலுதலே அந்தணருள்ளத்துக்குச் சிறப்பு; பிறன் ஆளும் நாட்டைப் பெற முயலுதலே மன்னர்க்கு உரிய செய்கையாம்; சுற்றத்தாரை நீக்கி வாழ்தல் கேட்டுக்கு முயலுதலேயாகும்.

(வி - ரை.) ஊக்கல் - முயறல். தொழில் நலம் - தொழிலின் நன்மை; ஒன்றென்றது ஈண்டு ஒன்றுங் கருத்துடையது. தன்னோடொப்பது இல்லாமையால் 'ஒன்று' என்பது எண்ணலளவை யாகுபெயராய் ஒப்பற்ற 'கற்பு' எனினும் பொருந்தும். ஒரீஇவிடல்: சொல்லிசையளபெடை. பெண்டு - பெண்மை.

நன்று அறத்தின்மேற்று. நாடுக்கல் - பெறவென்றென்று அவாய் நிலையான் வருவித்துக்கொள்க. விடல் : தொழிற்பெயர். என்றும் என்பதை நடுநிலைத் தீவகமாக்கி, என்றும் நன்றாக்கல் என்று மியைக்க. (87)

அஅ. கள்ளாமை வேண்டும் கடிய வருதலால்
தள்ளாமை வேண்டுந் தகுதி யுடையன
நள்ளாமை வேண்டுஞ் சிறியரோடு யார்மாட்டும்
கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

(இ - ள்.) கடிய - அஞ்சசற்பாலவான துன்பங்கள், வருதலால் - பின்பு வருதலால், கள்ளாமை வேண்டும் - பிறர்பொருளைத் திருடாமை வேண்டும்; தகுதியுடையன - தமக்குத் தகுதியுடைய ஒழுக்கங்களை, தள்ளாமை வேண்டும் - தவிராமை வேண்டும்; சிறியாரோடு - சிற்றினத்தாரோடு, நள்ளாமை வேண்டும் - நட்புக் கொள்ளாமைவேண்டும்; யார்மாட்டும் - யாரிடத்திலும், பகை - பகையை, கொள்ளாமை வேண்டும் - பாராட்டாமை வேண்டும்.

(க - து.) கொடுந்துன்பங்கள் பின்பு உண்டாதலால் என்றுந் திருடாமை வேண்டும்; தகுதியுடைய ஒழுக்கங்களைத் தவிராமை வேண்டும்; சிற்றினத்தாரோடு சேராமை வேண்டும்; பகை கொள்ளாமை வேண்டும்.

(வி - ரை.) கள்ளாமை முதலியன எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள். கடிய : பலவின் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைப்பெயர். நள்ளாமை - நெருங்காமை : யார்மாட்டுமென்பது இளைத்தார் மாட்டு மென்றற்கு. (88)

அகூ. பெருக்குக நட்டாரை நன்றின்பா லுய்த்துத்
தருக்குக வொட்டாரைக் கால மறிந்தாங்கு
அருக்குக யார்மாட்டும் உண்டி சுருக்குக
செல்லா இடத்துச் சினம்.

(இ - ள்.) நட்டாரை - ஒருவன் தனக்கு நண்பரானவரை, நன்றின்பால் உய்த்து - நன்மையிற் செலுத்தி, பெருக்குக - நல்வாழ்வில் உயர்த்துக; ஒட்டாரை - பகைவர்களை, காலம் அறிந்து - உரிய காலந் தெரிந்து, தருக்குக - மறங்கொண்டு வெல்க; யார் மாட்டும் - யாவரகத்தும், உண்டி - அடுத்துண்ணுதலை, அருக்குக - சுருக்கிக்கொள்க; செல்லாவிடத்து - செல்லுந்தகுதியில்லா விடத்து, சினம் சுருக்குக - சினத்தைத் தணித்துக்கொள்க.

(க - து.) நண்பரை நல்வாழ்வி லுயர்த்துக ; பகைவரைக் காலமறிந்து வலிசெய்க ; யாவரகத்தும் அடுத்துண்ணுதலைக் குறைத்துக் கொள்க ; செல்லத்தகாத இடத்திற் சினத்தைத் தணித்துக்கொள்க.

(வி - ரை.) நட்டார்க்கு நன்மை செய்யுநேரம் எப்போது வாய்க்குமென்று எவரும் எண்ணிக்கொண்டிருத்தலே நட்பின் சிறப்பென்றபடி. தருக்குதல் - வீரங்கொள்ளல் ; வெற்றிக்கென்று கொள்க. யார்மாட்டுமென்றார், நெருங்கிய நண்பர் உறவினர் வீட்டிலும் என்றற்கு. உண்டி, ஈண்டுத் தொழிற்பெயர். செல்லாவிடமென்றதை, இளைத்தார்மாட்டெனக் கொள்க. "செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக், காக்கினென் காவாக்காலென்" (வெகுளாமை, க) என்று நாயனுர் அருளிச் செய்தலின் வலியார்மாட்டெனக் கூறும் உரை உரையன்மையறிக. ஆங்கு : அசை. அருக்குக - அருகு என்னும் பகுதி இரட்டித்தது. (89)

கூ௦. மடிமை கெடுவார்கண் நிற்கும் கோடுமைதான்
பேணுமை செய்வார்கண் நிற்குமாம் பேணிய
நாணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர் நட்டமைந்த
தூணின்கண் நிற்குங் களிறு.

(இ - ள்.) மடிமை - முயற்சியின்மை, கெடுவார்கண் - கெடுவாரிடத்திலேயே, நிற்கும் - ஏற்படும்; கொடுமை - தீமை, பேணுமை செய்வார்கண் - மேலோர் விரும்பாமையைச் செய்வாரிடத்தில், நிற்கும் - உண்டாகும்; நற்பெண்டிர் - நன்மகளிர், பேணிய - விரும்பப்பட்ட, நாணின் வரை - நாணத்தின் எல்லையில், நிற்பர் - நிற்பார்கள் ; களிறு - யானை, நட்டு அமைந்த - கீழே நட்டு வலிவமைந்த; தூணின் கண் - தூண் வலுவில் ; நிற்கும் - நிலைபெறும்.

(க - து.) கெடுவாரிடத்திற் சோம்பலிருக்கும் ; சான்றோர் விரும்பாதவற்றைச் செய்வாரிடத்தில் தீமை யேற்படும் ; நல்லியல்புடைய மகளிர் நாண் எல்லையில் நிற்பர் ; யானை தூணெல்லையில் நிற்கும்.

(வி - ரை.) கெடுவார் - பின்பு கெடுவார் ; பேணுமை யென்னும் பண்பு அஃதுடைய செயல்களின்மேனின்றது. பேணுமை - காக்கத்தக்க குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்க முதலியவற்றைக் காவாமையுமாம் ; அற்றுயின் எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர். நாணின் வரை நிற்பரென்பது நாண்கெட்ட தொழில்களைச் செய்யாரென்றபடி. தூண் - கட்டுத்தறி. தான், ஆம் : அசைகள். (90)

௯௧. மறையறிப வந்தண் புலவர் முறையோடு
வேன்றி யறிப அரசர்கள்—என்றும்
வணங்கல் அணிகலஞ் சான்றோர்க்கு அஃதன்றி
அணங்கல் வணங்கின்று பேண்.

(இ - ள்.) அந்தண் புலவர் - அந்தண்மையுடைய அறிஞர்கள், மறை அறிப - நான்மறைப் பொருளை அறிவார்கள்; அரசர்கள் - மன்னர்கள், முறையொடு - நடுவுநிலைமையோடு, வென்றி - வெற்றியும், அறிப - அறிவார்கள்; சான்றோர்க்கு - பெருந்தகைமை நிறைந்தவர்களுக்கு, என்றும் - எப்பொழுதும், வணங்கல் - வணங்குதலே, அணிகலம் - அணிகலம் போல்வதாம்; அஃது அன்றி - அதுவேயுமல்லாமல், அணங்கல் - கணவனையல்லாத வேறு தெய்வங்களை, பெண் வணங்கின்று - பெண்மக்கள் வணங்குதலில்லை.

(க - து.) அந்தணர் மறையறிப; அரசர் முறையும் வெற்றியும் அறிப; சான்றோர்க்கு அணிகலம், என்றும வணக்கமுடையரா யிருத்தல்; பெண்டிர் கணவனையன்றி வேறு தெய்வந் தொழார்.

(வி - ரை.) புலவருள் அந்தண்மையுடையோர் அந்தணரெனப்படுவராகலின், 'அந்தண் புலவ' ரென்று விதந்துரைக்கப் பட்டது. முறை - குடிகளையாளும் அறமுறை; வென்றி பகைப் புறங்காணும் வெற்றி. அஃதன்றி யென்றது - வாளா என்னுங் கருத்தில் வந்தது. அணங்கல் தொழிலாகு பெயராய்த் தெய்வத்தை புணர்த்தாநின்றது; அணங்குதல் - விரும்புதல், அஞ்சுதல்; அணங்கை எனவும் பாடம். (91)

௯௨. பட்டாங்கே பட்டொழுகும் பண்புடையாள் காப்பி
பேட்டாங் கொழுகும் பிணையிலி-முட்டினுஞ் [னும்
சென்றாங்கே சென்றொழுகும் காமம் கரப்பினுங்
கொன்றான்மேல் நிற்குங் கொலை.

(இ - ள்.) பண்பு உடையாள் - நல்லியல்புடைய பெண், பட்டாங்கே - கற்புண்மைப்படியே, பட்டு - ஒத்து, ஒழுகும் - ஒழுகுவாள்; பிணை இலி - மனம் பொருந்துத லில்லாதவள், காப்பினும் - கணவன் காவல் செய்யினும், பெட்டாங்கு - தான் விரும்பியபடியே, ஒழுகும் - பிறரோடு மருவி யொழுகுவாள்; காமம் - காமவியல்பு, முட்டினும் - இடையூறு உண்டாயினும், சென்றாங்கே - முன்பு சென்றபடியே, சென்று ஒழுகும் - பின்புஞ்

சென்று நிகழும்; கொலை - கொலைப்பழி, கரப்பினும் - எவ்வளவு மறைத்தாலும், கொன்றான்மேல் - கொலை செய்தவன்மேலேயே, நிற்கும் - நிலைபெறும்.

(க - து.) நல்ல பெண் காவலில்லாவிடினும் கற்பொழுக்கத்தையே மேற்கொண்டொழுகுவள்; அன்பில்லாதவள் எத்தனை காவல் செய்யினுந் தான் விரும்பியவாறே பிறரைக் காதலித்தொழுகுவாள்; காமவியல்பு எவ்வளவு இடையூறுகள் நேர்ந்தாலும் முன் நிகழ்ந்தபடியே நிகழும்; கொலைப்பழி எவ்வளவு மறைப்பினும் கொன்றான் மேலேயே வெளிப்படும்.

(வி - ரை.) பட்டாங்கு - இயல்பு; ஈண்டுக் கற்பியல்பு. பண்பு, காதலெனல் பொருந்தும்; பிணையிலிக்குக் காப்பினுமென வந்தமையின், பண்புடையாளுக்குக் காவாவிடினுமென்றுன்று வருவித்துக் கொள்க. ஆங்கு: வினையெச்சப்பொருட்டு. உடையான்றொழிலை உடைமைமே லேற்றிக் காமமெனக் கூறப்பட்டது. கொலை: ஆகுபெயர். (92)

கூரு. வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும் பான்மொழியார்
இன்கண் பெருகின் இனம்பெருகும் சீர்சான்ற
மென்கண் பெருகின் அறம்பெருகும் வன்கட்
கயம்பெருகிற் பாவம் பெரிது.

(இ - ள்.) வன்கண் பெருகின் - அஞ்சாமை மிகுந்தால், வலி பெருகும் - வலிமையும் ஒருவனுக்கு மிகும்; பால் மொழியார் - பால்போலும் இனிய சொல்லையுடைய மனைவியர்பால், இன்கண் - இனிய கண்ணோட்டம், பெருகின் - பெருகுமானால், இனம் பெருகும் - சுற்றத்தார் பெருகுவர்; சீர் சான்ற - சிறப்பு மிக்க, மென் கண் - அருட்டன்மை, பெருகின் - மிகுமானால், அறம் பெருகும் - அறவினைகள் மிகும்; வன்கண் - கொடுமையையுடைய, கயம் பெருகின் - கீழ்மைத்தனம் மிகுமானால், பாவம் பெரிது - தீவினைச்செயல் மிகுதியாம்.

(க - து.) அஞ்சாமை மிகுந்தால் வலிமை மிகும்; மனையாள் மாட்டுக் கண்ணோட்டம் மிகுந்தால் இனம் பெருகும்; அருளிரக்கம் மிகுந்தால் அறம் மிகும்; கீழ்மைக்குணம் மிகுந்தால் தீவினை மிகும்.

(வி - ரை.) வன்கண் அஞ்சாமைப்பொருட்டாதல்: 'வன்கட் கானவன்' (கிள்ளைப்பத்து, ரு.) என்னும் ஐங்குறுநூற்றினுற் கொள்க. அஞ்சாமை யென்னும் உள்ள வலிமையை உடம்புக்கு வலிமை தருதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. கண் - கண்ணோட்

டம்; கண்ணோட்டத்தினும் அருட்டன்மை யென்பது இரக்க வியல்பு மிக்கதாகலின், அதனை 'மென்கண்' என விதந்தார். பெரிதென்றதை ஆக்கவினை கொடுத்து வினைப்படுத்திக் கொள்க. இன்கண், மென்கண் என்பவற்றில் 'கண்' கருவியாகுபெயர். (93)

கூச. இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்
வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம்
கிளைஞரில் போழ்திற் சினங்குற்றம் குற்றந்
தமரல்லார் *கையகத் தூண்.

(இ - ள்.) இளமைப் பருவத்து - இளம் பருவத்தில், கல்லாமை குற்றம் - கல்லாதொழிதல் பிழையாம்; வளம் இலா - பொருள் வருவாய் இல்லாத, போழ்தத்து - காலத்தில், வள்ளன்மை - ஈகையியல்பு, குற்றம் - பிழையாம்; கிளைஞர் இல் போழ்தில் - உறவினர்கள் துணையில்லாத காலத்தில், சினம் குற்றம் - பிறரோடு சினத்தல் குற்றமாம்; தமர் அல்லார் - தமக்கு உள்ளன்பில்லாதாரது, கையகத்து - இடத்தில், ஊண் - உண்ணுதல், குற்றம் - பிழையாம்.

(க - து.) இளம் பருவத்திற் கல்லாமை குற்றம்; பொருளில்லாத காலத்தில் ஈதல் குற்றம்; உறவினர் துணையில்லாத காலத்தில் பிறரைச் சினத்தல் குற்றம்; உள்ளன்பிலார்மாட்டு உண்ணுதல் குற்றம்.

(வி - ரை.) 'வளமில் குள' (அக) மென்றாற்போல ஈண்டு வளமென்பது வருவாயைக் குறித்தமை கண்டுகொள்க. தமர் - உள்ளங் கலத்தலாற் றம்மவரென்க. 'தமர்தற் றப்பினது நோன்றல்லும்' என்னும் புறநானூற் றுரையில், தமரைத் தனக்குச் சிறந்தோரென் றுரைக்கப்பட்டது மிது. கையகத்து: வேற்றுமை மேற் சாரியை நின்றது. ஊண்: முதனீண்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர். போழ்தத்து: அத்துச்சாரியை ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் வந்தது. (94)

கூரு. எல்லா விடத்துங் கொலைதீது மக்களைக்
கல்லா வளர விடல்தீது—நல்லார்
நலந்தீது நாணற்று நிற்பிற் குலந்தீது
கொள்கை யழிந்தக் கடை.

(பாடம்) * இல்லகத்து.

(இ - ள்.) எல்லா இடத்தும்-எவ்வகையினும், கொலை தீது-ஒருயிரைக் கொலை செய்தல் தீதாகும்; மக்களை - புதல்வரையும் புதல்வியரையும், கல்லா வளரவிடல் - கல்வி கல்லாமல் வளரும் படி விடுதல், தீது - தீதாம்; நாண் அற்று நிற்பின் - நாணம் இன்றி ஒழுகுவதனால், நல்லார் நலம் தீது - பெண்களின் அழகு தீதாகும், கொள்கை - தக்க கொள்கைகள், அழிந்தக் கடை - அழிந்த விடத்து; குலம் தீது - குலம் தீதாகும்.

(க - து.) எவ்வகையாலுங் கொலை தீதாம்; மக்களைக் கல்லாமல் வளரவிடுதல் தீதாம்; நாணில்லையாயின் மகளிரின் அழகு தீதாம்; கொள்கை அழிந்துவிட்டால் குலம் தீதாம்.

(வி - ரை.) எல்லாவிடத்து மென்றது, வேள்வி முதலான இடங்களினுமென்க. கல்லா - வினையெச்சவீறு தொகுத்தலாய் நின்றது. நிற்பின் - உறைதலின் மேற்று. கடை: வினையெச்சப் பொருளது. அழிந்தக்கடை - அழிந்தால். (95)

கூசு. ஆசாரம் என்பது கல்வி அறஞ்சேர்ந்த
போகம் உடைமை பொருளாட்சி யார்கண்ணுங்
கண்ணோட்டம் இன்மை முறைமை தெரிந்தாள்
உண்ணோட்டம் இன்மையும் இல். [வான்

(இ - ள்.) ஆசாரம் என்பது - நல்லொழுக்கம் என்பது, கல்வி - கல்வியறிவின் பயனாகும்; அறம் சேர்ந்த - அறவினைகளோடு சேர்ந்த, போகம் உடைமை - இன்ப நுகர்ச்சி, பொருள் ஆட்சி - செல்வத்தைக் கையாளுதலின் பயனாகும்; யார் கண்ணும் - யாரிடத்திலும், கண்ணோட்டம் இன்மை - கண்ணோட்டம் இல்லாமை, முறைமை - நடுநிலையாக ஆளுமுறைமையாம்; தெரிந்து ஆள்வான் - பிறரோடு ஆராய்ந்து அரசாளுபவன், உள் நாட்டம் இன்மையும் - தன்னுள்ளத்தில் ஆராயாமையும், இல் - இல்லை.

(க - து.) நல்லொழுக்கமென்பது கல்வியின் பயன்; அறஞ் செய்தலோடு செல்வத்தாலான இன்பத்தை நுகர்த லென்பது செல்வத்தை முறையாக ஆளுதலின் பயன்; யாரிடத்திலுங் கண்ணோட்டமில்லாமை நடுவுநிலையோடு அரசாளுமுறையாம்; தன்னுளத்தேயுந் தனியாக ஆராய்வோன் தெரிந்து அரசாளு மியல்பினன்.

(வி - ரை.) தெரிந்தாள்வானென்றது, அமைச்சர் முதலாயினாரோடுந் தெரிந்தாளுதல். உள் நாட்டம் - தனக்குள் ஆராய்ச்சி; என்றது, அரசன் வெறுங் கேள்வியறிவினனேயே செய்வானல்லன், அதனைத் தன்னுள்ளும் வைத்துத் தனியே ஆராய்ந்துஞ் செய்வனென்பது. நாட்டம்: தொழிற்பெயர். (96)

கூஎ. கள்ளின் இடும்பை களியறியும் நீர்இடும்பை
புள்ளினுள் ஓங்கல் அறியும் நிரப்பிடும்பை
பல்பெண்டிர் ஆள னறியும் கரப்பிடும்பை
கள்வன் அறிந்து விடும்.

(இ - ள்.) கள்ளின் இடும்பை - கள்ளைப் பெருமையால் வருந் துன்பத்தை, களி அறியும் - கள்ளுண்டு களிப்பவன் அறிவான்; நீர் இடும்பை - நீரைப் பெருமையால் வருந்துன்பத்தை, புள்ளினுள் - பறவைகளுள், ஓங்கல் அறியும் - வானம்பாடிப் பறவை யறியும்; நிரப்பு இடும்பை - பொருளில்லாமையால் வரும் வறுமைத் துன்பத்தை, பல் பெண்டிராளன் - மனைவியர் பலரை யுடைய கணவன், அறியும் - அறிவான்; கரப்பு இடும்பை - ஒன்றை ஓரிடத்து ஒளித்து வைப்பதன் துன்பத்தை, கள்வன் - திருடன், அறிந்துவிடும் - அறிந்துகொள்வான்.

(க - து.) கள் பெருமையா லுண்டாகுந் துன்பத்தைக் கட்குடியன் அறிவான்; நீர் பெருமையா லுண்டாகுந் துன்பத்தை வானம்பாடிப் பறவை அறியும், பொருளில்லாமையா லுண்டாகும் வறுமைத் துன்பத்தை மனைவியர் பலரை யுடையவன் அறிவான்; ஒன்றை ஒளித்து வைப்பதிலுள்ள துன்பத்தைத் திருடனறிவான்.

(வி - ரை.) களி: வினைமுதற் பொருண்மையாகிய இகரம் புணர்ந்துகெட்டதென்க. புள்ளினுள் ஓங்கல், வானம்பாடிப் புள். அது வானோங்கிப் பறத்தலால் வந்த பெயராதலின் ஈண்டு ஓங்கல் தொழிலாகுபெயர். வானம்பாடிப் புள் மழைத்துளியைப் பருகி உயிர் வாழுமியல்பினதாகலின், அத் துளி கிடைக்கப் பெறுவிடத்து அது மிகவும் வருந்தும். இவ்வுண்மை "தற்பாடிய தளியுணவிற் புட்டேம்பப் புயன்மாறி" என்னும் பட்டினப்பாலையடிகளாலும் (நூச), 'வானம்பாடி வறங்களைந்தானு தழிதுளி தலைஇய புறவிற் காண்வர" என்னும் ஐங்குறுநூற் றடிகளானும் (சகஅ) பெறப்படும். நிரப்பும் கரப்பும் தொழிற்பெயர். நிரப்பு - குறைபாடு. (97)

கூஅ. வடுச்சொல் நயமில்லார் வாய்த்தோன்றும் கற்றூர்
சாயினுந் தோன்றா கரப்புச்சொல்—தீய [வாய்ச்
பரப்புச்சொல் சான்றோர்வாய்த் தோன்றா கரப்புச்
கீழ்கள்வாய்த் தோன்றி விடும். [சொல்

(இ - ள்.) வடுச்சொல் - பழிச் சொற்கள், நயம் இல்லார் வாய் - அன்பில்லாதாரது வாயில, தோன்றும் - பிறக்கும்; கற்றூர்

வாய் - அறிவு நூல்களைக் கற்றவரது வாயில், கரப்புச் சொல்- வஞ்சனைப் பேச்சுக்கள், சாயினும் தோன்றா - அவர் கெடுவதாயினும் பிறவா; தீய பரப்புச் சொல்-தீயவற்றைப் பரப்புதலாலாகும் பேச்சுக்கள், சான்றோர்வாய் - மேன்மக்கள் வாயில், தோன்றா- தோன்றமாட்டா; கரப்புச்சொல்-ஒன்றனை மறைத்தற் சொற்கள், கீழ்கள் வாய் - கீழ் மக்களது வாயில், தோன்றி விடும் - பிறந்து விடும்.

(க - து.) அன்பில்லாதார் வாயிற் பழிச்சொற்கள் தோன்றும்; கற்றார் வாயில் வஞ்சனைச் சொற்கள் தோன்றா; சான்றோர் வாயில் தீயவற்றைப் பரப்புஞ் சொற்கள் தோன்றா; கீழ்மக்கள் வாயில் ஒளிப்புச் சொல் தோன்றிவிடும்.

(வி - ரை.) வடு - பழி. சாயினும் - இறப்பினுமாம். தீய பரப்புஞ் சொல், கோட்சொல்; சான்றோர் - நல்லியல்புகள் நிறைந்தோர். கீழ்கள் - இழிவான வியல்புடையவர்கள்; இது பண்பாகுபெயர். நயம் - நட்புக் குணம், அன்பு; நண்பாற்றாராகி, நயமில செய்வார் (குறள் - கூகஅ) என்புழிக் காண்க. பரப்புச் சொல் - இல்லாத பழிச்சொற்களை ஏற்றிப் பலரறியக் கூறுதல். (98)

கூகூ. வாலிழையார் முன்னர் வனப்பிலார் பாடிலர்
சாலும் அவைப்படிற் கல்லாதான் பாடிலன்
கற்றான் ஒருவனும் பாடிலனே கல்லாதார்
பேதையார் முன்னர்ப் படின்.

(இ - ள்.) வால் இழையார் முன்னர் - ஒள்ளிய நகைகளை யணிந்த அழகிய பெண் மக்களுக்கு முன், வனப்பு இல்லார் - அழகில்லாத ஆடவர், பாடு இலர் - பெருமை இலர்; சாலும் - கல்வி கேள்விகளான் நிறைந்த, அவைப் படின் - அவையிற் புகுந்தால், கல்லாதான் - கல்வியறிவில்லாதவன், பாடு இலன் - பெருமை இல்லாதவனுவன்; கற்றான் ஒருவனும் - கற்றறிவுடையானொருவனும், கல்லாதார் (முன்னர்ப் படின்) - படியாதவரிடஞ் சேர்ந்தால், பாடு இலனே - பெருமை இலனுவன்; பேதையார் முன்னர்ப் படின் - அறிவிலார்பாற் சேரினும்; பாடு இலனே - அறிஞன் பெருமையிலனேயாவன்.

(க - து.) அழகிய பெண்டிர்க்கு முன்னால் அழகில்லாத ஆடவர் பெருமையடைதலில்லை; கற்றாரவையிற் கல்லாதான் பெருமையடைதலில்லை; கல்லாதார் முன்பு கற்றானும் பெருமை

யடைதலில்லை ; அறிவிலார் முன்பும் அறிஞர் பெருமை யடைத லில்லை.

(வி - ரை.) வாலிழையா ரென்னுங் குறிப்பினல் வனப்பி லார் ஆடவராயினர். உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சம். ஏகாரம் இரக்கப்பொருளது. பேதையார் முன்னர்ப் படின் - உம்மை வரு வித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. முன்னர்ப்படி னென்றதை மூன்னுங் கூட்டி நான்காகக் கொள்க ; செய்யு ளொவ்வொன்றும் நாற்பொருளுடையதாகலின். (99)

௱00. மாசு படினும் மணிதன்சீர் குன்றுதாம்
பூசிக் கோளினும் இரும்பின்கண் மாசோட்டும்
பாசத்துள் இட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்.

(இ - ள்.) மாசு படினும் - அழுக்குப் பட்டாலும், மணி தன் சீர் குன்றுது - நன் மணி தன் பெருமை குறையாது ; பூசிக்கொளி னும் - கழுவி எடுத்துக்கொண்டாலும், இரும்பின்கண் - இரும்பி னிடத்தில், மாசு ஒட்டும் - அழுக்குச் சேரும் ; கீழ்தன்னை - கீழ் மகனை, பாசத்துள் இடினும் - தளையிலிட்டு ஒறுத்தாலும், (மாசு உடைமை காட்டிவிடும்) - கீழ்மை யியல்பையே காட்டி விடுவான் ; விளக்கினும் - அல்லது அறிவு கூறி விளக்கினாலும், மாசு உடைமை காட்டிவிடும் - கீழ்மை யியல்பையே காட்டிவிடுவான்.

(க - து.) அழுக்குச் சேர்ந்தாலும் நன் மணியின் பெருமை குறையாது ; கழுவி எடுத்துக்கொண்டாலும் இரும்பின்கண் மாசுண்டாகும் ; கீழ் மக்களை ஒறுத்தாலும் அவர்கள் தங் கீழ்மைத் தன்மையையே காட்டுவார்கள் ; அன்றி அறிவுகூறி விளக்கினாலும் அக் கீழ்மையையே காட்டுவார்கள்.

(வி - ரை.) மணிக்குச் சீரென்றது ஒளி ; இரும்புக்கு மாசென் றது துரு. ஆம் : அசை ; பூசுதல், கழுவுதல் ; வாய் பூசுதலென்ப திற் போல வென்க. பாசத்து ளிடினும் விளக்கினுமென இரண் டாய்ப் பிரித்துரைத்துக்கொள்க. அன்றி நான்மணிக்கடிகையில் ஒவ்வொரு செய்யுளினும் நந்நான்கு பொருள்களே சொல்ல வேண்டுமாயினும், ஒரோவொரு செய்யுளில் மூன்று பொருள்கள் காணப்படுதலை நவிந்து பொருள் கொள்ளாது, நூற்பெயர், மிகுதிபற்றி யமைந்ததெனவுங் கொள்ளலாம் கீழ்க்கு மாசென் றது அறியாமை. உம்மை : இழிவு சிறப்பு. உடைமை செயப்படு பொருள் குன்றுத குறிப்புத் தொழிற்பெயர். (100)

க0க. எண்ணொக்குஞ் சான்றோர் மரீஇயாரின் தீராமை
புண்ணொக்கும் போற்றார் உடனுறைவு—பண்ணிய
யாழொக்கும் நட்டார் கழறுஞ்சொல் பாழொக்கும்
பண்புடையாள் இல்லா மனை.

(இ - ள்.) மரீஇயாரின் - நெடுநாள் பழகினவரைப்போல, சான்றோர் - ஆன்றோர்களை, தீராமை - நீங்காமலிருத்தல், எண் ஒக்கும் - அறிவுடைமையை யொக்கும்; போற்றார் - தம்மைப் போற்றி இணங்காதவரோடு, உடன் உறைவு - உடனிருந்து வாழ்தல், புண் ஒக்கும் - புண்ணினை ஒக்கும்; நட்டார் - நட்பாயினார், கழறும் சொல் - இடித்துரைக்கும் வன்சொல், பண்ணிய - நரம்புகளால் இசை கூட்டப்பட்ட; யாழ் ஒக்கும் - யாழிசையை ஒக்கும், பண்புடையாள் - மனைமாட்சியுடைய மனைவி, இல்லா மனை - இல்லாத வீடு, பாழ் ஒக்கும் - பாழ்மனையை ஒக்கும்.

(க - து.) சான்றோரை நீங்காதுறைதல் அறிவுடைமையாகும்; இணக்கமில்லாரோடு உடனுறைதல் புண்ணுக்கு நிகராகும்; நட்புடையார் இடித்துரைக்குஞ் சொல் வலிதாயினும் அது யாழோசையைப்போலும் இனிமையுடையதாகும்; மனைமாட்சி யுடைய மனையாளில்லாத மனை பாழ்மனையை யொக்கும்.

(வி - ரை.) எண் - அறிவு; 'தொக்கிருந் தெண்ணிஞ னெண்ணப்படும்' என்று முன்வந்தமையும் கருதுக. 'சான்றோர் மரீஇயாரிற்றீராமை' யென்பதை, மருவியமைந்தாரை நீங்காமை யென்று பொருளுரைப்பினு மமையும். 'அறியாத் தீராமை' எனவும் பாடம். கழறல், தவறு கண்டவிடத்து இடித்துரைத்தல். யாழ் - யாழினிசையையும், பாழ் - பாழ்மனையையும் உணர்த்தலால் அவை முறையே கருவியாகுபெயரும் பண்பாகுபெயருமாம். எண் : முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (101)

க0உ. ஏரி சிறிதாயின் நீரூரும் இல்லத்து
வாரி சிறிதாயின் பெண்ணூரும் மேலைத்
தவஞ்சிறி தாயின் வினையூரும் ஊரும்
உரன்சிறி தாயின் பகை.

(இ - ள்.) ஏரி சிறிதாயின் - குளம் சிறிதானல், நீர் ஊரும் - நீர் வழிந்து விடும், இல்லத்து - வீட்டில், வாரி சிறிதாயின் - வருமானங் குறைவானல், பெண் ஊரும் - மனையாள் நிலை கடந்து பேசுவாள்; மேலைத் தவம் சிறிதாயின் - முற்பிறப்பின் நல்வினை குறைவானல், வினை ஊரும் - தீவினை பெருகும்; உரன் சிறிதா

யின் - ஒருவன் வலிமை சிறிதானல், பகை ஊரும் - பகைவர் மேற்கொள்வர்.

(க - து.) ஏரி சிறிதானல் நீர் வழிந்து போய்விடும். வீட்டில் வருவாய் குறைவானல் மனையாள் வரம்பு கடந்து பேசுவள்; முன்னைத் தவம் சிறிதானல் தீவினை மிகுந்து வருத்தும்; வலிமை சிறிதானல் பகைவர் மேற்போந்து வென்றிடுவர்.

(வி - ரை.) வாரி: தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். இடையரூ தொழுகுதலென்னும் பொருளால் வருவாய்க்காயிற்று. இ: வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி. பகை: பண்பாகுபெயர். தவமென்னுங் குறிப்பால் வினையைத் தீவினையென் றுரைத்துக் கொள்க. மேலை: பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். (102)

கoங. வைததனல் ஆகும் வசையே வணக்கமது
செய்ததனல் ஆகுஞ் செழுங்கிளை செய்த
பொருளினல் ஆகுமாம் போகம் நெகிழ்ந்த
அருளினல் ஆகும் அறம்.

(இ - ள்.) வசை-நிந்தனை, வைததனல் ஆகும் - தான்பிறரை வைததனல் ஒருவனுக்கு உண்டாகும், செழும் கிளை - மிக்க உறவு, வணக்கமது செய்ததனல் ஆகும் - எல்லார்க்கும் வணங்கி யொழுகினமையால் உண்டாகும்; போகம் - இன்பவாழ்க்கை, செய்த பொருளினல் ஆகும் - தேடிப் பெருக்கிய பொருளினல் உண்டாகும்; அறம் - அறவினை, நெகிழ்ந்த அருளினல் ஆகும் - குழைந்த இரக்கத்தினல் உண்டாகும்.

(க - து.) பிறரை வைததனல் தமக்கு வசையுண்டாகும்; வணங்கி யொழுகுதலால் உறவினர் மிகுவர்; பொருளைத் தொகுத்ததனல் இன்ப வாழ்க்கையுண்டாகும்; குழைந்த இரக்கத்தினல் அறவினையுண்டாகும்.

(வி - ரை.) ஏ: அசை; வணக்கமது, அது: பகுதிப்பொருள் விகுதி. செய்த வென்றது உண்டாக்குதலின் மேற்று; "செய்க பொருளை" (எ௫௯) என்னும் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகருரைக்கும் உரை ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியது. நெகிழ்ந்த அருள், இயற்கை நவிற்சி. கிளை: உவமையாகு பெயர். (103)

கoச. ஒருவ னறிவானும் எல்லாம் யாதொன்றும்
ஒருவ னறியா தவனும் ஒருவன்
குணன் அடங்கக் குற்றமு ளானும் ஒருவன்
கணன் அடங்கக் கற்றானும் இல்.

(இ - ள்.) எல்லாம் - எல்லாக் கலைகளையும்; அறிவான் ஒருவனும் இல் - தெரிந்தவனொருவனும் இல்லை; யாதொன்றும் - எதனையும், அறியாதவன் ஒருவனும் இல் - தெரியாதவனொருவனும் இல்லை; குணன் அடங்க - ஒரு நல்லியல்பும் இலதாக, குற்றம் உள்ளான் ஒருவனும் இல் - பிழையேயுள்ளவனொருவனும் இல்லை; கணன் அடங்க - அறியாமை சிறிதும் இலதாக, கற்றானும் இல் - கற்றறிந்தவனும் இல்லை.

(க - து.) எல்லாம் அறிந்தவனும் இல்லை; ஒன்றும் அறியாதவனும் இல்லை; குற்றமே உள்ளவனும் இல்லை; அறியாமை இல்லாதவனும் இல்லை.

(வி - ரை.) பொருளுக்கேற்பச் செய்யுட்டொடரைப் பிரித்துரைத்துக்கொள்க. கணன் - சிறுமை; ஈண்டு அறியாமையென்னுஞ் சிறுமையென்க. குணனும் கணனும், போலி. யாதொன்றும்: முற்றும்மை; ஏனைய உம்மைகள் எண்ணுப்பொருளன (104)

க0ரு. மனைக்கு விளக்கம் மடவார் மடவார்
தமக்குத் தகைசால் புதல்வர் மனக்கினிய
காதற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விக்கும்
ஓதிற் புகழ்சால் உணர்வு.

(இ - ள்.) மனைக்கு விளக்கம் - வீட்டுக்கு ஒளி, மடவார் பெண்கள்; மடவார் தமக்கு - பெண்களுக்கு, தகை சால் புதல்வர் - நல்லியல்புகள் நிறைந்த மக்கள் ஒளி; மனக்கு இனிய - பெற்றோர் மனத்திற்கு இனிமைதரும், காதல் புதல்வர்க்கு - அன்பிற்குரிய மக்கட்கு, கல்வியே - கல்வியறிவே ஒளியாகும்; கல்விக்கும் - அக் கல்வியறிவிற்கும், ஓதின் - சொல்லுமிடத்து, புகழ் சால் - புகழ் நிறைந்த, உணர்வு - மெய்யுணர்வே ஒளியாகும்.

(க - து.) மனைக்கு விளக்கம் நன் மனைவி; நன் மனைவிக்கு விளக்கம் அறிவறிந்த மக்கள்; அம் மக்கட்கு விளக்கம் கல்வி; கல்விக்கு விளக்கம் மெய்யுணர்வு.

(வி - ரை.) மனைக்கு அத்துச் சாரியை தொக்கது. புகழ்சாலுணர்வு, மெய்யுணர் வென்க. முதலில் நின்ற விளக்கம் என்னுஞ் சொல் ஏனை மூன்றிடத்துங் கூட்டப்படுதலால் முதனிலைத் தீவகமாகும். இச்செய்யுள் மாலா தீவகம். (105)

கoசு. இன்சோலான் ஆகுங் கிழமை இனிப்பிலா
வன்சோலான் ஆகும் வசைமனம்—மேன்சோலின்
நாவினுல் ஆகும் அருள்மனம் அம்மனத்தான்
வீவிலா வீடாய் விடும்.

(இ - ள்.) இன் சொலான் - இன்சொல்லால், கிழமை ஆகும்- ஒருவற்கு நட்புரிமை யுண்டாகும்; இனிப்பு இலா - இன்பமில்லாத, வன் சொலான் - வன்சொல்லினுல், வசை மனம் ஆகும் - கெட்ட கருத்து உண்டாகும்; மென் சொலின் - நயமான சொல்லையுடைய, நாவினுல் - நாக்கினுல், அருள்மனம் ஆகும் - இரக்க எண்ணம் உண்டாகும்; அம் மனத்தான் - அவ்வருள் நெஞ்சத்தால், வீவு இலா - அழிதவில்லாத, வீடு ஆய்விடும் - வீடு பேறுண்டாகும்.

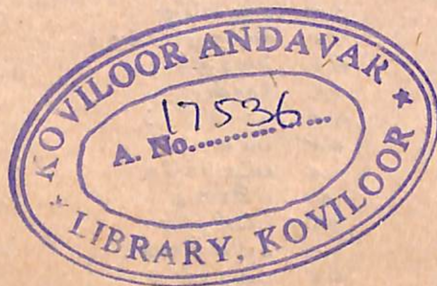
(க - து.) இன்சொல்லால் நட்புரிமையுண்டாகும்; வன்சொல்லாற் கெடுநினைவு உண்டாகும்; நயமான சொற்களால் அருள்நெஞ்சம் உண்டாகும்; அவ் வருள்நெஞ்சத்தால் அழிவிலாத வீடுபேறுண்டாகும்.

(வி - ரை.) நல்லோர் நட்புரிமையால் தீய நினைவுகள் நீங்கித் திருத்தமான நல்லெண்ணமும், அவ்வெண்ணத்தால் அருள் நெஞ்சமும், அதனுல் வீடுபேறு முண்டாகு மென்பது. வீவு: தொழிற்பெயர். ஆய்விடும் : ஒரு சொல். நா என்றதனுல் அதற்கினமாகிய மெய்ம்மனங்களின் அடக்கத்தையும் கொள்க. (106)

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

அருஞ்சொல் அகரவரிசை

	பாட்டெண்
அஃகுதல் - சுருங்குதல்	30
அசனம் - சோறு	82
அசுணமா - கேகயப்புள்	4
அடல் - ஒழித்தல்	13
அணங்கு - தெய்வம்	91
அணி - அழகு	78
அதிர்தல் - நடுங்குதல்	21
அருக்குதல் - சுருக்குதல்	89
அலைத்தல் - அடித்துவருத்தல்	25
அவை - சபை	22
அவைக்குட்டம் - சபை என்னும் கடல்	18
ஆக்கம் - சிறப்பு, முற்போக்கு	20, 13
ஆக்கல் - வளர்த்தல்	28
இகந்து - முறைகடந்து	24
இசை - புகழ்	17, 30, 62
இடும்பை - துன்பம்	97
இடையீடு - பற்று	82
இழை - நகை	99
இளைநலம் - இளமையினழகு	19
இறுவாய் - முடிவு	19
இன்கண் - கனிந்த ஆதரவு	93
இன்சொல் - நயவுரை	16
இன்னாதது - துன்பந்தருவது	32
இன்னாமை - இழிவு, துன்பம்	17
உரவோர் - அறிவுடையோர்	4
உரன் - வலிமை	102
உழுவை - புலி	68
உள்ளப்படும் - மதிக்கப்படும்	26
ஊடுதல் - பிணங்குதல்	14
ஊன் - இறைச்சி	28
எள்ளற்க - இகழாதே	3
ஒட்டார் - பகைவர்	26
ஒண்மை - அறிவுவிளக்கம்	52
ஒரீஇவிடல் - நீக்கிவிடல்	87

	பாட்டெண்
ஓங்கல் - வானம்பாடிப்புள்	97
கணன் - சிறுமை	104
கண் - கண்ணோட்டம்	16
கண்மாறல் - புறங்கூறல்	8
கதம், கவன் - சீற்றம்	12, 56
கந்து - கட்டுத்தறி	12
கயம் - கீழ்மை	93
கரவு - வஞ்சனை	16
கலவர் - மரக்கலமுடையார்	18
கவினம் - கடிவாளம்	73
கழறல் - இடித்துரைத்தல்	101
கழிமடம் - மிக்க அறியாமை	30
களி - கட்குடியன்	97
களிறு - ஆண்யானை	12
கள்ளி - சதுரக்கள்ளி	6
கன்றுதல் - சினத்தல்	13
காங்கி - பேராசைக்காரன்	62
காலேயம் - பசுக்கூட்டம்	68
குட்டம் - ஆழம்	18
குழவி - குழந்தை	25
குழாம் - கூட்டம்	16
கூற்றம் - கூற்றுவன்	85
கெழு - நட்புரிமை	64
கேளிர் - சுற்றத்தார்	87
கொந்துதல் - ஒறுத்தல்	12
கோடு - கொம்பு	14
சிதைத்தல் - கெடுத்தல்	13
சிலைத்தல் - சினந்துரைத்தல்	25
சுரும்பு - வண்டு	50
செவ்வியன் - கைதேர்ந்தவன்	20
செறுதல் - சினத்தல்	51
தகை - நல்லியல்பு	105
தண்தார் - குளிர்பூமாலை	50
தமர் - சுற்றத்தார்	94
தருகுதல் - துன்பந்தருதல்	14
தாவுதல் - கெடுதல்	79
திணை - குடிப்பிறப்பு	42

ை: களம

பதிப்பாளர் :
திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
1/140, பிராட்வே, சென்னை - 1.

தலைமை நிலையம் :
24, கீழைத் தேர்த்தெரு, திருநெல்வேலி

விலை அணா 8.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-1—C. 1600.